

Κατευθυντήριες Οδηγίες
Έκδοσης
Κοινωνικών Απολογισμών

G
R
I

2 0 0 2

THE GRI BOARD OF DIRECTORS

Roger Adams	Association of Chartered Certified Accountants
Jacqueline Aloisi de Lardere	United Nations Environment Programme, Division of Technology, Industry, and Economics
Fabio Feldmann	Brazilian Foundation for Climate Change; former Secretary of Environment, State of São Paulo
Toshihiko Goto	Environmental Auditing Research Group
Judy Henderson*	Immediate past Chair, Australasian Ethical Investment Ltd
Hanns Michael Hötzel	Deutsche Bank Group
Jamshed J. Irani	Tata Sons Limited
Robert Kinloch Massie	Coalition for Environmentally Responsible Economies
Mark Moody-Stuart	Retired Chair, Royal Dutch/Shell
Anita Normark	International Federation of Building and Wood Workers
Nyameko Barney Pityana	University of South Africa; former Chair, South Africa Human Rights Commission
Barbara Shailor	American Federation of Labor-Congress of Industrial Organizations
Björn Stigson	World Business Council for Sustainable Development
Allen White	Acting Chief Executive, Global Reporting Initiative
Peter Wong	Consultant, Deloitte Touche Tohmatsu, Hong Kong; Board Member, International Federation of Accountants

**Chair*

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ GRI

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ

2005

**...περισσότερες πληροφορίες για το
GRI
και για τις Κατευθυντήριες Γραμμές Κοινωνικών Απολογισμών:**

www.globalreporting.org
info@globalreporting.org

Keizersgracht 209
P.O. Box 10039
1001 EA Amsterdam
The Netherlands
Tel: +31 (0) 20 531 00 00
Fax: +31 (0) 20 531 00 31

Πρόλογος	7
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	9
Τάσεις	10
Τα οφέλη των απολογισμών	13
Συμβολή ανάγκης & ευκαιρίας	15
ΜΕΡΟΣ Α:	
ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ	17
Τι είναι οι Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI;	18
Τι είναι ένας "απολογισμός βιωσιμότητας" GRI;	19
Σχέση με το διάλογο μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών	19
Ποιοι θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI;	20
Η οικογένεια εγγράφων του GRI	21
Κατάρτιση ενός απολογισμού με χρήση της οικογένειας εγγράφων GRI	22
Σχέση των Κατευθυντήριων Οδηγιών με άλλα εργαλεία διαχείρισης βιωσιμότητας	23
Προσδοκίες & σχεδιασμός σε επίπεδο απολογισμών	24
ΜΕΡΟΣ Β:	
ΚΑΝΟΝΕΣ-ΑΡΧΕΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ	35
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	36
Οργάνωση των αρχών	37
<i>Διαφάνεια</i>	39
<i>Περιεκτικότητα</i>	40
<i>Δυνατότητα ελέγχου</i>	41
<i>Πληρότητα</i>	42
<i>Σχετικότητα</i>	44
<i>Γενικό πλαίσιο βιωσιμότητας</i>	44
<i>Ακρίβεια</i>	45
<i>Ουδετερότητα</i>	46
<i>Συγκρισιμότητα</i>	47
<i>Σαφήνεια</i>	47
<i>Επικαιρότητα</i>	48
ΜΕΡΟΣ Γ:	
ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ	51
Γενικές σημειώσεις	52
Επισκόπηση του Μέρους Γ	53
Περιεχόμενο απολογισμών GRI	56
1. <i>Όραμα & Στρατηγική</i>	56
2. <i>Προφίλ</i>	57
3. <i>Δομή διακυβέρνησης & συστήματα διαχείρισης</i>	60
4. <i>Ευρετήριο περιεχομένων GRI</i>	64
5. <i>Δείκτες επίδοσης</i>	64
Δείκτες οικονομικής επίδοσης	66
Δείκτες περιβαλλοντικής επίδοσης	70
Δείκτες κοινωνικής επίδοσης	72
ΜΕΡΟΣ Δ:	
ΓΛΩΣΣΑΡΙ & ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	79
Γλωσσάρι	80
<i>Παράρτημα 1: Επισκόπηση του Global Reporting Initiative</i>	86
<i>Παράρτημα 2: Συνδέσεις μεταξύ της κατάρτισης απολογισμών βιωσιμότητας & χρηματοοικονομικών απολογισμών</i>	90
<i>Παράρτημα 3: Καθοδήγηση για τη βηματική εφαρμογή των Κατευθυντήριων Οδηγιών</i>	97
<i>Παράρτημα 4: Αξιοπιστία & Διασφάλιση</i>	101
<i>Παράρτημα 5: Δείκτες GRI</i>	107
<i>Παράρτημα 6: Ευρετήριο περιεχομένων GRI</i>	114
Ευχαριστίες & αποποίηση ευθυνών	116

Επιμέλεια Μετάφρασης & Σύνταξης στην Ελληνική Γλώσσα

Λ. Πεντέλης 138, τ.κ. 152-34 Αθήνα

Τηλ: 210-68 98 594

Fax: 210-68 54 204

e-mail: info@qualitynet.gr

url: www.qualitynet.gr

Η επανεξέταση της μετάφρασης
των Κατευθυντήριων Οδηγιών GRI έγινε από τις
εταιρείες

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Global Reporting Initiative (GRI) βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να παρουσιάσει τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες (έτους 2002) έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας*. Το γεγονός αυτό αποτελεί ένα μείζονος σημασίας γεγονός για την εξέλιξη του GRI, τόσο ως θεσμού όσο και ως πλαισίου προδιαγραφών έκδοσης απολογισμών. Από θεσμικής απόψεως, σημαίνει την έναρξη του πρώτου κύκλου εκδόσεων, δοκιμών, ανασκοπήσεων και αναθεωρήσεων, στο πλαίσιο της νέας δομής διακυβέρνησης του GRI. Όσον αφορά την έκδοση απολογισμών, οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες του 2002* αποτελούν το αποκορύφωμα διετών εργασιών αναθεώρησης, με τη συμμετοχή εκατοντάδων απόμων, καθώς και ένα σημαντικό βήμα προόδου ως προς την αυστηρότητα και την ποιότητα σε σχέση με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του Ιουνίου του 2002. Το Δ.Σ. του GRI αναγνωρίζει ότι το θέμα εξακολουθεί να αποτελεί "έργο υπό εξέλιξη".

Το GRI είναι μια "ζωντανή" διαδικασία, η οποία λειτουργεί με το πνεύμα της "γνώσης μέσα από την πράξη". Είμαστε πεπεισμένοι ότι όλα αυτά που θα μάθουμε εφαρμόζοντας τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* θα αποτελέσουν την καλύτερη πυξίδα για μια πορεία συνεχούς βελτίωσης.

Το GRI παρουσιάστηκε το 1997 ως κοινή πρωτοβουλία της ΜΚΟ Coalition for Environmentally Responsible Economies (CERES) των Η.Π.Α. και του Προγράμματος Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών, με στόχο τη βελτίωση των απολογισμών βιωσιμότητας ως προς την ποιότητα, την αυστηρότητα και τη χρησιμότητα. Η πρωτοβουλία δέχτηκε την ενεργό υποστήριξη και τη συμμετοχή εκπροσώπων του επιχειρηματικού κλάδου, καθώς και εκπροσώπων ομάδων προάσπισης, λογιστικών σωμάτων, οργανώσεων επενδυτών, εργατικών σωματείων και πολλών άλλων. Μαζί, όλοι αυτοί οι φορείς εργάστηκαν για την επίτευξη της συναίνεσης αναφορικά με ένα σύνολο Κατευθυντήριων Οδηγιών έκδοσης απολογισμών, με στόχο την εξασφάλιση παγκόσμιας αποδοχής.

Το πρώτο σύνολο *Κατευθυντήριων Οδηγιών για την έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας του GRI* παρουσιάστηκε ως σχέδιο προτεινόμενου προτύπου το 1999. Μετά τη δοκιμαστική εφαρμογή τους και τα δημόσια σχόλια που διατυπώθηκαν, το GRI εξέδωσε τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του Ιουνίου 2000. Αμέσως, ξεκίνησε μια διαδικασία αναθεώρησης, η οποία συνεχίστηκε τα δύο επόμενα χρόνια και κορυφώθηκε με την εργασία των τελευταίων έξι μηνών. Ο εκτεταμένος δημόσιος σχολιασμός από τα ενδιαφερόμενα μέρη (stakeholders) σε όλον τον κόσμο, απέφερε οφέλη για τη διαδικασία. Όλα τα σχόλια εξετάστηκαν με προσοχή και μετά από επισταμένη μελέτη έγινε η επιλογή αυτών που ενσωματώθηκαν. Αναγνωρίζουμε ότι δεν ενσωματώθηκαν όλες οι προτάσεις στις νέες *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, αλλά ενθαρρύνουμε ιδιαίτερα τη διαρκή συμμετοχή όλων των πλευρών κατά τον επόμενο κύκλο αναθεωρήσεων. Το GRI

αναγνωρίζει ότι η ανάπτυξη ενός παγκοσμίως αποδεκτού πλαισίου έκδοσης απολογισμών είναι ένας μακροπρόθεσμος στόχος. Συγκριτικά, η έκδοση οικονομικών απολογισμών μετρά περισσότερο από πενήντα χρόνια και εξακολουθεί να εξελίσσεται και να αποτελεί το επίκεντρο του διαρκώς αυξανόμενου ενδιαφέροντος του κοινού και αντικείμενο λεπτομερούς εξέτασης. Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του 2002 αντιπροσωπεύουν τη θέση του Δ.Σ. του GRI, όσον αφορά τη συναίνεση για τη δημιουργία ενός πλαισίου έκδοσης απολογισμών τη δεδομένη χρονική στιγμή, το οποίο να αποτελεί συνδυασμό μιας σειράς διαφορετικών προοπτικών.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για τη χρήση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* του 2002. Κάθε οργανισμός μπορεί να επιλέξει να τις χρησιμοποιήσει, απλώς, ως ανεπίσημο στοιχείο αναφοράς, ή να τις εφαρμόσει σταδιακά. Εναλλακτικά, κάθε οργανισμός μπορεί να αποφασίσει να εκδίδει τους απολογισμούς του «σε συμφωνία» με τις υψηλότερες απαιτήσεις των οδηγιών. Η παραπάνω επιλογή έκδοσης απολογισμών βασίζεται στη διαφάνεια, προκειμένου να επιτύχει την εξισορρόπηση της ανάγκης για ευελιξία στην έκδοση απολογισμών, με στόχο τη διευκόλυνση της συγκρισιμότητας μεταξύ των οργανισμών που εκδίδουν απολογισμούς. Το GRI αποδέχεται όλους τους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς –είτε βρίσκονται σε αρχικό είτε σε προχωρημένο στάδιο– ως χρήστες των *Κατευθυντήριων οδηγιών*.

Η δημοσίευση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* του 2002 σηματοδοτεί την έναρξη ενός νέου κύκλου αναθεωρήσεων. Το Διοικητικό Συμβούλιο του GRI αναπτύσσει μια σαφή και αναλυτική διαδικασία για την περαιτέρω εξειδίκευση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* του 2002, με στόχο τη δημιουργία μιας αναθεωρημένης έκδοσης το 2004. Τα επόμενα δύο χρόνια, η διαδικασία αυτή θα προσφέρει πολλές ευκαιρίες για διαβουλεύσεις σχετικά με όλα τα θέματα των *Κατευθυντήριων οδηγιών*. Καλούμε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να συνεργαστούν μαζί μας –μέσω δοκιμών, ομάδων εργασίας και αμφίδρομης επικοινωνίας με τη δομή διακυβέρνησης του GRI– στη συνεχή διαδικασία δημιουργίας των βασικών Κατευθυντήριων οδηγιών, των συμπληρωμάτων για συγκεκριμένους κλάδους και των τεχνικών πρωτοκόλλων του πλαισίου GRI για το επόμενο βήμα προς την εξέλιξη της έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας.

Δρ Judy Henderson
Πρόεδρος Δ.Σ. GRI

Το Global Reporting Initiative (GRI) είναι μια μακροπρόθεσμη διεθνής διαδικασία πολλών ενδιαφερομένων μερών (multi-stakeholder), αποστολή της οποίας είναι η ανάπτυξη και η διάδοση Κατευθυντήριων οδηγιών για απολογισμούς βιωσιμότητας ("Κατευθυντήριες οδηγίες") που θα εφαρμόζονται σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτές οι Κατευθυντήριες οδηγίες προορίζονται για οικειοθελή χρήση από τους οργανισμούς¹ για την κατάρτιση απολογισμών σχετικά με τις οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές διαστάσεις των δραστηριοτήτων, των προϊόντων και των υπηρεσιών τους².

Στόχος των Κατευθυντήριων Οδηγιών είναι η παροχή βοήθειας στους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς και στα ενδιαφερόμενα μέρη (stakeholders) αυτών των οργανισμών, όσον αφορά τη διατύπωση και την κατανόηση της συνολικής συνεισφοράς των οργανισμών αυτών στη βιώσιμη ανάπτυξη.

Από τη δημοσίευση των πρώτων *Κατευθυντήριων Οδηγιών για απολογισμούς βιωσιμότητας*, τον Ιούνιο του 2000, οι τάσεις που αποτέλεσαν τον καταλύτη για τη δημιουργία του GRI συνέχισαν να υφίστανται αμείωτες και, στις περισσότερες περιπτώσεις, κατέστησαν εντονότερες. Τα ζητήματα –παγκοσμιοποίηση και εταιρική διακυβέρνηση, υπευθυνότητα και κοινωνική ευθύνη– έχουν εξελιχθεί σε κυρίαρχο αντικείμενο των συζητήσεων περί πολιτικής και διαχείρισης σε πολλούς οργανισμούς. Τα θεαλλώδη πρώτα χρόνια του 21^{ου} αιώνα υπογραμμίζουν το λόγο για τη γρήγορη επέκταση του GRI: Τα υψηλότερα πρότυπα υπευθυνότητας και η αυξημένη εξάρτηση από ένα ευρύ φάσμα εξωτερικών δικτύων, θα αποτελέσουν σημαντικό τμήμα του ιστού της οργανωτικής πρακτικής στα χρόνια που θα ακολουθήσουν.

Η υποστήριξη για τη δημιουργία ενός νέου, γενικά αποδεκτού πλαισίου δημοσιοποίησης για την έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας, συνεχίζει να αναπτύσσεται μεταξύ των ενδιαφερομένων από τους τομείς των επιχειρήσεων, των αστικών πληθυσμών κοινωνίας, της κυβέρνησης και το χώρο των εργαζομένων. Η ταχεία εξέλιξη του GRI από ένα τολμηρό όραμα σε ένα νέο πάγιο παγκόσμιο θεσμό, μέσα σε λίγα μόνο χρόνια, αντικατοπτρίζει την αναγκαιότητα και την αξία που αποδίδεται από τα εμπλεκόμενα μέρη σε ένα τέτοιο πλαίσιο δημοσιοποίησης. Η διαδικασία GRI, που βασίζεται στην περιεκτικότητα, τη διαφάνεια, την ουδετερότητα και τη συνεχή βελτίωση, επέτρεψε στο GRI να αποτελέσει τη σαφή και συγκεκριμένη έκφραση της υπευθυνότητας. (Ανατρέξτε στο Παράρτημα 1 για την επισκόπηση του Global Reporting Initiative).

¹. Συμπεριλαμβάνονται οι επιχειρήσεις, οι κυβερνητικές και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις. Όλα αυτά τα είδη οργανισμών περιλαμβάνονται στην αποστολή του GRI. Στην πρώτη της φάση, η πρωτοβουλία GRI έδωσε έμφαση στη χρήση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* από επιχειρήσεις, με την προσδοκία ότι οι κυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις θα ακολουθήσουν εν καιρώ.

². Το GRI χρησιμοποιεί τον όρο "απολογισμός βιωσιμότητας" ως συνώνυμο με τον όρο απολογισμός κοινωνικής υπευθυνότητας, κοινωνικός απολογισμός, απολογισμός "με τριπλό αποτέλεσμα" και με άλλους όρους που περιλαμβάνουν τις οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές πτυχές των δραστηριοτήτων ενός οργανισμού.

Τάσεις

Ποιες είναι, συγκεκριμένα, οι τάσεις-κλειδιά που, κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών, πυροδότησαν τη γρήγορη ανάπτυξη του GRI; Στις τάσεις με τη μεγαλύτερη επιρροή περιλαμβάνονται οι ακόλουθες:

Επέκταση της παγκοσμιοποίησης: Η επέκταση των παγκόσμιων κεφαλαιαγορών και της τεχνολογίας της πληροφορίας συνεχίζει να προσφέρει ευκαιρίες άνευ προηγουμένου για τη δημιουργία νέου πλούτου. Ταυτόχρονα, υπάρχει βαθύς σκεπτικισμός σχετικά με το εάν ο πλούτος αυτός θα συμβάλει με οποιονδήποτε τρόπο στη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων. Παρόλο που οι κυβερνητικοί και μη κυβερνητικοί φορείς συμμετέχουν με μείζονα ρόλο στη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης, η κινητήρια δύναμή της εξακολουθεί να είναι η επιχειρηματική δραστηριότητα. Το αποτέλεσμα: όλα τα μέρη –συμπεριλαμβανομένων και των επιχειρήσεων– ζητούν νέες μορφές υπευθυνότητας, οι οποίες να περιγράφουν με τρόπο αξιόπιστο τις συνέπειες των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων όπου, όποτε και με όποιον τρόπο αυτές προκύπτουν.

Αναζήτηση νέων μορφών παγκόσμιας διακυβέρνησης: Η παγκοσμιοποίηση αποτελεί πρόκληση για την ικανότητα των υφιστάμενων διεθνών και εθνικών θεσμών να κατευθύνουν την επιχειρηματική δραστηριότητα. Χαρακτηριστική ένδειξη γι' αυτό αποτελεί το αρχόμενο ενδιαφέρον για μια δεσμευτική διεθνή συνθήκη με αντικείμενο την επιχειρηματική υπευθυνότητα. Η χωρίς σύνορα παγκόσμια οικονομία απαιτεί εξίσου χωρίς σύνορα δομές διακυβέρνησης, προκειμένου να βοηθηθεί η άμεση δραστηριότητα του ιδιωτικού τομέα, που στοχεύει σε επωφελή αποτελέσματα από κοινωνικής, περιβαλλοντικής και οικονομικής απόψεως.

Νέα μοντέλα διεθνούς διακυβέρνησης, που επηρεάζουν τομείς, όπως οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, οι πρακτικές δασοκομίας και αλιείας, η μείωση του όζοντος, οι πρακτικές εργασίας και τα οικονομικά-λογιστικά πρότυπα, αποτελούν παραδείγματα μιας νέας γενιάς πρωτοβουλιών που αντιμετωπίζουν παράλληλα τη διακυβέρνηση και τις σχετικές απαιτήσεις σε επίπεδο πληροφόρησης ενός όλο και περισσότερο πολύπλοκου και διασυνδεδεμένου κόσμου. Βασικό θέμα σε όλα αυτά τα εμφανιζόμενα μοντέλα διακυβέρνησης είναι η απαίτηση για διαφάνεια των πληροφοριών και πρόσβαση σε αυτές.

Η αποτελεσματική εταιρική διακυβέρνηση εξαρτάται από την πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας σχετικές πληροφορίες, οι οποίες επιτρέπουν την παρακολούθηση της απόδοσης και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για νέες μορφές εμπλοκής των ενδιαφερομένων μερών

Αναδιαμόρφωση της εταιρικής διακυβέρνησης: Οι πιέσεις προς τις επιχειρήσεις για τη δημιουργία και τη διατήρηση υψηλών προτύπων εσωτερικής διακυβέρνησης εντείνονται. Καθώς η κοινωνία γίνεται μάρτυρας της αυξανόμενης επιρροής των επιχειρήσεων στην οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική αλλαγή, οι επενδυτές και τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη προσβλέπουν σε υψηλότερα πρότυπα ηθικής, διαφάνειας, ευαισθησίας και ανταπόκρισης από το στελεχιακό και διευθυντικό δυναμικό των επιχειρήσεων. Η προσδοκία για την επέκταση των συστημάτων διακυβέρνησης πέρα από το παραδοσιακό επίκεντρο του ενδιαφέροντός τους, δηλαδή, τους επενδυτές, μεγαλώνει διαρκώς, προκειμένου να προσφέρονται για την αντιμετώπιση νέων ζητημάτων και την ικανοποίηση των αναγκών νέων ομάδων ενδιαφερομένων μερών. Η ανεξαρτησία των μελών των διοικητικών συμβουλίων, η συμμετοχή στελεχών σε εξωτερικές συνεργασίες, οι πολιτικές αποζημιώσεων και παροχής κινήτρων, καθώς και η ακεραιότητα των ελεγκτών, είναι θέματα που εξετάζονται με διαρκώς αυστηρότερα κριτήρια. Η αποτελεσματική εταιρική διακυβέρνηση εξαρτάται από την πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας σχετικές πληροφορίες, οι οποίες επιτρέπουν την παρακολούθηση της επίδοσης και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για νέες μορφές εμπλοκής των ενδιαφερομένων μερών. Ο πολλαπλασιασμός των πρωτοβουλιών εταιρικής διακυβέρνησης –η επιτροπή Cadbury και η Έκθεση Turnbull στο Ηνωμένο Βασίλειο, η Έκθεση King στη Νότια Αφρική, το πρωτοποριακό νέο χρηματιστήριο της Βραζιλίας, οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες για πολυεθνικές επιχειρήσεις και Αρχές εταιρικής διακυβέρνησης* του ΟΟΣΑ– μαρτυρά τις αυξανόμενες προσδοκίες για παγκόσμια πρότυπα επιχειρηματικής συμπεριφοράς.

Παγκόσμιος ρόλος των αναδυόμενων οικονομιών: Οι ίδιες τάσεις παγκοσμιοποίησης, υπευθυνότητας και διακυβέρνησης που είναι εμφανείς στις βιομηχανικές χώρες αρχίζουν, να εδραιώνονται και στις αναδυόμενες οικονομίες. Χώρες όπως η Βραζιλία, η Ινδία και η Νότια Αφρική, συμμετέχουν στη διαδικασία της παγκοσμιοποίησης και στις αυξανόμενες εμπορικές ευκαιρίες των ξένων αγορών. Η τεχνολογική καινοτομία και οι ροές κεφαλαίου, που αποτέλεσαν την κινητήρια δύναμη της παγκοσμιοποίησης την τελευταία δεκαετία, διεισδύουν τώρα στις αναδυόμενες αυτές χώρες, εξασφαλίζοντάς τους μια θέση στην οικονομική σκηνή του 21^{ου} αιώνα, σε τοπικό και παγκόσμιο επίπεδο. Ταυτόχρονα, οι στενά διασυνδεδεμένες παγκόσμιες εφοδιαστικές αλυσίδες διαδίδουν κοινές πρακτικές διαχείρισης και εντείνουν τις πιέσεις για υπευθυνότητα σε όλους τους τομείς της αλυσίδας αξιών.

Η εταιρική υπευθυνότητα επεκτάθηκε από τον αρχικό συσχετισμό της με τις πολυεθνικές (ή διεθνείς) επιχειρήσεις, σε ένα ευρείας βάσης κίνημα, το οποίο επηρεάζει ιδιωτικούς φορείς όλων των μεγεθών σε ολόκληρο τον κόσμο.

Αύξηση της διαφάνειας εντός των οργανισμών και των προσδοκιών από τους οργανισμούς: Η διάδοση του Διαδικτύου και των τεχνολογιών επικοινωνίας επιταχύνει τη μετάδοση πληροφοριών σε παγκόσμιο επίπεδο και ενισχύει την ταχύτητα και τη δύναμη των μηχανισμών ανατροφοδότησης. Οι καταναλωτές, υποστηριζόμενοι από την

αυξανόμενη κάλυψη των θεμάτων βιωσιμότητας από τα μέσα, έχουν ευχερή πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τις ενέργειες οργανισμών, σε ένα πρωτοφανές επίπεδο λεπτομέρειας. Ιδιαίτερα οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν τις σαφείς πλέον προσδοκίες των πελατών και των καταναλωτών, όσον αφορά τη συμβολή τους στη βιώσιμη ανάπτυξη, καθώς και τις αυξανόμενες απαιτήσεις για συγκεκριμένες αλλαγές στις πρακτικές λειτουργίας. Πολλά πρόσφατα γεγονότα, που έγιναν αντικείμενα μεγάλης δημοσιότητας, αποτέλεσαν παραδείγματα για τους κινδύνους που εγκυμονεί η κακή διαχείριση της βιωσιμότητας για τη φήμη και την εικόνα μιας εμπορικής ονομασίας.

Μέτρηση της προόδου προς την κατεύθυνση της βιώσιμης ανάπτυξης:

Δεδομένου ότι η βιώσιμη ανάπτυξη έχει υιοθετηθεί ευρέως ως θεμέλιο δημόσιας πολιτικής και οργανωτικής στρατηγικής, πολλοί οργανισμοί έχουν στρέψει την προσοχή τους στην πρόκληση της μετατροπής της ιδέας σε πράξη. Η ανάγκη για καλύτερη εκτίμηση της κατάστασης ενός οργανισμού και της ευθυγράμμισης των μελλοντικών στόχων με ένα σύνθετο πλέγμα εξωτερικών παραγόντων και συνεργατών, έχει αυξήσει την επείγουσα ανάγκη για τον προσδιορισμό δεικτών βιωσιμότητας ευρείας αποδοχής.

Το ενδιαφέρον των κυβερνήσεων για τους απολογισμούς βιωσιμότητας:

Κατά τη σύλληψη της ιδέας του GRI το 1997, το κυβερνητικό ενδιαφέρον για την έκδοση οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών απολογισμών ήταν ελάχιστο. Σήμερα οι εθελοντικές, θεσμοθετημένες και ρυθμιστικές πρωτοβουλίες αφθονούν. Στην Αυστραλία, στις Η.Π.Α., στην Ταϊβάν, στην Ιαπωνία και σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Γαλλία, η Ολλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Δανία, οι πρωτοβουλίες και οι απαιτήσεις για τη διεύρυνση του πεδίου των συμβατικών οικονομικών εταιρικών απολογισμών, με σκοπό τη συμπερίληψη μη οικονομικών πληροφοριών, αναπτύσσονται ταχύτατα. Ορισμένες ενέργειες έχουν ως κίνητρο εθνικούς περιβαλλοντικούς στόχους και στόχους κοινωνικής πολιτικής, ενώ άλλες δρομολογούνται ως αποτέλεσμα πιέσεων των επενδυτών προς την κατεύθυνση της απόκτησης μιας σαφέστερης εικόνας της επιχειρηματικής επίδοσης, μέσω της κανονιστικής διαδικασίας που αφορά τους τίτλους. Όλες οι ενδείξεις συγκλίνουν προς τη συνεχή εξάπλωση των κυβερνητικών πρωτοβουλιών για την έκδοση απολογισμών σε νέες χώρες και περιοχές μέσα στα επόμενα χρόνια.

Το ενδιαφέρον των οικονομικών αγορών για τους απολογισμούς βιωσιμότητας:

Ο κλάδος της οικονομίας υιοθετεί αργά αλλά σταθερά την έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας ως τμήμα του αναλυτικού του οπλοστασίου. Κατά ένα μέρος, λόγω της αυξανόμενης ζήτησης για κοινωνικούς και ηθικούς πόρους από θεσμικούς και μεμονωμένους επενδυτές, κάθε χρόνο, εμφανίζονται νέοι δείκτες "κοινωνικής υπευθυνότητας". Ταυτόχρονα, η διερεύνηση της σχέσης ανάμεσα στις δραστηριότητες επιχειρηματικής βιωσιμότητας και την αξία για τα ενδιαφερόμενα μέρη προχωρά. Οι συσχετισμοί ανάμεσα στην επίδοση βιωσιμότητας και τους βασικούς παράγοντες δημιουργίας αξίας, όπως η εικόνα της εμπορικής ονομασίας, η φήμη και η αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού για το μέλλον, κινητοποιούν τις μεγάλες

οικονομικές αγορές προς την κατεύθυνση της απόκτησης νέων εργαλείων για την κατανόηση και την πρόβλεψη της αξίας στις αγορές κεφαλαίου.

Η εμφάνιση της λογιστικής νέας γενιάς: Στο τέλος του 20ού αιώνα παρατηρήθηκε σε όλον τον κόσμο μια πρόοδος προς την κατεύθυνση της εναρμόνισης του τρόπου έκδοσης οικονομικών απολογισμών. Στην πράξη μάλιστα, η πλούσια παράδοση στην έκδοση οικονομικών απολογισμών, που εξελίσσεται συνεχώς για να αποτυπώσει και να καταστήσει γνωστή την οικονομική κατάσταση του οργανισμού, ενέπνευσε την εξέλιξη του GRI. Σήμερα, ωστόσο, πολλοί παρατηρητές –συμπεριλαμβανομένων και των ίδιων των ασχολουμένων με τη λογιστική– αναγνωρίζουν ότι ο χαρακτήρας της παραδοσιακής οικονομίας του παρελθόντος δεν επαρκεί ως βάση για το χαρακτήρα της σημερινής οικονομίας της πληροφορίας. Η επίδοση αξίας σε άυλα στοιχεία του ενεργητικού, όπως το ανθρώπινο δυναμικό, το περιβαλλοντικό κεφάλαιο, οι συμμαχίες και οι συνεργασίες, πρέπει να συμπληρώνει την επίδοση αξίας στα συμβατικά ενσώματα στοιχεία ενεργητικού –εργοστάσια, εξοπλισμός και αποθέματα. Με τους τίτλους "έκδοση επιχειρηματικών απολογισμών", "ανάλυση άυλων στοιχείων ενεργητικού" και "έκδοση απολογισμών αξιολόγησης", μια σειρά από λογιστικές ομάδες δημιούργησε προγράμματα για τη διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο τα λογιστικά πρότυπα πρέπει να αναβαθμιστούν με γνώμονα το συνυπολογισμό τέτοιων στοιχείων δημιουργίας αξίας. Η νέα έννοια του κινδύνου, της ευκαιρίας και της αβεβαιότητας είναι μια ορατή πιθανότητα (βλ. Παράρτημα 2).

Τα οφέλη των απολογισμών

Όλες αυτές οι τάσεις είναι γνωστές στα διευθυντικά στελέχη που επιζητούν την αύξηση της ανταγωνιστικότητάς τους σε έναν κόσμο που τείνει προς την παγκοσμιοποίηση. Για τις δύο χιλιάδες ή περισσότερες εταιρείες στον κόσμο που εκδίδουν ήδη απολογισμούς, η επιχειρηματική τεκμηρίωση της έκδοσης οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών απολογισμών αποτελεί πράξη και όχι υπόθεση. Κανένας οργανισμός που εκδίδει υπολογισμούς δεν είναι σε θέση να διακρίνει όλα τα πιθανά οφέλη, αλλά οι παρατηρητές επισημαίνουν τις ακόλουθες κοινές απόψεις στην επιχειρηματική κοινότητα:

- Η αποτελεσματική διαχείριση σε μια παγκόσμια οικονομία, στην οποία η πληροφορία (αξιόπιστη ή μη) ταξιδεύει με την ταχύτητα του Internet, απαιτεί μια προληπτική προσέγγιση. Η μέτρηση και ο απολογισμός τόσο της παρελθούσας όσο και της αναμενόμενης επίδοσης είναι ένα αποφασιστικής σημασίας εργαλείο διαχείρισης στο σημερινό διασυνδεδεμένο κόσμο της υψηλής ταχύτητας και της "24ωρης ειδησεογραφίας".
- Οι σημερινές στρατηγικές και λειτουργικές πολυπλοκότητες απαιτούν ένα συνεχή διάλογο με επενδυτές, πελάτες, νομικούς, προμηθευτές και εργαζομένους. Η έκδοση απολογισμών είναι βασικό στοιχείο για τη δημιουργία, τη διατήρηση και τη συνεχή βελτίωση της ενεργού συμμετοχής των

ο χαρακτηρισμός της παραδοσιακής οικονομίας "bricks and mortar" του παρελθόντος δεν επαρκεί ως βάση για το χαρακτηρισμό της σημερινής οικονομίας της πληροφορίας

ενδιαφερομένων μερών. Οι απολογισμοί μπορούν να συμβάλουν στη γνωστοποίηση των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών ευκαιριών και προκλήσεων ενός οργανισμού με τρόπο πολύ ανώτερο απ' ό,τι η απλή απόκριση στα αιτήματα των ενδιαφερομένων μερών για την παροχή πληροφοριών.

- Οι εταιρείες δίνουν αυξανόμενη έμφαση στη σημασία που έχουν οι σχέσεις με εξωτερικά μέρη, από τους πελάτες και τους επενδυτές μέχρι τις κοινωνικές ομάδες, ως κλειδί για την επαγγελματική επιτυχία τους. Η διαφάνεια και ο ανοικτός διάλογος σχετικά με την επίδοση, τις προτεραιότητες και τα μελλοντικά σχέδια βιωσιμότητας, συμβάλλουν στην ενίσχυση αυτών των συνεργασιών και στη δημιουργία εμπιστοσύνης.
- Η έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας είναι ένα όχημα για τη σύνδεση τυπικά διακριτών και μεμονωμένων λειτουργιών της επιχείρησης –των οικονομικών, του μάρκετινγκ, της έρευνας και της ανάπτυξης– με πιο στρατηγικό τρόπο. Η έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας ανοίγει ενδοεταιρικές συζητήσεις εκεί όπου διαφορετικά δεν θα προέκυπταν.
- Η διαδικασία έκδοσης ενός απολογισμού βιωσιμότητας λειτουργεί και ως προειδοποιητικό μέσο σχετικά με προβληματικά σημεία –και απροσδόκητες ευκαιρίες– σε εφοδιαστικές αλυσίδες και κοινότητες, μεταξύ ρυθμιστικών φορέων, καθώς και στη διαχείριση της φήμης και της εμπορικής ονομασίας. Οι απολογισμοί βοηθούν τη Διοίκηση στην εκτίμηση πιθανών βλαπτικών εξελίξεων, προτού αυτές εξελιχθούν σε δυσάρεστες εκπλήξεις.
- Οι απολογισμοί βιωσιμότητας καλλιεργούν την ικανότητα της Διοίκησης στην εκτίμηση της συμβολής του οργανισμού στο φυσικό, ανθρώπινο και κοινωνικό κεφάλαιο. Η εκτίμηση αυτή μεγεθύνει την προοπτική που παρέχεται από τους συμβατικούς οικονομικούς λογαριασμούς για τη δημιουργία μιας πληρέστερης εικόνας των μακροπρόθεσμων προσδοκιών. Οι απολογισμοί επισημαίνουν την κοινωνική και οικολογική συμβολή του οργανισμού, καθώς και την "πρόταση αξίας βιωσιμότητας" των προϊόντων και των υπηρεσιών του. Η μέτρηση αυτή έχει καθοριστική σημασία για τη διατήρηση και την ενίσχυση της "άδειας λειτουργίας".
- Η έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας μπορεί να μειώσει την αστάθεια και την αβεβαιότητα των τιμών των μετοχών για εισηγμένες στο Χρηματιστήριο επιχειρήσεις, μειώνοντας, παράλληλα, το κόστος κεφαλαίου. Η πληρέστερη και τακτικότερη δημοσιοποίηση πληροφοριών, που συμπεριλαμβάνει πολλά από τα στοιχεία που ζητούν οι αναλυτές από τις διοικήσεις σε ad hoc βάση, μπορεί να εξασφαλίσει τη σταθερότητα της οικονομικής κατάστασης μιας εταιρείας, αποφεύγοντας τις μεγάλες αλλαγές στη συμπεριφορά των επενδυτών, που προκαλούνται από τις άκαιρες ή μη αναμενόμενες δημοσιοποιήσεις.

Κατά τα έτη 2000-2002, οι τάσεις αυτές, ξεχωριστά και συνδυαστικά, ενίσχυσαν το ενδιαφέρον για το GRI και τη βασική αποστολή του.

Συμβολή ανάγκης & ευκαιρίας

Ωστόσο, απομένουν πολλά που πρέπει να γίνουν. Οι ασυνεπείς προσεγγίσεις της έκδοσης απολογισμών από επιχειρήσεις και κυβερνήσεις και από την πολιτική κοινωνία, εξακολουθούν να αποτελούν συχνό φαινόμενο. Ταυτόχρονα, πολλοί άλλοι οργανισμοί αναζητούν τον ιδανικό τρόπο για την έκδοση απολογισμών. Η αναζήτηση πληροφοριών από διάφορες ομάδες και ο μεγάλος όγκος πληροφοριών οδηγούν στον πλεονασμό, στην αναποτελεσματικότητα και στην απογοήτευση. Όπως συνέβη τον Ιούνιο του 2000, αυτές οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του 2002 αποτελούν ένα ακόμη βήμα για την αντιμετώπιση της πρόκλησης που αφορά την ανταπόκριση στον καταγισμό αιτημάτων για πληροφόρηση που προέρχονται από ανταγωνιστικά πλαίσια έκδοσης απολογισμών. Εμπλέκοντας χιλιάδες συνεργάτες και εκατοντάδες οργανισμούς σε μια διαδικασία πολλαπλών ενδιαφερομένων μερών (multi-stakeholder), το GRI συνεχίζει να εργάζεται προς την κατεύθυνση της εναρμόνισης των δημοσιοποιήσεων, μεγιστοποιώντας, έτσι, την αξία της έκδοσης απολογισμών, τόσο για τους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς, όσο και για τους χρήστες.

Η ταυτόχρονη παρουσία αυτής της ανάγκης, και ευκαιρίας ταυτόχρονα, ενισχύει τη γρήγορη ανάπτυξη του GRI. Βέβαια, οι προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπισθούν είναι πολλές. Το GRI αναγνωρίζει ότι ο στόχος της έκδοσης απολογισμών για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση σε οργανωτικό επίπεδο –πόσο μάλλον μια πλήρως ενοποιημένη εκτίμηση της βιωσιμότητας ενός οργανισμού– βρίσκεται στα πρώτα στάδια μιας διαδρομής που θα συνεχιστεί για πολλά χρόνια. Ωστόσο για το GRI, τα βασικά στοιχεία που ενέπνευσαν τη δημιουργία του παραμένουν αναλλοίωτα. Ο μακροπρόθεσμος στόχος της ανάπτυξης "γενικά αποδεκτών αρχών βιωσιμότητας" απαιτεί αφ' ενός ένα συγκεκριμένο προϊόν, που να ενσωματώνει την καλύτερη σκέψη του κόσμου, και αφ' ετέρου μια νομιμοποιημένη, δυναμική διαδικασία, μέσω της οποίας να μπορεί να προκύψει συνεχής απόκτηση γνώσεων. Με ένα νέο πάγιο θεσμό για την υλοποίηση της αποστολής του, το GRI βρίσκεται σε θέση να παρέχει συνεχώς βελτιωμένες Κατευθυντήριες Οδηγίες, τεχνικά πρωτόκολλα και προσθήκες για συγκεκριμένους τομείς. Όλα θα εξελιχθούν σε μια πλατφόρμα τεχνικής υπεροχής, μια διαδικασία πολλών ενδιαφερομένων μερών και διαφάνειας, που θα είναι ενσωματωμένη στις πρακτικές διακυβέρνησης και λειτουργίας του GRI.

*Εμπλέκοντας
χιλιάδες
συνεργάτες σε μια
διαδικασία πολλών
ενδιαφερομένων
μερών, το GRI
συνεχίζει να
εργάζεται προς
την κατεύθυνση της
εναρμόνισης των
δημοσιοποιήσεων.*

ΜΕΡΟΣ Α:

ΧΡΗΣΗ

ΤΩΝ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ GRI

Τι είναι οι Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI;

Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI* είναι ένα πλαίσιο προδιαγραφών για την έκδοση απολογισμών σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση ενός οργανισμού.

Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες*:

- παρουσιάζουν τις αρχές έκδοσης απολογισμών και ειδικό περιεχόμενο για την καθοδήγηση της προετοιμασίας απολογισμών βιωσιμότητας σε επίπεδο οργανισμού·
- βοηθούν τους οργανισμούς στην παρουσίαση μιας ισορροπημένης και εύλογης εικόνας της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής τους επίδοσης·
- προωθούν τη συγκρισιμότητα των απολογισμών βιωσιμότητας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τα πρακτικά θέματα που σχετίζονται με τη δημοσιοποίηση πληροφοριών σε ένα ευρύ φάσμα οργανισμών, πολλοί από τους οποίους διαθέτουν εκτεταμένες και γεωγραφικά διεσπαρμένες λειτουργίες·
- υποστηρίζουν τον εντοπισμό σημείου σύγκρισης (benchmarking) και την εκτίμηση της επίδοσης βιωσιμότητας με βάση κώδικες, πρότυπα επίδοσης και εθελοντικές πρωτοβουλίες και
- χρησιμεύουν ως όργανο για τη διευκόλυνση της ενεργού συμμετοχής των ενδιαφερομένων μερών.

Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες δεν είναι:

- ένας κώδικας ή ένα σύνολο αρχών συμπεριφοράς·
- ένα πρότυπο επίδοσης (π.χ. στόχος εκπομπών για ένα συγκεκριμένο ρύπο) ή
- ένα σύστημα διαχείρισης.

Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες δεν:

- παρέχουν οδηγίες για το σχεδιασμό των εσωτερικών συστημάτων διαχείρισης δεδομένων και έκδοσης απολογισμών ενός οργανισμού και δεν
- παρέχουν μεθοδολογίες για την προετοιμασία απολογισμών ή για τη διεξαγωγή της παρακολούθησης και της επαλήθευσης τέτοιων απολογισμών.

Το παρόν είναι ένα τεχνικό έγγραφο που προορίζεται για επαγγελματίες και παρουσιάζει τις Κατευθυντήριες Οδηγίες με περιγραφή της εφαρμογής τους. Για μια γενικότερη εισαγωγή στις Κατευθυντήριες οδηγίες, δείτε το συνοδευτικό έγγραφο: Παρουσίαση των Κατευθυντήριων Οδηγιών 2002 για απολογισμούς βιωσιμότητας.

Το έγγραφο των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* είναι διαρθρωμένο σε πέντε μέρη:

Εισαγωγή

Μέρος Α:

Χρήση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών GRI*

Μέρος Β:

Αρχές έκδοσης απολογισμών

Μέρος Γ:

Περιεχόμενο απολογισμών

Μέρος Δ:

Γλωσσάρι και Παραρτήματα

Τάσεις που οδηγούν την έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας και οφέλη από τους απολογισμούς.

Γενικές οδηγίες για τη χρήση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*.

Αρχές και πρακτικές που προάγουν την έκδοση απολογισμών με αυστηρά κριτήρια και αποτελούν τη βάση για την εφαρμογή των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*.

Περιεχόμενο και έκδοση ενός απολογισμού.

Πρόσθετες οδηγίες και πηγές για τη χρήση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*.

Τι είναι ένας "απολογισμός βιωσιμότητας" GRI;

Το GRI δεσμεύεται για τη συνεχή βελτίωση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*, παράλληλα με την εξελισσόμενη συναίνεση σχετικά με το βέλτιστο τρόπο μέτρησης της επίδοσης έναντι του στόχου της βιώσιμης ανάπτυξης.

Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* GRI οργανώνουν την "έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας" όσον αφορά την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση (που ονομάζεται και "τριπλό αποτέλεσμα"). Η δομή αυτή επελέγη λόγω του ότι αντανακλά τη σύγχρονη και ευρύτερα αποδεκτή προσέγγιση ως προς τον ορισμό της βιωσιμότητας. Το GRI αναγνωρίζει ότι, όπως οποιαδήποτε απλούστευση μιας περίπλοκης πρόκλησης, ο ορισμός αυτός έχει και τους περιορισμούς του. Η επίτευξη της βιωσιμότητας απαιτεί εξισορρόπηση των περίπλοκων συσχετισμών μεταξύ των τρεχουσών οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών αναγκών με έναν τρόπο που να μην αποβαίνει εις βάρος των μελλοντικών αναγκών. Ο ορισμός της βιωσιμότητας με βάση τρία διαφορετικά στοιχεία (οικονομικό, περιβαλλοντικό και κοινωνικό) ενδέχεται ορισμένες φορές να οδηγήσει στο να σκέπτεται κανείς για κάθε στοιχείο μεμονωμένα και όχι με ενιαίο τρόπο. Παρ' όλα αυτά, το "τριπλό αποτέλεσμα" είναι ένα σημείο αφετηρίας κατανοητό σε πολλούς και έχει επιτύχει ένα βαθμό συναίνεσης ως εύλογο σημείο έναρξης σε ένα πολυσύνθετο ζήτημα. Κοιτάζοντας το μέλλον, το GRI δεσμεύεται για τη συνεχή βελτίωση της δομής και του περιεχομένου των *Κατευθυντήριων οδηγιών*, παράλληλα με την εξελισσόμενη συναίνεση σχετικά με το βέλτιστο τρόπο μέτρησης της επίδοσης έναντι του στόχου της βιώσιμης ανάπτυξης.

Σχέση με το διάλογο μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών

Ένας βασικός στόχος της έκδοσης απολογισμών είναι η συμβολή σε ένα συνεχή διάλογο μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών. Οι απολογισμοί, από μόνοι τους, έχουν μικρή αξία, αν αποτυγχάνουν στο να ενημερώσουν τα ενδιαφερόμενα μέρη ή να υποστηρίξουν ένα διάλογο που να επηρεάζει τις αποφάσεις και τη συμπεριφορά τόσο του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό όσο και των ενδιαφερομένων μερών του.

Ωστόσο, το GRI αναγνωρίζει σαφώς ότι η διαδικασία της ενεργού συμμετοχής δεν αρχίζει ούτε τελειώνει με τη δημοσίευση ενός απολογισμού βιωσιμότητας. Στο ευρύτερο πλαίσιο της ενεργού συμμετοχής των ενδιαφερομένων μερών, η αποστολή του GRI είναι η βελτίωση της ποιότητας των απολογισμών, ώστε να φτάσουν σε ένα υψηλότερο επίπεδο συγκρισιμότητας, συνέπειας και χρησιμότητας. Ο σκοπός αυτών των *Κατευθυντήριων οδηγιών*, και του πλαισίου του GRI στο σύνολό του, είναι η σύλληψη μιας συναίνεσης που προκύπτει ως προς τις πρακτικές έκδοσης απολογισμών. Αυτό παρέχει ένα σημείο αναφοράς, με βάση το οποίο οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς και οι χρήστες των απολογισμών μπορούν να προσεγγίσουν την πρόκληση της ανάπτυξης αποτελεσματικών και χρήσιμων πρακτικών για την έκδοση απολογισμών.

Ποιοί θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI;

Η χρήση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* είναι προαιρετική. Προορίζονται για εφαρμογή από οργανισμούς όλων των μεγεθών και των τύπων που λειτουργούν σε οποιονδήποτε τόπο. Οι βασικές *Κατευθυντήριες Οδηγίες* που ενσωματώνονται στο έγγραφο αυτό δεν αφορούν ειδικά κάποιο μεμονωμένο κλάδο της βιομηχανίας. Αυτή η έκδοση του 2002 αναπτύχθηκε, κατά κύριο λόγο, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες των επιχειρηματικών οργανισμών, αλλά οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* μπορούν να εφαρμοσθούν και από άλλους τύπους οργανισμών, όπως κρατικές υπηρεσίες και μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί. Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* προορίζονται για να συμπληρώσουν άλλες πρωτοβουλίες για τη διαχείριση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης και της δημοσιοποίησης σχετικών πληροφοριών. Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* και οι απολογισμοί που βασίζονται στο GRI δεν υποκαθιστούν τους απολογισμούς και τις δημοσιοποιήσεις που απαιτούνται από το Νόμο, ούτε υπερισχύουν έναντι οποιασδήποτε τοπικής ή εθνικής νομοθεσίας. Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να επισημαίνουν τις περιπτώσεις, στις οποίες κυβερνητικοί κανονισμοί, συμβάσεις ή συνθήκες θέτουν περιορισμούς στη δημοσιοποίηση πληροφοριών που περιέχονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*.

Έκδοση απολογισμών από μικρότερους οργανισμούς

Η έκδοση απολογισμών μπορεί να αποτελέσει ξεχωριστή πρόκληση για τους μικρότερους οργανισμούς –κερδοσκοπικούς ή μη, ιδιωτικούς ή δημόσιους. Τέτοιοι οργανισμοί μπορούν να επιλέξουν την υιοθέτηση μιας σταδιακής προσέγγισης για την υλοποίηση των *Κατευθυντήριων οδηγιών*. Οι προσπάθειες για την ανάπτυξη βοηθητικών εργαλείων για τους μικρότερους οργανισμούς, έτσι ώστε να αρχίσουν να χρησιμοποιούν τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, είναι ευπρόσδεκτες από το GRI. Τα εργαλεία αυτού του είδους θα βοηθήσουν τους μικρότερους οργανισμούς να προχωρήσουν βαθμιαία προς την έκδοση περισσότερο περιεκτικών απολογισμών.

Η οικογένεια εγγράφων του GRI

Η οικογένεια εγγράφων του GRI περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- 🌐 τις Κατευθυντήριες Οδηγίες για την έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας ("Κατευθυντήριες Οδηγίες")·
- 🌐 συμπληρώματα για συγκεκριμένους κλάδους·
- 🌐 έγγραφα καθοδήγησης για συγκεκριμένα ζητήματα και
- 🌐 τεχνικά πρωτόκολλα.

Ακολουθούν σύντομες περιγραφές:

Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες

Το έγγραφο αυτό αποτελεί τη βάση για όλα τα άλλα έγγραφα του GRI. Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* αντιπροσωπεύουν το περιεχόμενο απολογισμών που έχει αναγνωριστεί ως ευρύτερα σχετικό τόσο για τους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς, όσο και για τους χρήστες απολογισμών. Το έγγραφο αυτό αποτελεί τον "πυρήνα" της οικογένειας εγγράφων του GRI. Άλλα συμπληρώματα και έγγραφα καθοδήγησης, που εστιάζουν σε τομείς και θέματα, πρόκειται να προστεθούν στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, αλλά όχι να τις αντικαταστήσουν. Με άλλα λόγια, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς, χρησιμοποιώντας κάποιο συμπλήρωμα, αναμένεται ότι θα χρησιμοποιήσουν και τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, συνδυάζοντας αυτά τα δύο σε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο έκδοσης απολογισμών.

Προσθήκες για συγκεκριμένους κλάδους

Το GRI αναγνωρίζει τα όρια μιας κοινής για όλους προσέγγισης και τη σημασία της σύλληψης ενός μοναδικού συνόλου θεμάτων βιωσιμότητας που αντιμετωπίζουν οι διάφοροι βιομηχανικοί κλάδοι (π.χ. ο εξορυκτικός κλάδος, ο κλάδος της αυτοκινητοβιομηχανίας και ο κλάδος των τραπεζικών υπηρεσιών). Για την αντιμετώπιση αυτής της ανάγκης, το GRI αναπτύσσει συμπληρώματα για συγκεκριμένους τομείς, μέσω διαδικασιών συμμετοχής πολλών ενδιαφερομένων μερών, για χρήση σε συνδυασμό με τις βασικές *Κατευθυντήριες Οδηγίες*. Τα συμπληρώματα αυτά βρίσκονται σε πρώιμο στάδιο ανάπτυξης, αλλά, με την πάροδο του χρόνου, ο αριθμός τους και η αυστηρότητά τους θα αυξηθούν.

Έγγραφα καθοδήγησης για συγκεκριμένα ζητήματα

Το GRI στοχεύει στην ανάπτυξη εγγράφων καθοδήγησης για συγκεκριμένα ζητήματα, όπως η "διαφοροποίηση" και η "παραγωγικότητα", για να παράσχει στους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς πρόσθετα μοντέλα για την οργάνωση των πληροφοριών που περιέχονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* και στα συμπληρώματα για συγκεκριμένους κλάδους.

Τεχνικά πρωτόκολλα

Για την παροχή βοήθειας στους χρήστες για την εφαρμογή των *Κατευθυντήριων οδηγιών*, το GRI αναπτύσσει τα πρώτα του τεχνικά πρωτόκολλα για τη μέτρηση δεικτών. Κάθε πρωτόκολλο αφορά ένα συγκεκριμένο δείκτη (π.χ. ενέργεια, παιδική εργασία) και παρέχει λεπτομερείς ορισμούς, διαδικασίες, τύπους και στοιχεία αναφοράς για τη διασφάλιση της συνέπειας μεταξύ των απολογισμών. Με την πάροδο του χρόνου, οι περισσότεροι από τους δείκτες που περιλαμβάνονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI* θα υποστηριχθούν από ένα ειδικό τεχνικό πρωτόκολλο. Τα πρωτόκολλα GRI μπορούν να επεκταθούν, προκειμένου να καλύψουν θέματα, όπως το εύρος των απολογισμών ή άλλα ζητήματα που αφορούν τις αρχές και τη δομή των απολογισμών.

Από τον Ιούνιο του 2002, προσχέδια συμπληρωμάτων για συγκεκριμένους κλάδους είναι διαθέσιμα για ταξιδιωτικά γραφεία και για χρηματοοικονομικές υπηρεσίες (μόνο δείκτες κοινωνικής επίδοσης). Προσθήκες για τους κλάδους της αυτοκινητοβιομηχανίας και των τηλεπικοινωνιών βρίσκονται σε ανάπτυξη, ενώ άλλες θα ακολουθήσουν.

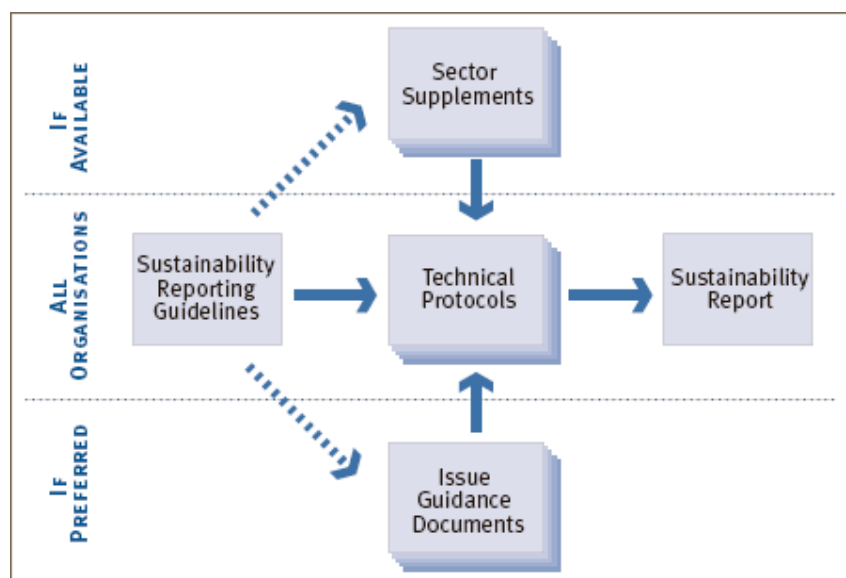
Κατάρτιση ενός απολογισμού με χρήση της οικογένειας εγγράφων GRI

Ένας οργανισμός που θέλει να εκδώσει έναν απολογισμό με βάση το GRI, θα πρέπει να ξεκινήσει με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* (βλ. εικόνα 1). Αν διατίθεται κάποιο συμπλήρωμα για συγκεκριμένο κλάδο που αφορά τον οργανισμό, η καθοδήγηση για την έκδοση απολογισμών και οι δείκτες που περιέχονται σε αυτό το συμπλήρωμα θα πρέπει να χρησιμοποιούνται επιπλέον των δεικτών και των πληροφοριών που περιέχονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*.

Εάν δεν υπάρχει συμπλήρωμα για το συγκεκριμένο κλάδο, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να προχωρούν πέρα από τις πληροφορίες που περιέχονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* και να περιλαμβάνουν οποιαδήποτε πληροφορία αφορά ειδικά τον κλάδο τους και είναι αναγκαία για τη διασφάλιση μιας ισορροπημένης και εύλογης παρουσίασης της επίδοσής τους όσον αφορά τη βιωσιμότητα.

Όταν καταρτίζονται απολογισμοί για συγκεκριμένους δείκτες που περιέχονται σε αυτό το έγγραφο ή σε ένα συμπλήρωμα, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς πρέπει να εφαρμόζουν τα τεχνικά πρωτόκολλα του GRI, εφόσον είναι διαθέσιμα.

Το GRI επιχειρεί να παράσχει ένα εργαλείο έκδοσης απολογισμών, το οποίο θα συμπληρώνει άλλες πρωτοβουλίες.

Εικόνα 1. Οικογένεια εγγράφων

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την οικογένεια εγγράφων GRI, επισκεφθείτε την τοποθεσία www.globalreporting.org.

Σχέση των Κατευθυντήριων Οδηγιών με άλλα εργαλεία διαχείρισης βιωσιμότητας

Την τελευταία δεκαετία, υπήρξε μια πληθώρα εργαλείων για την παροχή βοήθειας στους οργανισμούς, και ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις, για τη διαχείριση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσής τους. Τα εργαλεία αυτά εμφανίσθηκαν με πολλές μορφές, που ξεκινούν από τους κώδικες συμπεριφοράς και φθάνουν μέχρι τα συστήματα διαχείρισης και τις μεθοδολογίες εσωτερικής αξιολόγησης της επίδοσης. Αντιθέτως, το GRI είναι ένα εξωτερικό πλαίσιο για την έκδοση απολογισμών, το οποίο επιτρέπει στους οργανισμούς τη γνωστοποίηση: 1) των ενεργειών που πραγματοποιούνται για τη βελτίωση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και οικονομικής επίδοσης, 2) των αποτελεσμάτων των ενεργειών αυτών και 3) των μελλοντικών στρατηγικών βελτίωσης.

Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* δεν διέπουν τη συμπεριφορά ενός οργανισμού. Περισσότερο, βοηθούν έναν οργανισμό να περιγράψει το αποτέλεσμα της υιοθέτησης και της εφαρμογής κωδίκων, πολιτικών και συστημάτων διαχείρισης.

Το GRI δρα συμπληρωματικά ως προς άλλα εργαλεία και πρακτικές που χρησιμοποιούνται από οργανισμούς για τη διαχείριση της επίδοσης βιωσιμότητάς τους, στα οποία περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

Όροι «συμφωνίας με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες»

Οι οργανισμοί που επιθυμούν το χαρακτηρισμό του απολογισμού τους ως καταρτισμένου σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες

Οδηγίες GRI του 2002 πρέπει να πληρούν πέντε προϋποθέσεις:

1. Απολογισμό για τα αριθμημένα στοιχεία που περιλαμβάνονται στις ενότητες 1 ως 3 του Μέρους Γ.

2. Συμπερίληψη ενός ευρετηρίου περιεχομένων GRI, όπως ορίζεται στην ενότητα 4 του Μέρους Γ.

3. Ανταπόκριση σε κάθε βασικό δείκτη της ενότητας 5 του Μέρους Γ με (α) τη συμπερίληψη του δείκτη στον απολογισμό ή (β) εξήγηση του λόγου για την παράλειψη κάθε δείκτη.

4. Διασφάλιση της συμμόρφωσης του απολογισμού ως προς τις αρχές που αναφέρονται στο Μέρος Β των Κατευθυντήριων Οδηγιών.

5. Συμπερίληψη της κατωτέρω δήλωσης, με υπογραφή του ΔΣ ή του Διευθύνοντος Συμβούλου: "Ο παρών απολογισμός έχει συνταχθεί σε συμφωνία με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI του 2002. Αντιπροσωπεύει μια ισορροπημένη και εύλογη παρουσίαση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης του οργανισμού μας."

- καταστατικά ή κώδικες συμπεριφοράς (γενικές αρχές που διέπουν τη συμπεριφορά ενός οργανισμού)·
- οργανωτικές πολιτικές (εσωτερική καθοδήγηση ή κανόνες σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης ενός ζητήματος από έναν οργανισμό)·
- πρότυπα (προδιαγραφόμενες μεθοδολογίες, διαδικασίες ή στόχοι επίδοσης)·
- προαιρετικές πρωτοβουλίες τρίτων και
- συστήματα διαχείρισης (πιστοποιήσιμα και μη πιστοποιήσιμα συστήματα που καλύπτουν τομείς, όπως η περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση ή η διαχείριση ποιότητας).

Η ενσωμάτωση εννοιών και πρακτικών από ένα ευρύ φάσμα πρωτοβουλιών από επιχειρήσεις, κυβερνήσεις, εργατικά σωματεία και από ΜΚΟ έχει εμπλουτίσει τις Κατευθυντήριες Οδηγίες του GRI. Εδώ, περιλαμβάνονται πρωτοβουλίες που αφορούν ζητήματα σε επίπεδο εγκαταστάσεων, κλάδου και οργανισμού, αλλά και σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Με την ανάπτυξη των Κατευθυντήριων οδηγιών, το GRI επιχειρεί να παράσχει ένα εργαλείο για την έκδοση απολογισμών, το οποίο ενσωματώνει και συμπληρώνει άλλες πρωτοβουλίες, παραμένοντας παράλληλα πιστό στην υπερκείμενη αποστολή του και στις αρχές της έκδοσης απολογισμών.

Προσδοκίες & σχεδιασμός σε επίπεδο απολογισμών

Στις επόμενες σελίδες, γίνεται αναφορά στα εξής θέματα:

- βασικοί δείκτες έναντι πρόσθετων δεικτών·
- ευελιξία στη χρήση των Κατευθυντήριων οδηγιών·
- εξατομίκευση ενός απολογισμού στο πλαίσιο του GRI·
- συχνότητα και μέσο έκδοσης απολογισμών·
- οικονομικοί απολογισμοί και
- αξιοπιστία απολογισμών.

Βασικοί δείκτες έναντι πρόσθετων δεικτών

Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες του 2002 περιλαμβάνουν δύο κατηγορίες δεικτών επίδοσης: τους βασικούς και τους πρόσθετους. Και οι δύο τύποι δεικτών έχουν προκύψει από τη διαδικασία διαβουλεύσεων του GRI ως πολύτιμα μέτρα για την οικονομική, την περιβαλλοντική και την κοινωνική επίδοση των οργανισμών.

Στις Κατευθυντήριες Οδηγίες γίνεται διάκριση μεταξύ των δύο τύπων δεικτών ως εξής:

Οι βασικοί δείκτες:

- αφορούν τους περισσότερους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς και
- ενδιαφέρουν τα περισσότερα από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Συνεπώς, ο χαρακτηρισμός τους ως "βασικών" σημαίνει τη σχετικότητά τους τόσο για τους υπεύθυνους έκδοσης, όσο και για τους χρήστες των απολογισμών. Ωστόσο, στο χαρακτηρισμό ενός δείκτη ως "βασικού", το GRI επιβάλλει κάποια διάκριση. Για

ορισμένους βασικούς δείκτες, η σχετικότητα ενδέχεται να περιορίζεται σε πολλούς, αλλά όχι σε όλους τους πιθανούς υπεύθυνους έκδοσης απολογισμών. Στο ίδιο πνεύμα, ένας δείκτης μπορεί να παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για πολλούς, αλλά όχι και για την πλειονότητα των ενδιαφερομένων μερών. Με την πάροδο του χρόνου, το GRI προσδοκά ότι η ανάπτυξη συμπληρωμάτων για συγκεκριμένους τομείς, θα οδηγήσει στη μετακίνηση μιας σειράς βασικών δεικτών σε αυτά τα συμπληρώματα.

Ως **πρόσθετοι δείκτες** ορίζονται αυτοί που έχουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- αντιπροσωπεύουν μια κυρίαρχη πρακτική στον οικονομικό, περιβαλλοντικό ή κοινωνικό τομέα, παρά το γεγονός ότι, προς το παρόν, χρησιμοποιούνται από λίγους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς
- παρέχουν πληροφορίες που αφορούν τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία έχουν ιδιαίτερη σημασία για τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό και
- θεωρείται σκόπιμη η υποβολή τους σε περαιτέρω δοκιμασίες για τον πιθανό χαρακτηρισμό τους ως βασικών δεικτών για το μέλλον.

Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν τους πρόσθετους δείκτες που περιέχονται στην ενότητα 5 του Μέρους Γ για την προώθηση της γνώσης σχετικά με νέες προσεγγίσεις μέτρησης, τόσο για τον οργανισμό, όσο και για το GRI. Η ανατροφοδότηση, σε σχέση με αυτούς τους δείκτες, παρέχει μια βάση για την εκτίμηση της ετοιμότητας των πρόσθετων δεικτών για μελλοντική χρήση ως βασικών δεικτών, για χρήση σε συμπληρώματα για συγκεκριμένους κλάδους ή για κατάργηση από τον κατάλογο δεικτών GRI.

Ευελιξία στη χρήση των Κατευθυντήριων Οδηγιών

Το GRI ενθαρρύνει τη χρήση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* GRI από όλους τους οργανισμούς, ανεξάρτητα από την εμπειρία τους στην έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας. Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* είναι διαρθρωμένες, έτσι ώστε όλοι οι οργανισμοί, από αυτούς που εκδίδουν απολογισμούς για πρώτη φορά, μέχρι τους ευρισκόμενους σε εξελιγμένο στάδιο, να μπορούν εύκολα να βρουν μια κατάλληλη γι' αυτούς θέση ανάμεσα σε μια μεγάλη σειρά προσεγγίσεων. Αναγνωρίζοντας τα διαφορετικά αυτά επίπεδα εμπειρίας, το GRI παρέχει μεγάλη ευελιξία στον τρόπο οργάνωσης των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* από τους οργανισμούς. Οι επιλογές ξεκινούν από την τήρηση ενός συνόλου όρων για την έκδοση ενός απολογισμού "σε συμφωνία με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*" και φθάνουν μέχρι την υλοποίηση μιας προσέγγισης χωρίς τύπους. Η τελευταία αρχίζει με τη μερική τήρηση των αρχών έκδοσης απολογισμών ή/και του περιεχομένου των απολογισμών "σε συμφωνία με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*" και προχωρεί σταδιακά σε πληρέστερη υιοθέτηση. Αυτή η γκάμα προσεγγίσεων περιγράφεται αναλυτικά στη συνέχεια και στην εικόνα 2.

Έκδοση απολογισμών "σε συμφωνία" με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες

Η απόφαση για την έκδοση απολογισμών σε συμφωνία με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* είναι προαιρετική και δεν αποτελεί απαίτηση. Αυτός ο τρόπος έκδοσης απολογισμών είναι σχεδιασμένος για οργανισμούς που είναι έτοιμοι για την έκδοση απολογισμών υψηλού επιπέδου και επιδιώκουν να διακριθούν ως κορυφαίοι στο συγκεκριμένο χώρο. Ο αυξανόμενος αριθμός οργανισμών με ισχυρές πρακτικές έκδοσης απολογισμών, αποδεικνύει τη δυνατότητα πολλών οργανισμών να υιοθετήσουν τη "σε συμφωνία με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*" προσέγγιση. Με τους όρους για την έκδοση απολογισμών σε συμφωνία με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* GRI, επιδιώκεται η εξισορρόπηση δύο βασικών αντικειμενικών σκοπών του πλαισίου GRI:

- της συγκρισιμότητας και
- της ευελιξίας.

Η συγκρισιμότητα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της αποστολής του GRI από την έναρξή του και συνδέεται στενά με το στόχο της δημιουργίας ενός πλαισίου έκδοσης απολογισμών παράλληλα με τους οικονομικούς απολογισμούς. Οι όροι συμφωνίας συμβάλλουν στην προώθηση της δέσμευσης της πρωτοβουλίας GRI για την επίτευξη της μέγιστης συγκρισιμότητας μεταξύ των απολογισμών, με τη δημιουργία ενός κοινού σημείου αναφοράς για όλους τους υπεύθυνους έκδοσης απολογισμών που επιλέγουν να χρησιμοποιήσουν αυτήν την προσέγγιση.

Παράλληλα με την επιδίωξή του για τη διευκόλυνση της συγκρισιμότητας μεταξύ των απολογισμών, το GRI δεσμεύεται και για την υποστήριξη της ευελιξίας στην έκδοση απολογισμών. Μεταξύ των οργανισμών και των κλάδων της βιομηχανίας υπάρχουν εύλογες διαφορές. Το πλαίσιο της πρωτοβουλίας GRI πρέπει να διαθέτει επαρκή ευελιξία, επιτρέποντας έτσι στους απολογισμούς να αντικατοπτρίζουν αυτές τις διαφορές. Οι όροι συμφωνίας βασίζονται στη διαφάνεια για την εξισορρόπηση των δύο στόχων, που είναι η συγκρισιμότητα και η ευελιξία. Από τους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς ζητείται να επισημάνουν με σαφήνεια τον τρόπο, με τον οποίο έχουν χρησιμοποιήσει τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* και, ειδικά, τους βασικούς δείκτες. Η αξιολόγηση αυτών των αποφάσεων επαφίεται, στη συνέχεια, στους χρήστες των απολογισμών.

Οι οργανισμοί που επιλέγουν την έκδοση απολογισμών σε συμφωνία με τους όρους, θα πρέπει να σημειώνουν τους λόγους για την παράλειψη οποιουδήποτε βασικού δείκτη από τους απολογισμούς τους. Η σημείωση αυτή θα πρέπει κατά προτίμηση να γίνεται στο ευρετήριο περιεχομένων GRI ή κοντά σε αυτό. Το GRI αναγνωρίζει ότι υπάρχουν διάφοροι παράγοντες που μπορούν να δικαιολογήσουν την παράλειψη ενός βασικού δείκτη. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, οι ακόλουθοι: προστασία απόρρητων πληροφοριών, έλλειψη συστημάτων δεδομένων για τη δημιουργία των απαιτούμενων πληροφοριών, και συμπερασματικός προσδιορισμός ενός συγκεκριμένου δείκτη ως μη σχετικού με τις λειτουργίες ενός οργανισμού. Στο πλαίσιο της παροχής αυτών των εξηγήσεων, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να επισημάνουν τα μελλοντικά σχέδιά τους, εφόσον υπάρχουν, για τη

Προς το παρόν, το GRI δεν παρέχει πιστοποιήσεις για αξιώσεις συμφωνίας, ούτε επικυρώσεις για εξηγήσεις σχετικά με την παράλειψη πληροφοριών

συμπερίληψη κάθε βασικού δείκτη, που έχει εξαιρεθεί, σε μελλοντικούς απολογισμούς. Οι δείκτες που παραλείπονται για τον ίδιο λόγο μπορούν να ομαδοποιηθούν και να συσχετισθούν με σχετική εξήγηση. Το GRI τονίζει ότι παρά την εξαίρεση ορισμένων βασικών δεικτών, οι οργανισμοί μπορούν να εκδίδουν απολογισμούς σε συμφωνία με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, αρκεί να υπάρχουν οι ανάλογες εξηγήσεις.

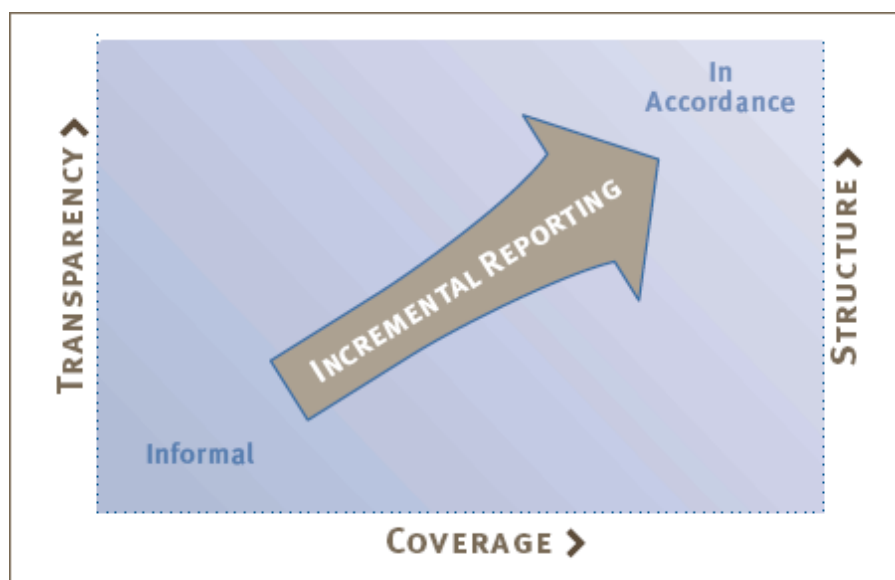
Προς το παρόν, το GRI δεν παρέχει πιστοποιήσεις για αξιώσεις συμφωνίας, ούτε επικυρώσεις για εξηγήσεις σχετικά με την παράλειψη πληροφοριών. Ωστόσο, οι οργανισμοί οι οποίοι επιλέγουν την έκδοση απολογισμών σε συμφωνία με τους όρους του GRI, θα πρέπει να περιμένουν ότι οι χρήστες θα προβούν στη σύγκριση των απολογισμών τους με τους πέντε όρους που σχετίζονται με την κατάσταση συμφωνίας και θα προχωρήσουν σε εκτιμήσεις με βάση αυτήν την αξιολόγηση.

Εφαρμογή των Κατευθυντήριων Οδηγιών χωρίς τύπους

Με δεδομένο το πρώιμο στάδιο της έκδοσης περιεκτικών οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών απολογισμών, το GRI αναγνωρίζει ότι για πολλούς οργανισμούς, η δυνατότητα έκδοσης απολογισμών βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της δημιουργίας. Οι οργανισμοί αυτοί καλούνται να επιλέξουν μια χωρίς τύπους προσέγγιση, σύμφωνα με τις τρέχουσες δυνατότητές τους (βλ. Παράρτημα 3). Μπορούν να επιλέξουν να μην καλύψουν όλο το περιεχόμενο των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* GRI στις αρχικές τους προσπάθειες, αλλά να βασίσουν τους απολογισμούς τους στο πλαίσιο του GRI και βαθμιαία, με το χρόνο, να βελτιώνουν την κάλυψη του περιεχομένου, τη διαφάνεια και τη διάρθρωση των απολογισμών.

Για παράδειγμα, ένας οργανισμός που εκδίδει απολογισμό για πρώτη φορά μπορεί να χρησιμοποιήσει ένα μέρος των δεικτών επίδοσης (Μέρος Γ), χωρίς να πρέπει να παράσχει εξήγηση για τις παραλείψεις, όσον αφορά τον κάθε δείκτη ξεχωριστά. Βαθμιαία, με την επέκταση της χρήσης των αρχών έκδοσης απολογισμών ή/και των σχετικών δεικτών, ο οργανισμός μετακινείται προς μια περιεκτικότερη κάλυψη της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης. Οι οργανισμοί που επιλέγουν τη σταδιακή προσέγγιση μπορούν, στον απολογισμό τους, να αναφέρονται στο GRI. Η αναφορά αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει μια σύντομη περιγραφή του ρόλου που έχουν παίζει οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* GRI στην έκδοση του απολογισμού. Ωστόσο, οι υπεύθυνοι έκδοσης απολογισμών βάσει της σταδιακής προσέγγισης δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τον όρο "σε συμφωνία" ούτε να συμπεριλαμβάνουν την προκαθορισμένη δήλωση του Δ.Σ. ή του Διευθύνοντα Συμβούλου, παρά μόνον εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για τη "σε συμφωνία με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*" προσέγγιση.

Προς το παρόν, η πρωτοβουλία δεν παρέχει πιστοποιήσεις για αξιώσεις συμφωνίας ούτε επικυρώσεις για εξηγήσεις σχετικά με την παράλειψη πληροφοριών.

Εικόνα 2. Προσεγγίσεις για την έκδοση απολογισμών

Συνοπτικά, έχοντας επίγνωση της ευρύτητας του φάσματος εμπειρίας και δυνατοτήτων των υπευθύνων έκδοσης απολογισμών, το GRI τους παρέχει τη δυνατότητα να επιλέξουν μια προσέγγιση που να είναι κατάλληλη για τον εκάστοτε οργανισμό. Με το χρόνο και την εξάσκηση, οι οργανισμοί που βρίσκονται σε οποιοδήποτε σημείο αυτού του φάσματος μπορούν σταδιακά να μετακινηθούν προς την έκδοση περιεκτικών απολογισμών, με βάση τις αρχές και το περιεχόμενο του πλαισίου GRI. Παρομοίως, το GRI θα συνεχίσει να αποκομίζει οφέλη από τις εμπειρίες των οργανισμών που εκδίδουν απολογισμούς και των χρηστών των απολογισμών, στο πλαίσιο της επιδίωξης του για συνεχή βελτίωση των *Κατευθυντήριων οδηγιών*.

Εξατομίκευση ενός απολογισμού στο πλαίσιο του GRI

Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* περιέχουν τις βασικές πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται σε έναν απολογισμό. Ωστόσο, το GRI αναμένει ότι οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πραγματοποιήσουν βήματα για το σχεδιασμό του περιεχομένου του απολογισμού τους, προκειμένου να αντικατοπτρίζει τη μοναδικότητα του οργανισμού τους και το πλαίσιο συνθηκών λειτουργίας του. Στα βήματα αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

- 🔗 ορισμός του εύρους που καλύπτεται από την έκδοση του απολογισμού
- 🔗 εισαγωγή πρόσθετου περιεχομένου (συνήθως μετά από διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη) όπως είναι οι δείκτες και τα θέματα σε μορφή κειμένου· ή/και
- 🔗 υιοθέτηση μιας μορφής προσαρμοσμένης στις ανάγκες του οργανισμού.

Όρια

Τα πρώτα χρόνια της έκδοσης απολογισμών, οι περισσότεροι οργανισμοί εκτελούσαν μετρήσεις και υπέβαλαν απολογισμούς σχετικά με τις επιπτώσεις με βάση τα παραδοσιακά κριτήρια ορίων που χρησιμοποιούνται στην έκδοση οικονομικών

απολογισμών, όπως είναι η νομική ιδιοκτησία και ο άμεσος έλεγχος. Τα τελευταία χρόνια, οι εταιρείες έχουν αρχίσει να πειραματίζονται με την επέκταση των ορίων για την έκδοση απολογισμών για την καλύτερη παρουσίαση του μοναδικού "αποτυπώματος" του οργανισμού τους και των δραστηριοτήτων του.

Η αρχή της πληρότητας, που περιέχεται στο Μέρος Β, παρέχει ένα σύντομο σχολιασμό σχετικά με τα όρια, και το GRI ασχολείται με την ανάπτυξη πρόσθετης καθοδήγησης και τεχνικών πρωτοκόλλων για το συγκεκριμένο θέμα. Μέχρι να καταστεί διαθέσιμη η εν λόγω καθοδήγηση, το πλαίσιο του GRI αποδίδει έμφαση στη σημασία της εκτεταμένης αλληλεπίδρασης με τα ενδιαφερόμενα μέρη για τον προσδιορισμό των κατάλληλων ορίων για τους απολογισμούς. Εξίσου σημαντικό είναι το ότι οι οργανισμοί θα πρέπει να διατηρούν στους απολογισμούς τους ένα υψηλό επίπεδο διαφάνειας, όσον αφορά τα συγκεκριμένα όρια που έχουν επιλέξει.

Περιεχόμενο

Το GRI ενθαρρύνει τους οργανισμούς να προχωρούν πέρα από τις πληροφορίες που ζητούνται στο Μέρος Γ των *Κατευθυντήριων οδηγιών*, σύμφωνα με τις ανάγκες της

Επιλογή πρόσθετου περιεχομένου με τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών

Σε σύγκριση με τους οικονομικούς απολογισμούς, που έχουν ως κύριο στόχο ένα βασικό ενδιαφερόμενο μέρος -το μέτοχο- οι απολογισμοί βιωσιμότητας απευθύνονται σε ένα μεγάλο και διαφοροποιημένο κοινό. Η συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών παίζει σημαντικό ρόλο, συμβάλλοντας στη διασφάλιση της επίτευξης του βασικού στόχου του απολογισμού: της παροχής πληροφοριών που καλύπτουν τις ανάγκες των ενδιαφερομένων μερών του οργανισμού. Οι υπεύθυνοι έκδοσης απολογισμών GRI θα πρέπει να χρησιμοποιούν αυτές τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* (Μέρος Γ, ενότητες 1 ως 3 και βασικοί δείκτες από την ενότητα 5) επιπλέον των συμπληρωμάτων για συγκεκριμένους τομείς (εφόσον υπάρχουν) ως βάση για τον απολογισμό τους. Τα στοιχεία και οι δείκτες απολογισμών που περιέχονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* αναπτύχθηκαν μέσω μιας εκτεταμένης διαδικασίας διαβουλεύσεων με πολλά ενδιαφερόμενα μέρη. Ωστόσο, η συμπερίληψη πληροφοριών (συμπεριλαμβανομένων των δεικτών επίδοσης) που προσδιορίζονται μέσω διαβουλεύσεων που πραγματοποιούνται με τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι ένα κρίσιμο πρόσθετο βήμα για την προώθηση της χρησιμότητας του απολογισμού βιωσιμότητας ενός οργανισμού, ενώ παράλληλα είναι και μία από τις βασικές αρχές που διέπουν την έκδοση απολογισμών GRI (βλ. Μέρος Β σχετικά με την περιεκτικότητα). Δεδομένου ότι η διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη συμπεριλαμβάνει συχνά μια σειρά παράλληλων συζητήσεων με διαφορετικές ομάδες, είναι σημαντικό να τεκμηριώνονται και να εξηγούνται στον απολογισμό οι αλληλεπιδράσεις που οδηγούν στην επιλογή δεικτών από τον οργανισμό. Το GRI αποδίδει έμφαση στη σημασία της ανατροφοδότησης από τα ενδιαφερόμενα μέρη για την προετοιμασία των απολογισμών, αλλά δεν παρέχει συγκεκριμένη καθοδήγηση για τον τρόπο συμμετοχής των ενδιαφερομένων μερών. Πολλά έγγραφα καθοδήγησης και μελέτες περιπτώσεων σχετικά με το θέμα είναι διαθέσιμα από άλλες πηγές.

παρουσίασης μιας ισορροπημένης και εύλογης εικόνας της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής τους επίδοσης. Στην εφαρμογή των *Κατευθυντήριων οδηγιών*, κάθε οργανισμός που εκδίδει απολογισμό θα λαμβάνει διαφορετικές αποφάσεις σε σχέση με τη χρήση των πρόσθετων δεικτών επίδοσης στην ενότητα 5 του Μέρους Γ. Οι οργανισμοί έκδοσης απολογισμών θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν και άλλα στοιχεία, και ιδιαίτερα ολοκληρωμένους δείκτες επίδοσης, τα οποία θα προσδιορίζονται μετά από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Αυτές οι

πληροφορίες και αυτοί οι δείκτες ενδέχεται να σχετίζονται με θέματα που αφορούν τον οργανισμό με βάση τον τομέα του ή τη γεωγραφική του θέση. Τα συμπληρώματα του GRI για συγκεκριμένους τομείς πρόκειται να καλύψουν ορισμένες από αυτές τις ανάγκες.

Δομή

Το μέρος Γ αυτών των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* ("Περιεχόμενο απολογισμού") οργανώνεται σε ένα λογικό πλαίσιο. Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται, αλλά δεν υποχρεώνονται, να χρησιμοποιούν αυτήν την οργάνωση στους απολογισμούς τους. Το GRI πιστεύει ότι η πληρότητα και η συγκρισιμότητα όσον αφορά τους οικονομικούς, περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς απολογισμούς εξυπηρετούνται καλύτερα ως στόχοι, όταν οι οργανισμοί που εκδίδουν τους απολογισμούς τηρούν μια κοινή δομή. Ταυτόχρονα, αναγνωρίζει ότι ορισμένοι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα επιθυμούν να επιλέξουν μια διαφορετική δομή με βάση συγκεκριμένα χαρακτηριστικά του οργανισμού για την οποία καταρτίζεται ο απολογισμός. Στην αξιολόγηση των εναλλακτικών προσεγγίσεων για την οργάνωση των απολογισμών τους, οι οργανισμοί θα πρέπει να σταθμίσουν προσεκτικά την ανάγκη συμπερίληψης εύλογων διαφορών που αφορούν την οργάνωση και των τομέα έναντι του οφέλους που προκύπτει από τις προτυποποιημένες δομές. Οι κοινές δομές και μορφές αποτελούν υποστηρικτικά στοιχεία για τη συνέπεια και τη συγκρισιμότητα. Αυτό παρέχει οφέλη τόσο στους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς όσο και στους χρήστες των απολογισμών, βελτιώνοντας τη σαφήνεια της επικοινωνίας και την ευκολία χρήσης των εγγράφων για μεγάλο χρονικό διάστημα. Σε καταστάσεις, όπου οι οργανισμοί έκδοσης απολογισμών χρησιμοποιούν εναλλακτικές δομές, το ευρετήριο περιεχομένων, που περιγράφεται στο Μέρος Γ, καθίσταται ακόμη σημαντικότερο ως εργαλείο που θα βοηθήσει τους χρήστες στην εύρεση και τη σύγκριση του περιεχομένου των απολογισμών. Η επιλογή μεταξύ διαφορετικών μέσων για την έκδοση απολογισμών (π.χ. έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή) μπορεί να επηρεάσει και τις αποφάσεις σχετικά με τη δομή των απολογισμών. Για παράδειγμα, μερικοί οργανισμοί ενδέχεται να επιλέξουν τη δημιουργία ενός συνοπτικού έντυπου απολογισμού, αντί να διαθέσουν μέσω του Internet έναν αναλυτικό απολογισμό. Εάν οι απολογισμοί που δημοσιεύονται στο Internet, και βασίζονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, περιλαμβάνουν συνδεδεμένες σελίδες, θα πρέπει, πέρα από κάθε άλλη δομή, να παρέχεται και ένα μέσο για την προβολή του απολογισμού που ζητείται, σύμφωνα με τις ενότητες του GRI.

Συχνότητα και μέσο έκδοσης απολογισμών

Σήμερα, είναι διαθέσιμη μια μεγάλη ποικιλία μέσων για την έκδοση και τη διανομή απολογισμών, που ξεκινούν από την παραδοσιακή εκτύπωση και φθάνουν μέχρι τη χρήση διαφόρων τεχνολογιών πολυμέσων, συμπεριλαμβανομένων του Internet και των CD-ROM. Αυτό παρέχει στους οργανισμούς την ουσιαστική ελευθερία του να ορίζουν τη συχνότητα της έκδοσης απολογισμών και τον τρόπο διανομής τους. Γενικά, το GRI συνιστά η έκδοση απολογισμών για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση να προγραμματίζεται χρονικά έτσι ώστε να συμπίπτει, και ενδεχομένως να λειτουργεί συμπληρωματικά, με την έκδοση άλλων εξωτερικών απολογισμών, όπως είναι οι ετήσιοι οικονομικοί απολογισμοί και οι τριμηνιαίες δηλώσεις εισοδήματος. Αυτός ο χρονοπρογραμματισμός ενισχύει τη σύνδεση μεταξύ της χρηματοοικονομικής επίδοσης

και της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης (βλ. Παράρτημα 2). Στο μέλλον, η δημοσίευση πληροφοριών ενδέχεται να περιλαμβάνει ένα συνδυασμό ετήσιων και τριμηνιαίων δεδομένων, αλλά και δεδομένων "πραγματικού χρόνου", τα οποία θα διανέμονται με διάφορα μέσα που θα επιλέγονται με βάση το χρονοπρογραμματισμό και τη φύση των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στον απολογισμό. Η έκδοση απολογισμών με βάση το Internet θα διευκολύνει τη συχνή ενημέρωση ορισμένων στοιχείων των απολογισμών που βασίζονται στις οδηγίες GRI. Ωστόσο, η συνεχής έκδοση απολογισμών δεν θα πρέπει να αντικαθιστά τους περιοδικούς ενοποιημένους απολογισμούς, που ελέγχονται μέσω μιας διεθνούς διαδικασίας και παρέχουν ένα "στιγμιότυπο" του οργανισμού σε μια δεδομένη χρονική στιγμή. Τα "στιγμιότυπα" είναι σημαντικά για την υποστήριξη των συγκρίσεων μεταξύ οργανισμών και απολογισμών. Το GRI συνιστά επίσης τη διαθεσιμότητα των περιοδικών αυτών απολογισμών στην πλήρη τους μορφή στη δικτυακή τοποθεσία του οργανισμού (π.χ. με τη μορφή αρχείου για λήψη). Για τις αποφάσεις που αφορούν τη συχνότητα και το μέσο έκδοσης απολογισμών, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η αναμενόμενη χρήση των απολογισμών, όπως και η ανατροφοδότηση. Η αποτελεσματική έκδοση απολογισμών αποτελεί τμήμα ενός ευρύτερου διαλόγου μεταξύ του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό και των ενδιαφερομένων μερών του οργανισμού και θα πρέπει να οδηγεί σε νέες ενέργειες από την πλευρά και των δύο. Η συχνότητα και το μέσο έκδοσης απολογισμών ενδέχεται να συμβάλλουν στην πρόοδο αυτού του διαλόγου ή να αποτελέσουν ανασχετικούς παράγοντες.

Χρηματοοικονομικοί απολογισμοί

Οι περισσότεροι οργανισμοί δημοσιεύουν ξεχωριστούς χρηματοοικονομικούς απολογισμούς και απολογισμούς βιωσιμότητας. Ωστόσο, ορισμένες επιχειρήσεις έχουν αρχίσει να πειραματίζονται με τη δημοσίευση ενός μόνο ετήσιου απολογισμού, που συμπεριλαμβάνει χρηματοοικονομικές, οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές πληροφορίες. Το GRI πιστεύει ότι οι χρηματοοικονομικοί απολογισμοί και οι απολογισμοί βιωσιμότητας εξυπηρετούν παράλληλους και ουσιώδεις σκοπούς, που εμπλουτίζουν οι μεν τους δε (βλ. Παράρτημα 2). Το GRI ενθαρρύνει το συντονισμό των δύο διαδικασιών έκδοσης απολογισμών και προσδοκά ότι, με το χρόνο, η μέτρηση της χρηματοοικονομικής επίδοσης θα ωφεληθεί σημαντικά από τη μέτρηση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης.

Οι χρηματοοικονομικοί απολογισμοί και οι απολογισμοί βιωσιμότητας εξυπηρετούν παράλληλους και ουσιώδεις σκοπούς, οι οποίοι εμπλουτίζουν οι μεν τους δε.

Αξιοπιστία των απολογισμών

Τα ενδιαφερόμενα μέρη προσδοκούν ότι θα μπορούν να εμπιστευθούν τον απολογισμό βιωσιμότητας ενός οργανισμού. Αλλά και οι ίδιοι οι οργανισμοί, για να αποκομίσουν οφέλη από τη διαδικασία έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας, επιθυμούν να πραγματοποιήσουν βήματα προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της αξιοπιστίας των απολογισμών τους. Αυτό συμβάλλει στο να εξασφαλιστεί η εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων μερών, αλλά και στη συνεχή βελτίωση της ποιότητας των συστημάτων και των διαδικασιών έκδοσης απολογισμών. Οι παράγοντες που επηρεάζουν τις αντιλήψεις και τις προσδοκίες των χρηστών σχετικά με την αξιοπιστία των απολογισμών

βιωσιμότητας ενός οργανισμού είναι διάφοροι. Είναι σημαντικό για κάθε οργανισμό που εκδίδει απολογισμούς να επιβεβαιώνει και να αξιολογεί τη σχετική σημασία καθενός απ' αυτούς τους παράγοντες (βλ. Παράρτημα 4 για παραδείγματα των εν λόγω παραγόντων). Η διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι ο καλύτερος τρόπος για την επιβεβαίωση των αντιλήψεων και των προσδοκιών των ενδιαφερομένων μερών σχετικά με τη δημιουργία αξιοπιστίας.

Ανταποκρινόμενοι στις προσδοκίες των ενδιαφερομένων μερών, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς έχουν υιοθετήσει μια ποικιλία στρατηγικών για τη βελτίωση της αξιοπιστίας και της ποιότητας των απολογισμών βιωσιμότητας. Οι στρατηγικές περιλαμβάνουν πάνελ διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη, ενισχυμένα συστήματα συλλογής εσωτερικών δεδομένων και πληροφόρησης, ελέγχους για συγκεκριμένα θέματα από κατάλληλους εμπειρογνώμονες, εσωτερικούς ελέγχους των συστημάτων συλλογής δεδομένων και έκδοσης απολογισμών, χρήση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* GRI ως βάσης για την έκδοση απολογισμών (και επισήμανση της χρήσης τους), ανασκοπήσεις και σχόλια από ανεξάρτητους εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, καθώς και χρήση ανεξάρτητων διαδικασιών διασφάλισης για τους απολογισμούς βιωσιμότητας. Για τη λήψη αποφάσεων για τη στρατηγική και την ανάπτυξη και για την υλοποίηση πολιτικών και πρακτικών ενίσχυσης της αξιοπιστίας και της ποιότητας των απολογισμών, οι οργανισμοί ενθαρρύνονται να υιοθετήσουν μια προοδευτική προσέγγιση, κάθε στάδιο της οποίας προσθέτει κάτι στην αξιοπιστία και την ποιότητα των απολογισμών τους. Για να αντιμετωπισθούν οι προβληματισμοί των ενδιαφερομένων μερών σχετικά με την αξιοπιστία των απολογισμών που αφορούν την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση, το GRI συνιστά να περιέχονται στους απολογισμούς τα παρακάτω στοιχεία:

Το GRI ενθαρρύνει την ανεξάρτητη επιβεβαίωση των απολογισμών βιωσιμότητας και την ανάπτυξη προτύπων και Κατευθυντήριων Οδηγιών σε σχέση με τη διαδικασία επιβεβαίωσης.

- οι πολιτικές και οι εσωτερικές πρακτικές του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό για την ενίσχυση της αξιοπιστίας και της ποιότητας του απολογισμού βιωσιμότητάς του και
- η πολιτική και η τρέχουσα πρακτική του οργανισμού που εκδίδει τον υπολογισμό όσον αφορά την παροχή ανεξάρτητης επιβεβαίωσης για ολόκληρο τον απολογισμό.

Το GRI αναγνωρίζει ότι η παροχή ανεξάρτητης επιβεβαίωσης για τους απολογισμούς βιωσιμότητας βρίσκεται σε πρώιμο στάδιο ανάπτυξης, όπως εξάλλου και η ίδια η έκδοση απολογισμών. Για παράδειγμα, δεν υπάρχει γενική συναίνεση όσον αφορά τους δείκτες κοινωνικής επίδοσης ή τις σχετικές προσεγγίσεις επιβεβαίωσης. Το GRI ενθαρρύνει την ανεξάρτητη επιβεβαίωση απολογισμών βιωσιμότητας και την ανάπτυξη προτύπων και Κατευθυντήριων Οδηγιών σε σχέση με τη διαδικασία επιβεβαίωσης, για τήρηση από τους παρέχοντες την επιβεβαίωση. Το Παράρτημα 4 προσφέρει πρακτική καθοδήγηση στους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς σχετικά με την παροχή επιβεβαίωσης και τις σχετικές διαδικασίες για τη βελτίωση της ποιότητας και της αξιοπιστίας των απολογισμών τους. Το GRI θα συνεχίσει να εξελίσσει την πολιτική του σχετικά με την ανεξάρτητη επιβεβαίωση βάσει των πληροφοριών που θα εξαγονται από την ανατροφοδότηση και τις πρακτικές των υπευθύνων έκδοσης και των χρηστών των απολογισμών.

3. Η ακόλουθη είναι μια προτεινόμενη περιγραφή εργασίας της ανεξάρτητης επιβεβαίωσης: "Η παροχή ανεξάρτητης επιβεβαίωσης είναι μια διαρθρωμένη και περιεκτική διαδικασία συλλογής και αξιολόγησης αποδεικτικών στοιχείων για ένα αντικείμενο (τον απολογισμό βιωσιμότητας) που αποτελεί ευθύνη ενός τρίτου μέρους (διαφορετικού από τη Διοίκηση του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό) με βάση κατάλληλα κριτήρια. Ως αποτέλεσμα της διαδικασίας, οι παρέχοντες την επιβεβαίωση εκφράζουν ένα συμπέρασμα που παρέχει στους προβλεπόμενους χρήστες/ ενδιαφερόμενα μέρη ένα δηλούμενο επίπεδο επιβεβαίωσης σχετικά με τη συμμόρφωση του αντικειμένου (του απολογισμού βιωσιμότητας) με τα προσδιοριζόμενα κριτήρια από όλες τις ουσιαστικές απόψεις. Η διαδικασία επιβεβαίωσης εκτελείται από ανεξάρτητους και ικανούς εμπειρογνώμονες που τηρούν στάση "επαγγελματικού σκεπτικισμού".

ΜΕΡΟΣ Β:

ΚΑΝΟΝΕΣ – ΑΡΧΕΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ

Εισαγωγή

Σε αυτήν την ενότητα των *Κατευθυντήριων οδηγιών*, προσδιορίζονται οι αρχές που είναι αναγκαίες για την έκδοση ενός ισορροπημένου και εύλογου απολογισμού σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση ενός οργανισμού. Στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του Ιουνίου του 2000, παρουσιάστηκε μια πρώτη έκδοση αυτών των αρχών. Οι αρχές ενημερώθηκαν με βάση τις συμβάσεις οικονομικής υπευθυνότητας και προσαρμόστηκαν για την έκδοση απολογισμών για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση, όσον αφορά την έρευνα που σχετίζεται με την περιβαλλοντική υπευθυνότητα. Τώρα, με το κέρδος του χρόνου που μεσολάβησε και της γνώσης από την εφαρμογή των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* του 2000, το GRI παρουσιάζει ένα αναθεωρημένο σύνολο αρχών, οι οποίες συνδυάζουν και επεκτείνουν πολλές από τις έννοιες που εμφανίστηκαν στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του 2000 ως "υποκείμενες αρχές" και "ποιοτικά χαρακτηριστικά" απολογισμών βάσει του GRI.

Όσοι είναι εξοικειωμένοι με την έκδοση χρηματοοικονομικών απολογισμών θα διαπιστώσουν επικαλύψεις μεταξύ των αρχών έκδοσης απολογισμών του GRI και των αντίστοιχων αρχών που χρησιμοποιούνται για την έκδοση χρηματοοικονομικών απολογισμών. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι η έκδοση χρηματοοικονομικών απολογισμών είναι ένας βασικός δείκτης για την ανάπτυξη αρχών για την έκδοση απολογισμών σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση, υπάρχουν ορισμένες διαφορές μείζονος σημασίας. Οι αρχές που παρουσιάζονται σε αυτήν την ενότητα λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές αυτές. Βασίζονται στην εμπειρία του GRI, τα τελευταία τέσσερα χρόνια, συνδυάζοντας την επιστημονική γνώση με τη γνώση που προκύπτει από την πρακτική εφαρμογή.

Το GRI θεωρεί τις αρχές αυτές αναπόσπαστο μέρος του πλαισίου έκδοσης απολογισμών και ισοδύναμες με τα στοιχεία και τους δείκτες του Μέρους Γ των *Κατευθυντήριων οδηγιών*. Οι οργανισμοί που χρησιμοποιούν τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* αναμένεται να εφαρμόσουν τις αρχές αυτές κατά την προετοιμασία των απολογισμών τους. Συγκεντρωτικά, οι αρχές ορίζουν μια σύμβαση μεταξύ του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό και του χρήστη του απολογισμού, που διασφαλίζει ότι και τα δύο μέρη κατανοούν με τον ίδιο τρόπο τα στοιχεία που υποστηρίζουν τους απολογισμούς που βασίζονται στο GRI. Παρέχουν ένα σημαντικό σημείο αναφοράς, το οποίο βοηθά το χρήστη στην ερμηνεία και στην αξιολόγηση των αποφάσεων του οργανισμού, όσον αφορά το περιεχόμενο του απολογισμού του. Οι αρχές είναι σχεδιασμένες με μακροπρόθεσμη προοπτική. Αποσκοπούν στη δημιουργία ενός ανθεκτικού θεμελίου, πάνω στο οποίο η μέτρηση της επίδοσης θα συνεχίσει να εξελίσσεται, με βάση τη νέα γνώση και την εμπειρία μέσα από την πράξη.

Οι αρχές είναι στόχοι, τους οποίους θα πρέπει να επιδιώκει κάθε υπεύθυνος έκδοσης απολογισμών. Ορισμένοι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενδέχεται να μην είναι σε θέση να τις εφαρμόσουν πλήρως μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Ωστόσο, οι οργανισμοί θα πρέπει να προσδιορίζουν τη βελτίωση ως προς την αυστηρότητα, με την

Το GRI θεωρεί τις αρχές αυτές αναπόσπαστο μέρος του πλαισίου έκδοσης απολογισμών και ισοδύναμες με τα στοιχεία και τους δείκτες του Μέρους Γ των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*

οποία εφαρμόζουν τις αρχές στη διαδικασία έκδοσης των απολογισμών τους, όπως προσδιορίζουν και τη βελτίωση στους διάφορους τομείς της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης.

Οι απολογισμοί δεν χρειάζεται να περιέχουν λεπτομερή κατάλογο ελέγχου, ο οποίος θα αποδεικνύει ότι έχουν υιοθετηθεί όλες οι αρχές. Ωστόσο, θα πρέπει να γίνεται αναφορά στον τρόπο με τον οποίο έχουν εφαρμοσθεί οι αρχές έκδοσης απολογισμών. Εδώ, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται τόσο οι επιτυχίες, όσο και οι προκλήσεις. Αν ένας οργανισμός που εκδίδει απολογισμούς δεν επιθυμεί να εφαρμόσει αυτές τις αρχές, θα πρέπει να επισημαίνει τα σημεία και τους λόγους των σχετικών αποκλίσεων. Η αναφορά στην εφαρμογή (ή στη μη εφαρμογή) των αρχών, μπορεί να εμφανίζεται στην ενότητα του προφίλ του απολογισμού ή σε μια ιδιαίτερη ενότητα, που θα αναφέρεται στα τεχνικά θέματα που αντιμετωπίστηκαν κατά την έκδοση του απολογισμού.

Οι 11 αρχές που περιγράφονται συνοπτικά στην ενότητα που ακολουθεί, βοηθούν στο να διασφαλιστεί ότι οι απολογισμοί:

- 🌐 θα παρουσιάζουν μια ισορροπημένη και εύλογη εικόνα της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης και της προκύπτουσας συμβολής του οργανισμού στη βιώσιμη ανάπτυξη
- 🌐 θα διευκολύνουν τη σύγκριση σε βάθος χρόνου
- 🌐 θα διευκολύνουν τις συγκρίσεις μεταξύ οργανισμών και
- 🌐 θα αντιμετωπίζουν με αξιοπιστία τα θέματα που αφορούν τα ενδιαφερόμενα μέρη (stakeholders).

Οργάνωση των αρχών

Οι αρχές στο Μέρος Β ομαδοποιούνται σε τέσσερις ενότητες (βλ. εικ. 3). Ο διαχωρισμός γίνεται ανάμεσα σε:

- 🌐 αρχές που σχηματίζουν το πλαίσιο για τον απολογισμό (διαφάνεια, περιεκτικότητα, δυνατότητα ελέγχου)
- 🌐 αρχές που παρέχουν στοιχεία για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τα στοιχεία που θα συμπεριληφθούν στον απολογισμό (πληρότητα, σχετικότητα, γενικό πλαίσιο βιωσιμότητας)
- 🌐 αρχές που σχετίζονται με τη διασφάλιση της ποιότητας και της αξιοπιστίας (ακρίβεια, ουδετερότητα, συγκρισιμότητα) και
- 🌐 αρχές που παρέχουν στοιχεία για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την πρόσβαση στον απολογισμό (σαφήνεια, επικαιρότητα).

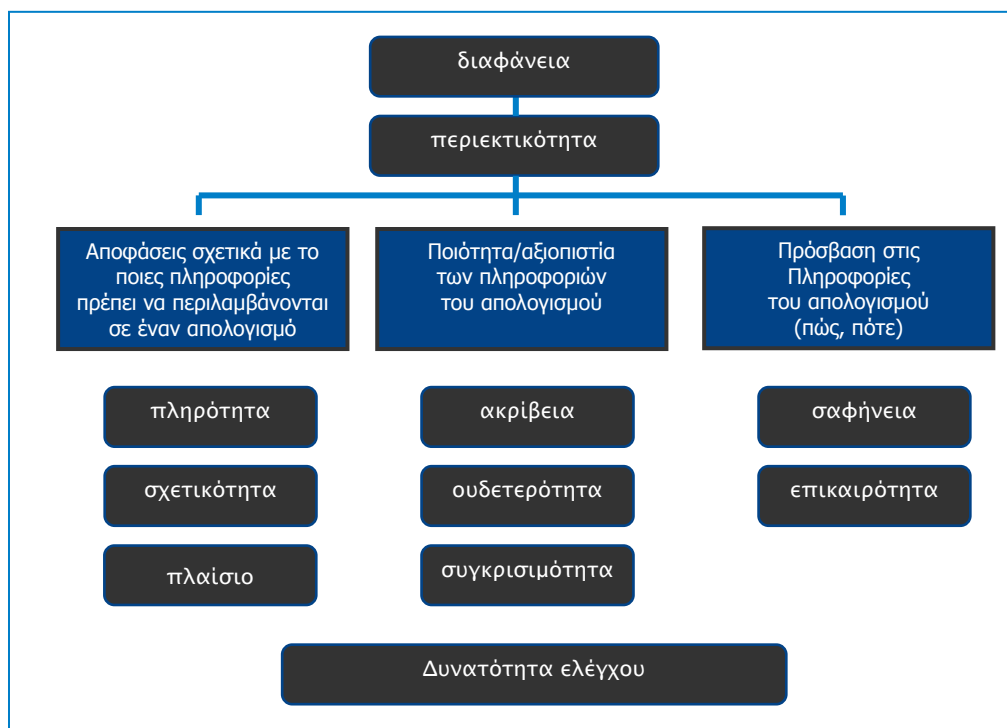
Οι αρχές της διαφάνειας και της περιεκτικότητας αποτελούν την αφετηρία για τη διαδικασία έκδοσης απολογισμών και είναι συνυφασμένες με τις υπόλοιπες αρχές στο σύνολό τους. Για όλες τις αποφάσεις σχετικά με την έκδοση απολογισμών (δηλαδή, το "πώς", το "πότε" και το "τι"), λαμβάνονται υπόψη αυτές οι δύο αρχές και οι σχετικές πρακτικές.

Οι αρχές του γενικού πλαισίου βιωσιμότητας, της πληρότητας και της σχετικότητας παίζουν το βασικότερο ρόλο στον προσδιορισμό του περιεχομένου του απολογισμού. Οι

απολογισμοί θα πρέπει να βοηθούν στην ένταξη της επίδοσης του οργανισμού στο ευρύτερο πλαίσιο των προκλήσεων, των κινδύνων και των ευκαιριών που αφορούν τη βιωσιμότητα. Οι πληροφορίες που περιέχονται στον απολογισμό πρέπει να καλύπτουν την απαίτηση πληρότητας, όσον αφορά τα όρια (δηλαδή, τις οντότητες που περιλαμβάνονται), το πεδίο (δηλαδή, τα θέματα ή τα ζητήματα που αναφέρονται) και το χρονικό πλαίσιο. Τέλος, οι αναφερόμενες πληροφορίες θα πρέπει να καλύπτουν τις ανάγκες των ενδιαφερομένων μερών στον τομέα της λήψης αποφάσεων.

Η ποιότητα και η αξιοπιστία του περιεχομένου του απολογισμού διέπονται από τις αρχές της ουδετερότητας, της συγκρισιμότητας και της ακρίβειας. Οι απολογισμοί πρέπει να είναι συγκρίσιμοι σε βάθος χρόνου και μεταξύ οργανισμών.

Οι αρχές της διαφάνειας και της περιεκτικότητας αποτελούν την αφετηρία για τη διαδικασία έκδοσης απολογισμών και είναι συνυφασμένες με τις υπόλοιπες αρχές στο σύνολό τους

Εικόνα 3. Αρχές έκδοσης απολογισμών

Οι πληροφορίες πρέπει να είναι επαρκώς ακριβείς και αξιόπιστες για να καταστεί εφικτή η χρήση τους στη λήψη αποφάσεων. Εξίσου σημαντικό είναι η παρουσίαση του περιεχομένου του απολογισμού να γίνεται με τρόπο ισορροπημένο και αμερόληπτο.

Οι αρχές της σαφήνειας και της επικαιρότητας διέπουν την πρόσβαση στους απολογισμούς, καθώς και τη διαθεσιμότητά τους. Με απλά λόγια, τα ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να λαμβάνουν εύληπτες πληροφορίες σε ένα χρονικό πλαίσιο που να τους επιτρέπει να τις χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικά.

Τέλος, η αρχή της δυνατότητας ελέγχου σχετίζεται και με άλλες αρχές, όπως η συγκρισιμότητα, η ακρίβεια, η ουδετερότητα και η πληρότητα. Ειδικότερα, η αρχή αυτή αναφέρεται στη δυνατότητα απόδειξης του γεγονότος ότι η διαδικασία προετοιμασίας του απολογισμού και οι ίδιες οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτόν καλύπτουν τα υφιστάμενα πρότυπα ποιότητας και αξιοπιστίας και άλλες παρόμοιες προσδοκίες.

Διαφάνεια

Η πλήρης δημοσιοποίηση των διεργασιών, των διαδικασιών και των υποθέσεων που πραγματοποιούνται κατά την προετοιμασία του απολογισμού είναι στοιχείο απαραίτητο για την αξιοπιστία του.

Η διαφάνεια είναι μια θεμελιώδης αρχή, που αποτελεί τον πυρήνα της υπευθυνότητας. Απαιτεί την πλήρη ενημέρωση των χρηστών σχετικά με τις διεργασίες, τις διαδικασίες και τις υποθέσεις στις οποίες βασίζονται οι πληροφορίες του απολογισμού, ανεξάρτητα από τη μορφή και το περιεχόμενο του απολογισμού. Για παράδειγμα, ένας απολογισμός πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες για τις διαδικασίες συμμετοχής των ενδιαφερομένων μερών που εφαρμόστηκαν κατά την προετοιμασία του, για τις μεθόδους συλλογής δεδομένων και το σχετικό εσωτερικό έλεγχο, καθώς και για τις επιστημονικές υποθέσεις που αποτελούν τη βάση της παρουσίασης των πληροφοριών. Αυτή η διαφάνεια στην έκδοση απολογισμών είναι μια άσκηση υπευθυνότητας –η σαφής και ανοικτή εξήγηση των ενεργειών μιας οντότητας γι' αυτούς που έχουν δικαίωμα ή λόγο να ζητούν πληροφόρηση.

Η διαφάνεια είναι βασικό στοιχείο για κάθε είδους έκδοση απολογισμών ή δημοσιοποίηση. Στην περίπτωση της έκδοσης οικονομικών απολογισμών, εδώ και πολλές δεκαετίες, κυβερνήσεις και άλλοι οργανισμοί δημιούργησαν, και συνεχίζουν να βελτιώνουν, κανόνες δημοσιοποίησης που εφαρμόζονται στους οικονομικούς απολογισμούς, προκειμένου να αυξήσουν τη διαφάνεια της διαδικασίας έκδοσης απολογισμών. Αυτές οι γενικά αποδεκτές αρχές υπευθυνότητας, όπως και τα εξελισσόμενα διεθνή πρότυπα οικονομικής υπευθυνότητας, έχουν σκοπό να διασφαλίσουν την παροχή στους επενδυτές μιας ξεκάθαρης εικόνας της οικονομικής κατάστασης του οργανισμού, η οποία θα περιλαμβάνει όλες τις σημαντικές πληροφορίες και τη βάση πάνω στην οποία έχει αναπτυχθεί η παρουσίαση.

Το GRI επιδιώκει την προώθηση της έκδοσης απολογισμών σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση προς μια παρόμοια κατεύθυνση, με τη δημιουργία ενός γενικά αποδεκτού πλαισίου για τη δημοσιοποίηση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης. Καθώς το πλαίσιο αυτό συνεχίζει να αναπτύσσεται με ταχύ ρυθμό, θα αναπτυχθούν παράλληλα γενικές πρακτικές, βασισμένες στη βέλτιστη πρακτική, στη βέλτιστη επιστήμη και στη βέλτιστη εκτίμηση των αναγκών των χρηστών. Στο δυναμικό αυτό περιβάλλον, υπάρχει ανάγκη για διαφάνεια από την πλευρά των οργανισμών που εκδίδουν απολογισμούς, όσον αφορά τις διεργασίες, τις διαδικασίες και τις υποθέσεις που αποτελούν τη βάση των απολογισμών, έτσι ώστε να μπορούν οι χρήστες τόσο να πιστέψουν όσο και να ερμηνεύσουν τις πληροφορίες που περιέχονται στους απολογισμούς. Με αυτήν την έννοια, η διαφάνεια υπερβαίνει οποιαδήποτε άλλη αρχή, αλλά τις επηρεάζει όλες.

Περιοριτικότητα

Ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό θα πρέπει να επιδιώκει συστηματικά τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών του, προκειμένου να διασφαλιστεί η ποιότητα του απολογισμού, αλλά και η συνεχής βελτίωση αυτού.

Η αρχή της περιοριτικότητας βασίζεται στην προϋπόθεση ότι οι απόψεις των ενδιαφερομένων μερών αποτελούν αναπόσπαστο μέρος ενός ουσιαστικού απολογισμού και πρέπει να ενσωματώνονται κατά τη διαδικασία του σχεδιασμού του. Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να επιδιώκουν τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών που επηρεάζονται άμεσα ή έμμεσα. Οι τομείς της έκδοσης απολογισμών που εμπλουτίζονται από τις διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβάνουν (χωρίς να περιορίζονται σε αυτά) την επιλογή δεικτών, τον ορισμό των ορίων που τίθενται στον οργανισμό, όσον αφορά την έκδοση απολογισμών, τη μορφή του απολογισμού και τις προσεγγίσεις που υιοθετούνται για την ενίσχυση της αξιοπιστίας των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στον απολογισμό.

Τα χαρακτηριστικά που σχετίζονται με το σχεδιασμό των διαδικασιών διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβάνουν τη φύση και τη διαφορετικότητα προϊόντων και υπηρεσιών, καθώς και τη φύση των λειτουργιών και των δραστηριοτήτων του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, όπως και το γεωγραφικό εύρος των δραστηριοτήτων. Η συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών είναι μια δυναμική διαδικασία, όπως και η ίδια η έκδοση του απολογισμού. Εάν υλοποιηθεί σωστά, έχει μεγάλες πιθανότητες να οδηγήσει σε συνεχή μάθηση, εντός και εκτός του οργανισμού, και να ενισχύσει την εμπιστοσύνη μεταξύ του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό και των χρηστών του απολογισμού.

Η εμπιστοσύνη, με τη σειρά της, ενισχύει την αξιοπιστία του απολογισμού, η οποία αποτελεί βασικό στόχο του πλαισίου έκδοσης απολογισμών του GRI. Η αρχή της περιοριτικότητας καλύπτει, επίσης, τις διάφορες ανάγκες των ενδιαφερομένων μερών που χρησιμοποιούν τους απολογισμούς βιωσιμότητας. Το εύρος των χρηστών ενός απολογισμού βιωσιμότητας είναι μεγαλύτερο από αυτό των χρηστών ενός οικονομικού απολογισμού. Η περιοριτικότητα είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί το ότι η διαδικασία της έκδοσης και το περιεχόμενο του απολογισμού θα αντικατοπτρίζουν τις ανάγκες των διαφόρων χρηστών. Κάθε ομάδα χρηστών προσδοκά να λάβει συγκεκριμένες πληροφορίες, οι οποίες, ορισμένες φορές, επικαλύπτονται με αυτές που επιζητούν άλλες ομάδες, ενώ άλλες φορές διαφοροποιούνται.

Η αδυναμία προσδιορισμού και διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι πολύ πιθανό να οδηγήσει στην έκδοση απολογισμών, που θα καλύπτουν λιγότερο τις ανάγκες των χρηστών και, επομένως, θα είναι λιγότερο αξιόπιστοι για τους εξωτερικούς χρήστες. Αντιθέτως, η συστηματική συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών ενισχύει τη δεκτικότητα και τη χρησιμότητα για τις ομάδες χρηστών. Η συμμετοχή αυτή μπορεί να περιλαμβάνει και την αναζήτηση απόψεων σχετικά με τη χρησιμότητα και την αξιοπιστία των απολογισμών βιωσιμότητας που εκδίδονται από τον οργανισμό.

Η διαφάνεια στην έκδοση απολογισμών είναι μια άσκηση υπευθυνότητας -η σαφής και ανοικτή εξήγηση των ενεργειών μιας οντότητας γι' αυτούς που έχουν δικαίωμα ή λόγο να ζητούν πληροφόρηση.

Το GRI αναγνωρίζει ότι πολλοί οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς έχουν ένα ευρύ φάσμα πιθανών ενδιαφερομένων μερών. Οποιαδήποτε συστηματική προσέγγιση της περιεκτικότητας απαιτεί από τον οργανισμό να ορίσει μια προσέγγιση για την κατηγοριοποίηση των ενδιαφερομένων μερών και την επίδοση προτεραιότητας σε αυτά που θα έχουν ενεργό συμμετοχή. Στο πνεύμα των αρχών της περιεκτικότητας και της διαφάνειας, είναι σημαντικό για τους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς να εξηγούν καθαρά και ανοικτά την προσέγγισή τους, όσον αφορά τον ορισμό των συμμετεχόντων και του καλύτερου τρόπου συμμετοχής.

Η ομάδα εργασίας επαλήθευσης
Αναταποκρινόμενο σε αιτήματα χρηστών, το GRI σχημάτισε το 1999 μια ομάδα εργασίας για τη διερεύνηση θεμάτων και επιλογών που σχετίζονται με την ενίσχυση της αξιοπιστίας των απολογισμών βιωσιμότητας, με χρήση διαφόρων μηχανισμών επιβεβαίωσης. Τα αποτελέσματα αυτών των διαβουλεύσεων αντικατοπτρίζονται στις δηλώσεις που περιέχονται στο Μέρος Α (αξιοπιστία απολογισμών) και στο Παράρτημα 4 σχετικά με τις διαδικασίες επιβεβαίωσης. Η ομάδα εργασίας συνέταξε και ένα συμβουλευτικό έγγραφο για τη στρατηγική επιβεβαίωσης (διαθέσιμο στην τοποθεσία www.globalreporting.org για μελέτη από το Διοικητικό Συμβούλιο του GRI. Από το Σεπτέμβριο του 2002 και μετά, το Δ.Σ. θα μελετήσει διάφορες προσεγγίσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το GRI θα συνεχίσει να διαδραματίζει δημιουργικό ρόλο στην εξέλιξη των απολογισμών βιωσιμότητας, όσον αφορά το θέμα της επιβεβαίωσης.

Δ υ ν α τ ό τ η τ α ε λ έ γ χ ο υ

Τα δεδομένα και οι πληροφορίες που περιέχονται στον απολογισμό πρέπει να καταγράφονται, να συντάσσονται, να αναλύονται και να δημοσιοποιούνται με τρόπο που να επιτρέπει στους εσωτερικούς ελεγκτές ή τους εξωτερικούς παρέχοντες επιβεβαίωση να πιστοποιούν την αξιοπιστία τους.

Η αρχή της δυνατότητας ελέγχου αφορά την έκταση στην οποία τα συστήματα διαχείρισης πληροφοριών και οι πρακτικές επικοινωνίας προσφέρονται για εξέταση της ακρίβειάς τους από εσωτερικούς και εξωτερικούς ελεγκτές. Οι απολογισμοί που χρησιμοποιούν τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* περιέχουν δεδομένα ποιοτικής, αλλά και ποσοτικής φύσης. Γι' αυτόν το λόγο, στο σχεδιασμό συστημάτων συλλογής δεδομένων και πληροφοριών, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να προβλέπουν ότι, στο μέλλον, είναι πιθανό να χρησιμοποιηθούν εσωτερικές διαδικασίες ελέγχου και εξωτερικές διαδικασίες επιβεβαίωσης,

Κατά την προετοιμασία των απολογισμών, οι οργανισμοί θα πρέπει να θέτουν συνεχώς το ερώτημα: Η απόκριση στη ζήτηση πληροφοριών παρουσιάζεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι εφικτός, στο μέλλον, ο έλεγχος της ακρίβειας, της πληρότητας, της συνέπειας και της αξιοπιστίας από έναν εσωτερικό ή εξωτερικό μηχανισμό ελέγχου; Οι μη επαληθεύσιμες δηλώσεις και τα δεδομένα που επηρεάζουν τα ευρύτερα μηνύματα που περιλαμβάνονται σε έναν απολογισμό βασισμένο στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, ενδέχεται να μειώνουν την αξιοπιστία του απολογισμού. Εκτός από την ακρίβεια και την αξιοπιστία, η πληρότητα των πληροφοριών ενδέχεται να επηρεάσει τη δυνατότητα εκτίμησης από έναν ελεγκτή.

Όλες οι πληροφορίες που είναι σημαντικές για την εκτίμηση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης από τους χρήστες θα πρέπει να εμφανίζονται στον απολογισμό με τρόπο συνεπή ως προς τα όρια, το πεδίο και τη χρονική περίοδο που έχει καθοριστεί.

Η αρχή αυτή αναφέρεται στην υπευθυνότητα και στην αποκάλυψη, με επαρκείς λεπτομέρειες, όλων των πληροφοριών που έχουν σημασία για τα ενδιαφερόμενα μέρη, εντός των προκαθορισμένων ορίων (δηλαδή, λειτουργικά όρια, όρια πεδίου και χρονικά όρια) του απολογισμού. Ο ορισμός της σημαντικότητας αυτών των πληροφοριών για τα ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να βασίζεται σε διαβουλεύσεις με αυτά, αλλά και σε ευρύτερους κοινωνικούς προβληματισμούς, που ενδέχεται να μην έχουν προκύψει κατά τη διαδικασία διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι ευρύτεροι αυτοί προβληματισμοί μπορεί να προκύπτουν, για παράδειγμα, από την εθνική πολιτική και από διεθνείς συμβάσεις.

Η αρχή της πληρότητας έχει τρεις διαστάσεις:

Διάσταση λειτουργικών ορίων: Οι πληροφορίες του απολογισμού πρέπει να είναι πλήρεις σε σχέση με τα λειτουργικά όρια του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, δηλαδή, σε σχέση με τις οντότητες, για τις οποίες ο οργανισμός συλλέγει δεδομένα. Τα όρια αυτά πρέπει να επιλέγονται με συνεκτίμηση των επιπτώσεων των δραστηριοτήτων του οργανισμού στον οικονομικό, στον περιβαλλοντικό και στον κοινωνικό τομέα. Τα όρια αυτά μπορούν να ορισθούν με βάση τον οικονομικό έλεγχο, το νομικό ιδιοκτησιακό καθεστώς, τις επιχειρηματικές σχέσεις και άλλα κριτήρια. Τα όρια ενδέχεται να διαφέρουν ανάλογα με τη φύση των πληροφοριών του απολογισμού. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα καταλληλότερα όρια για την κάλυψη των απαιτήσεων που τίθενται από άλλες αρχές για την έκδοση απολογισμών ενδέχεται να εκτείνονται πέρα από τα συμβατικά όρια της έκδοσης οικονομικών απολογισμών.

Διάσταση πεδίου: Το πεδίο διακρίνεται από τα όρια ως προς το ότι ένας οργανισμός μπορεί να επιλέξει διευρυμένα όρια για την έκδοση απολογισμών (δηλαδή, την αναφορά δεδομένων για όλους τους οργανισμούς που σχηματίζουν την εφοδιαστική αλυσίδα) αλλά να συμπεριλάβει μόνο ένα πολύ περιορισμένο πεδίο (π.χ. αναφορά μόνο των στοιχείων επίδοσης σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα). Στο γενικό πλαίσιο του GRI, ο όρος "πεδίο" αναφέρεται σε θέματα, όπως η χρήση της ενέργειας, η υγιεινή και η ασφάλεια, καθώς και σε άλλους τομείς, για τους οποίους οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* περιλαμβάνουν δείκτες και ερωτήματα. Παρά το γεγονός ότι το όριο του απολογισμού μπορεί να καλύπτεται, το πεδίο (π.χ. μόνο θέματα που σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα) ενδέχεται να μην είναι πλήρες. Η διαδικασία για το χαρακτηρισμό ενός πεδίου ως πλήρους μπορεί να περιλαμβάνει, για παράδειγμα, τα αποτελέσματα μιας ανάλυσης του κύκλου ζωής προϊόντων ή υπηρεσιών και την εκτίμηση του πλήρους φάσματος άμεσων και έμμεσων κοινωνικών ή οικολογικών επιδράσεων του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό. Ορισμένα από αυτά τα εργαλεία ενδέχεται να επηρεάζουν και αποφάσεις σχετικά τις υπόλοιπες διαστάσεις της πληρότητας που αναλύονται εδώ.

Στον απολογισμό, πρέπει να δημοσιοποιούνται όλες οι σχετικές πληροφορίες μέσα στο πλαίσιο του πεδίου που καλύπτεται (δηλαδή των θεμάτων).

Διάσταση χρόνου: Οι πληροφορίες του απολογισμού πρέπει να είναι πλήρεις, ως προς τη χρονική περίοδο που δηλώνεται από τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό. Στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό, οι δραστηριότητες, τα γεγονότα και οι επιδράσεις που πληρούν τα κριτήρια αναφοράς, πρέπει να παρουσιάζονται στον απολογισμό για τη χρονική περίοδο, κατά τη διάρκεια της οποίας πραγματοποιούνται. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την αναφορά δραστηριοτήτων που προκαλούν ελάχιστες βραχυπρόθεσμες επιδράσεις, αλλά το σωρευτικό αποτέλεσμα που θα έχουν ενδέχεται να καταστεί μακροπρόθεσμα ουσιαστικό, αναπόφευκτο ή μη αναστρέψιμο. Στις δραστηριότητες αυτές μπορεί να περιλαμβάνεται, για παράδειγμα, η εκπομπή ορισμένων ρύπων με ιδιότητες βιοσυσσώρευσης ή μόνιμης επίδρασης.

Η δημοσιοποίηση της φύσης και της πιθανότητας αυτών των επιδράσεων, ακόμη κι αν το ενδεχόμενο να προκύψουν είναι μελλοντικό, συμβαδίζει με το στόχο της παροχής μιας ισορροπημένης και εύλογης απεικόνισης της τρέχουσας οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης του οργανισμού. Κατά την πραγματοποίηση εκτιμήσεων

σχετικά με τις μελλοντικές επιδράσεις (θετικές, αλλά και αρνητικές), ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό θα πρέπει να προχωρήσει σε προσεκτικές και λογικές εκτιμήσεις, που να αντικατοπτρίζουν τη βέλτιστη κατανόηση της πιθανής έκτασης και φύσης και του ενδεχόμενου πεδίου των επιδράσεων. Παρά το γεγονός ότι οι εκτιμήσεις αυτές είναι από τη φύση τους υποθετικές, μπορούν να παράσχουν χρήσιμες και σχετικές πληροφορίες για τη λήψη αποφάσεων, με την προϋπόθεση της σαφούς αναγνώρισης των περιορισμών που τίθενται για τις εκτιμήσεις.

Οι πληροφορίες στο εσωτερικό του οργανισμού, συχνά προέρχονται από συστήματα διαχείρισης που λειτουργούν με τακτικό και βραχυχρόνιο κύκλο διάρκειας, συνήθως ενός έτους. Ωστόσο, ένας μεμονωμένος κύκλος απολογισμού είναι, πολλές φορές, υπερβολικά σύντομος για να συμπεριλάβει πολλές σημαντικές οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιδράσεις. Από τη φύση του, αυτός ο τύπος επίδοσης εστιάζει σε μεγάλο χρονικό ορίζοντα, με τις τάσεις που αφορούν το μέλλον να είναι εξίσου σημαντικές με εκείνες που καταγράφονται με βάση το παρελθόν (ιστορικές). Συνεπώς, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να επιδιώκουν τη βαθμιαία ευθυγράμμιση των συστημάτων πληροφοριών έτσι ώστε, εκτός από τις ιστορικές τάσεις, να υπάρχει η δυνατότητα υπευθυνότητας και γι' αυτές τις τάσεις που αφορούν το μέλλον.

Καθορισμός ορίων: Ο καθορισμός των ορίων για την έκδοση απολογισμών σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση είναι μια πολυσύνθετη πρόκληση. Στους παράγοντες που περιπλέκουν το θέμα περιλαμβάνονται η διαφορετική φύση των πληροφοριών και η στενή σχέση μεταξύ του οργανισμού και των ευρύτερων οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών συστημάτων στο πλαίσιο των οποίων λειτουργεί. Η έρευνα σχετικά με τα όρια έχει υψηλή προτεραιότητα στο πρόγραμμα εργασιών του GRI. Εντός του 2002 και του 2003 θα δημοσιευθούν έγγραφα συζητήσεων, σχέδια προτεινόμενων προτύπων και πρωτόκολλα προς δοκιμή, τα οποία θα συμβάλουν στη συστηματικότερη και ακριβέστερη αντιμετώπιση αυτού του κρίσιμου ζητήματος που σχετίζεται με την έκδοση απολογισμών.

Σ Χ Ε Τ Ι Κ Ο Τ Η Τ Α

Σχετικότητα είναι ο βαθμός σημασίας που αποδίδεται σε ένα συγκεκριμένο θέμα, ένα δείκτη ή μια πληροφορία, και αντιπροσωπεύει το κατώφλι, πέρα από το οποίο μια πληροφορία καθίσταται αρκετά σημαντική ώστε να συμπεριληφθεί στον απολογισμό.

Η σχετικότητα στην έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας καθορίζεται από τη σημασία που έχει μια πληροφορία για τη λήψη αποφάσεων από την πλευρά του χρήστη. Τα ενδιαφερόμενα μέρη χρησιμοποιούν τις πληροφορίες σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση με πολλούς τρόπους, ορισμένοι από τους οποίους ενδέχεται να διαφέρουν σημαντικά από τους τρόπους, με τους οποίους τις χρησιμοποιεί ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό. Η σημαντικότητα των πληροφοριών μπορεί να κριθεί από διάφορες απόψεις· ωστόσο, σε οποιοδήποτε σύστημα έκδοσης απολογισμών, η καθοριστική οπτική γωνία είναι αυτή του χρήστη των πληροφοριών. Πρώτιστος στόχος της έκδοσης απολογισμών (σε αντίθεση με άλλους τύπους "εξωτερίκευσης" και επικοινωνίας) είναι η ανταπόκριση στις ανάγκες πληροφόρησης των χρηστών, με τρόπο ουδέτερο και ισορροπημένο. Γι' αυτόν το λόγο, η έκδοση απολογισμών πρέπει να δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην εξυπηρέτηση των συγκεκριμένων αναγκών των χρηστών.

Όσον αφορά τη σχετικότητα, έχει σημασία να διατηρείται η ευαισθησία απέναντι στις διαφορές που παρατηρούνται στον τρόπο χρήσης των πληροφοριών από τους χρήστες και τους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς. Μέσω της διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη, ένας οργανισμός που εκδίδει απολογισμούς μπορεί να κατανοήσει καλύτερα τις ανάγκες των ενδιαφερομένων μερών για πληροφόρηση και να ανταποκριθεί καλύτερα σε αυτές. Ίδανικά, ένας απολογισμός πρέπει να περιέχει πληροφορίες που να είναι σχετικές και σημαντικές, τόσο για τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό όσο και για τους χρήστες του απολογισμού. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι πληροφορίες μπορεί να έχουν σημασία για το χρήστη ενός απολογισμού, αλλά να μην έχουν την ίδια αξία για τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό. Έχει σημασία να γίνει διάκριση μεταξύ των καταστάσεων, στις οποίες οι προσδοκίες από την έκδοση απολογισμών διαφέρουν, και εκείνων, όπου οι πληροφορίες δεν είναι σχετικές.

*Η
σημαντικότητα
των
πληροφοριών
μπορεί να κριθεί
από διάφορες
απόψεις·
ωστόσο, η
καθοριστική
οπτική γωνία
είναι αυτή του
χρήστη των
πληροφοριών.*

Γ ε ν ι κ ό π λ α ί σ ι ο β ι ω σ ι μ ό τ η τ α ς

Ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό πρέπει να επιδιώκει την ένταξη της απόδοσής του στο ευρύτερο πλαίσιο των οικολογικών, κοινωνικών ή άλλων ορίων και περιορισμών, στο βαθμό που το πλαίσιο αυτό προσδίδει ιδιαίτερη σημασία στις αναφερόμενες πληροφορίες.

Πολλές πτυχές της έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας αποκτούν ιδιαίτερη σημασία από τον τρόπο με τον οποίο η επίδοση, σε οργανωτικό επίπεδο, επηρεάζει το σχηματισμό και τη μείωση του οικονομικού, περιβαλλοντικού και κοινωνικού κεφαλαίου σε τοπικό, περιφερειακό ή παγκόσμιο επίπεδο. Στις περιπτώσεις αυτές, η απλή παρουσίαση της τάσης σε μεμονωμένη βάση επίδοσης (ή της αποδοτικότητας ενός

οργανισμού) αφήνει ανοικτό το ερώτημα της συμβολής ενός οργανισμού στο συνολικό μέγεθος αυτών των διαφόρων τύπων κεφαλαίου.

Για ορισμένους χρήστες, η ένταξη των πληροφοριών στο ευρύτερο βιοφυσικό, κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο αποτελεί τον πυρήνα της έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας και έναν από τους βασικούς δείκτες διαφοροποίησης αυτού του τύπου απολογισμών από τους οικονομικούς απολογισμούς. Επιπλέον, ενώ η δυνατότητα ενός οργανισμού για "επιβίωση" είναι προφανώς σημαντική για ένα ποσοστό των ενδιαφερομένων μερών, είναι απίθανο για οποιονδήποτε οργανισμό να συνεχίσει να υπάρχει για πάντα. Η αρχή αυτή αποδίδει έμφαση στη βιωσιμότητα του ευρύτερου φυσικού και ανθρώπινου περιβάλλοντος, μέσα στο οποίο λειτουργούν οι οργανισμοί. Όπου αυτό είναι εφαρμόσιμο και χρήσιμο, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη μεμονωμένη τους επίδοση στο γενικό πλαίσιο της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής βιωσιμότητας. Αυτό συμπεριλαμβάνει την παρουσίαση της επίδοσης του οργανισμού στο πλαίσιο των ορίων και των απαιτήσεων που υφίστανται σε επίπεδο μακροπρόθεσμου σχεδιασμού για τους οικονομικούς, περιβαλλοντικούς ή κοινωνικούς πόρους. Η έννοια αυτή εκφράζεται σαφέστερα στο χώρο του περιβάλλοντος, με τα παγκόσμια όρια που υπάρχουν για τη χρήση των πόρων και τα επίπεδα ρύπανσης, αλλά ενδέχεται να έχει σημασία και για κοινωνικά και οικονομικά ζητήματα.

Η κατανόηση του τρόπου, με τον οποίο επιτυγχάνεται καλύτερα η σύνδεση της επίδοσης του οργανισμού με προβληματισμούς σε επίπεδο μακροπρόθεσμου σχεδιασμού, θα συνεχίσει να αποτελεί αντικείμενο εξέλιξης. Το GRI συνιστά στους μεμονωμένους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς να διερευνούν τρόπους για την ενσωμάτωση αυτών των ζητημάτων απευθείας μέσω των απολογισμών βιωσιμότητας, προκειμένου να διευκολύνεται η κατανόηση των σχετικών συσχετισμών, τόσο από τους οργανισμούς που εκδίδουν τους απολογισμούς, όσο και από τους χρήστες των απολογισμών.

Α κ ρ ί β ε ι α

Η αρχή της ακρίβειας αναφέρεται στην επίτευξη του βαθμού ακρίβειας και του χαμηλού περιθωρίου σφάλματος των πληροφοριών που απαιτούνται για να είναι οι χρήστες σε θέση να λαμβάνουν αποφάσεις με υψηλό βαθμό βεβαιότητας.

Οι οικονομικοί, περιβαλλοντικοί και κοινωνικοί δείκτες μπορούν να εκφραστούν με διάφορους τρόπους, που κυμαίνονται από ποιοτικές αποκρίσεις μέχρι λεπτομερείς ποσοτικές μετρήσεις. Τα χαρακτηριστικά που καθορίζουν την ακρίβεια διαφέρουν ανάλογα με τη φύση των πληροφοριών. Για παράδειγμα, η ακρίβεια της ποιοτικής πληροφόρησης καθορίζεται κατά ένα μεγάλο μέρος από το βαθμό σαφήνειας, λεπτομέρειας και ισορροπίας στην παρουσίαση. Από την άλλη πλευρά, η ακρίβεια της ποσοτικής πληροφόρησης μπορεί να εξαρτάται από τις ειδικές μεθόδους δειγματοληψίας που χρησιμοποιούνται για τη συγκέντρωση εκατοντάδων στοιχείων από πολυάριθμες λειτουργικές μονάδες. Το ειδικό κατώφλι ακρίβειας που απαιτείται εξαρτάται κατά ένα μέρος από τη σκοπούμενη χρήση των πληροφοριών. Για ορισμένες αποφάσεις

Η ακρίβεια της ποιοτικής πληροφόρησης καθορίζεται, κατά ένα μεγάλο μέρος, από το βαθμό σαφήνειας, λεπτομέρειας και ισορροπίας στην παρουσίαση.

απαιτούνται υψηλότερα επίπεδα ακρίβειας των πληροφοριών του απολογισμού απ' ό,τι για άλλες.

Η εφαρμογή της αρχής της ακρίβειας απαιτεί την εκτίμηση:

- των προθέσεων και των αναγκών λήψης αποφάσεων των χρηστών και
- των διαφορετικών συνθηκών, κάτω από τις οποίες πραγματοποιείται η συγκέντρωση των πληροφοριών.

Όπως ισχύει και για άλλες αρχές, η διαφάνεια στην εφαρμογή της συγκεκριμένης αρχής έχει ιδιαίτερη σημασία. Η εξήγηση των προσεγγίσεων, των μεθόδων και των τεχνικών που χρησιμοποιεί ο οργανισμός που εκδίδει έναν απολογισμό για να επιτύχει ικανοποιητικά επίπεδα ακρίβειας, συμβάλλει στην αύξηση της αξιοπιστίας του απολογισμού και στην αποδοχή των πληροφοριών του απολογισμού.

Ο υ δ ε τ ε ρ ό τ η τ α

Ο απολογισμός πρέπει να αποφεύγει τη μεροληψία στην επιλογή και την παρουσίαση των πληροφοριών και να επιδιώκει να παράσχει μια ισορροπημένη εικόνα της επίδοσης του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό.

Η αρχή της ουδετερότητας αναφέρεται στη δίκαιη και τεκμηριωμένη παρουσίαση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης του οργανισμού. Ενσωματωμένη στην αρχή της ουδετερότητας, είναι η αντίληψη ότι ο θεμελιώδης αντικειμενικός σκοπός της επιλογής και της δημοσιοποίησης πληροφοριών από έναν οργανισμό που εκδίδει απολογισμούς είναι η παραγωγή μιας αμερόληπτης εικόνας της απόδοσής του. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να παρουσιάζεται μια εικόνα που να περιλαμβάνει τόσο τα ευνοϊκά όσο και τα δυσμενή αποτελέσματα και να είναι απαλλαγμένη από σκόπιμες μεροληψίες, υπερεκτιμήσεις ή υποτιμήσεις της επίδοσης του οργανισμού. Ο απολογισμός θα πρέπει να επικεντρώνεται στην ουδέτερη παρουσίαση των γεγονότων, που προορίζονται για ερμηνεία από τους χρήστες. Η έκδοση περιβαλλοντικών απολογισμών, πρόδρομος της έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας, παρουσίασε αυτόν τον τύπο βαθμιαίας εξέλιξης από την αποσπασματική και επιλεκτική δημοσιοποίηση προς μια πιο ουδέτερη, τεκμηριωμένη παρουσίαση των δεδομένων. Ενώ οι πρακτικές για την έκδοση απολογισμών εξακολουθούν να διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των οργανισμών, πολλοί είναι αυτοί που έχουν αναγνωρίσει ότι η επίτευξη και η διατήρηση της αξιοπιστίας μεταξύ των χρηστών εξαρτάται από τη δέσμευση του οργανισμού που εκδίδει απολογισμούς για μια ουδέτερη και δίκαιη απεικόνιση.

Στο πλαίσιο της αρχής της ουδετερότητας, το γενικό περιεχόμενο του απολογισμού πρέπει να παρουσιάζει μια αμερόληπτη εικόνα της επίδοσης του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, αποφεύγοντας την επιλεκτική παρουσίαση στοιχείων, τις παραλείψεις ή τις μορφές παρουσίασης που έχουν σκοπό να επηρεάσουν την απόφαση ή την κρίση του χρήστη. Όταν ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό επιθυμεί να παρουσιάσει την άποψή του για ένα θέμα που αφορά την επίδοση, θα πρέπει να είναι σαφές για τον αναγνώστη ότι οι σχετικές πληροφορίες είναι ξεχωριστές και διακριτές από τα στοιχεία GRI, με βάση τα οποία καταρτίζεται ο απολογισμός. Όπως οι ετήσιοι οικονομικοί απολογισμοί περιέχουν, τυπικά, υλικό ερμηνείας στην αρχή και οικονομικές πληροφορίες

στο τέλος, έτσι και οι απολογισμοί που βασίζονται στο GRI πρέπει να επιδιώκουν τη σαφή διάκριση μεταξύ της ερμηνείας των πληροφοριών από τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό και της αντικειμενικής παρουσίασης.

Συγκρισιμότητα

Ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό πρέπει να είναι συνεπής όσον αφορά τα όρια και το πεδίο των απολογισμών του, να δημοσιοποιεί τυχόν αλλαγές και να επαναλαμβάνει την αναφορά πληροφοριών που έχουν αναφερθεί στο παρελθόν.

Η αρχή αυτή έχει ως στόχο να διασφαλίσει ότι οι απολογισμοί που αφορούν την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση υποστηρίζουν τη σύγκριση με την επίδοση του οργανισμού στο παρελθόν, αλλά και με την επίδοση άλλων οργανισμών. Αυτό επιτρέπει στους εσωτερικούς και εξωτερικούς μηχανισμούς ελέγχου τη μέτρηση της επίδοσης και την εκτίμηση της προόδου στο πλαίσιο της υποστήριξης δραστηριοτήτων εκτίμησης, αποφάσεων για επενδύσεις, προγραμμάτων στήριξης και άλλων δραστηριοτήτων. Η συγκρισιμότητα και οι συσχετιζόμενες απαιτήσεις για συνέπεια αποτελούν προϋπόθεση για την ενημερωμένη λήψη αποφάσεων από τους χρήστες.

Όταν προκύπτουν αλλαγές στα όρια, το πεδίο και το περιεχόμενο του απολογισμού (συμπεριλαμβανομένων και των αλλαγών στο σχεδιασμό και τη χρήση των δεικτών), οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, να επαναλαμβάνουν τα τρέχοντα στοιχεία, με σκοπό τη διασφάλιση της αξιοπιστίας και της σημασίας των πληροφοριών σε σχέση με το χρόνο και τις συγκρίσεις μεταξύ οργανισμών. Όπου δεν παρέχονται αυτές οι επαναλήψεις, ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό πρέπει να εκθέτει τις σχετικές συνθήκες, να εξηγεί τους λόγους και να αναφέρει τις επιπτώσεις για την ερμηνεία των τρεχόντων στοιχείων.

*Ο θεμελιώδης
αντικειμενικός
σκοπός της επιλογής
και της
δημοσιοποίησης
πληροφοριών από
έναν οργανισμό που
εκδίδει απολογισμούς
είναι η δημιουργία
μιας αμερόληπτης
εικόνας της
απόδοσής του.*

Σαφήνεια

Ο οργανισμός που εκδίδει απολογισμούς πρέπει να έχει πάντοτε γνώση των διαφόρων αναγκών και του υπόβαθρου των ομάδων των ενδιαφερομένων μερών, όπως θα πρέπει, επίσης, να καθιστά τις πληροφορίες διαθέσιμες με τρόπο που να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από όσο το δυνατόν περισσότερους χρήστες, ενώ ταυτόχρονα να διατηρεί ένα ενδεδειγμένο επίπεδο λεπτομέρειας.

Η αρχή της σαφήνειας λαμβάνει υπόψη το βαθμό, στον οποίο οι πληροφορίες είναι κατανοητές και μπορούν να χρησιμοποιηθούν από διάφορες ομάδες χρηστών. Στην έκδοση οικονομικών απολογισμών, υπάρχει μια σιωπηρή υπόθεση όσον αφορά το γενικό επίπεδο της υπάρχουσας γνώσης και εμπειρίας της θεωρούμενης ως "κύριας" ομάδας χρηστών, δηλαδή, των επενδυτών. Στις υπάρχουσες συνθήκες, για το GRI δεν υπάρχει τέτοια "κύρια" ομάδα χρηστών. Στην πράξη, μπορεί και να μην υπάρξει ποτέ, λόγω της διαφοροποίησης των ομάδων χρηστών που είναι καταναλωτές οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών πληροφοριών. Στο πλαίσιο της χρήσης των *Κατευθυντήριων Οδηγιών GRI*, είναι εύλογο να υποτεθεί ότι όλοι οι χρήστες έχουν,

λόγω της εργασίας τους, γνώση τουλάχιστον ενός μέρους των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών ζητημάτων που αντιμετωπίζει ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό. Ωστόσο, δεν διαθέτουν όλες οι ομάδες χρηστών το ίδιο επίπεδο εμπειρίας για την ανάγνωση ενός απολογισμού –δεν μιλούν καν την ίδια γλώσσα. Συνεπώς, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς πρέπει να εκτιμούν τις δυνατότητες των ενδιαφερομένων μερών και να σχεδιάζουν απολογισμούς που να απευθύνονται στην πλειονότητα των χρηστών, χωρίς να θυσιάζουν σημαντικές λεπτομέρειες που έχουν ενδιαφέρον για ένα υποσύνολο των χρηστών. Οι τεχνικοί και επιστημονικοί όροι θα πρέπει να εξηγούνται μέσα στον απολογισμό, και, όπου χρειάζεται, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατάλληλα γραφικά. Η παροχή πληροφοριών που δεν είναι κατανοητές από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν συμβάλλει στην επιτυχή συμμετοχή τους. Γι' αυτόν το λόγο, η σαφήνεια αποτελεί βασικό στοιχείο κάθε προσπάθειας έκδοσης ενός απολογισμού.

Ε π ι κ α ι ρ ό τ η τ α

Οι απολογισμοί πρέπει να παρέχουν πληροφορίες με βάση ένα τακτικό χρονοδιάγραμμα που να καλύπτει τις ανάγκες των χρηστών και να είναι κατάλληλο για τη φύση των ίδιων των πληροφοριών.

Η χρησιμότητα των πληροφοριών σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση είναι στενά συνυφασμένη με την έγκαιρη διαθεσιμότητά τους για τις ομάδες των χρηστών. Η επικαιρότητα διασφαλίζει τη μέγιστη κατανόηση και χρησιμότητα των πληροφοριών, ενώ, ταυτόχρονα, επιτρέπει στους χρήστες να αξιοποιούν τις πληροφορίες στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Όπως συμβαίνει και με τη δημοσιοποίηση χρηματοοικονομικών στοιχείων, η έκδοση απολογισμών σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση έχει τη μεγαλύτερη αξία όταν οι χρήστες είναι σε θέση να αναμένουν ένα προβλέψιμο χρονοδιάγραμμα δημοσιοποιήσεων. Ειδικές ενημερώσεις μπορούν να εκδίδονται, εάν, και εφόσον, προκύψουν απροσδόκητες εξελίξεις με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους χρήστες.

Δεν διαθέτουν όλες οι ομάδες χρηστών το ίδιο επίπεδο εμπειρίας για την ανάγνωση ενός απολογισμού.

Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς πρέπει να ακολουθούν για τις δημοσιοποιήσεις τους μια διάρθρωση σύμφωνη με τη φύση των πληροφοριών. Για παράδειγμα, ορισμένες περιβαλλοντικές πληροφορίες ενδέχεται να είναι πιο χρήσιμες σε τριμηνιαία, μηνιαία ή συνεχή βάση (σε "πραγματικό χρόνο"), ενώ άλλες πληροφορίες, που αφορούν και πάλι το περιβάλλον, ενδέχεται να είναι καταλληλότερες για έναν ετήσιο απολογισμό. Παρομοίως, η έκδοση απολογισμών για την οικονομική επίδοση μπορεί να είναι παράλληλη με την έκδοση οικονομικών απολογισμών: στις ετήσιες δημοσιοποιήσεις, μπορεί να συνοψίζεται η οικονομική επίδοση των προηγούμενων 12 μηνών, ενώ τριμηνιαίες ενημερώσεις μπορούν να εκδίδονται παράλληλα με τους τριμηνιαίους απολογισμούς κερδών για τους επενδυτές. Με το πλήθος των νέων τεχνολογιών επικοινωνιών που είναι διαθέσιμες στους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς, ο χρονοπρογραμματισμός των δημοσιοποιήσεων προκειμένου να αντικατοπτρίζουν τη διαφοροποιούμενη φύση των επιδράσεων ενός οργανισμού είναι

σήμερα ευκολότερα κατορθωτός από ποτέ. Ωστόσο, ο βαθμός στον οποίο μπορεί να εφαρμοστεί οποιαδήποτε τεχνολογική προσέγγιση εξαρτάται από την πρόσβαση των ενδιαφερομένων μερών στην απαιτούμενη τεχνολογία.

Παρά το γεγονός ότι μια τακτική ροή πληροφοριών είναι επιθυμητή για την κάλυψη ορισμένων αναγκών, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να επικεντρώνονται σε μια μοναδική χρονική στιγμή, κατά την οποία θα παρέχουν μια ενοποιημένη παρουσίαση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσής τους. Αυτό είναι αναγκαίο για την κάλυψη του θεμελιώδους αντικειμενικού σκοπού: Της συγκρισιμότητας μεταξύ των οργανισμών. Για παράδειγμα, ένας ετήσιος ενοποιημένος απολογισμός που εκδίδεται βάσει ενός προβλέψιμου χρονοδιαγράμματος και συνοδεύεται από ενδιάμεσες ενημερώσεις, με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων, αποτελεί μια τυποποιημένη δομή συνεπή ως προς την αρχή της επικαιρότητας.

ΜΕΡΟΣ Γ:

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ

Γενικές Σημειώσεις

1. Όρια:

Οι οργανισμοί που χρησιμοποιούν τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* ενδέχεται να έχουν περιήλικες εσωτερικές δομές, πολυάριθμες θυγατρικές, κοινοπραξίες ή/και δραστηριότητες σε άλλες χώρες. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στη συμφωνία του πεδίου του απολογισμού με το οικονομικό, περιβαλλοντικό και κοινωνικό "αποτύπωμα" του οργανισμού (δηλαδή την πλήρη έκταση των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών του επιδράσεων). Οι τυχόν διαφορές θα πρέπει να εξηγούνται.

2. Χρήση των τεχνικών πρωτοκόλλων:

Όσον αφορά τους δείκτες απολογισμών που περιλαμβάνονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, οι υπεύθυνοι έκδοσης θα πρέπει να χρησιμοποιούν τεχνικά πρωτόκολλα GRI, εφόσον είναι διαθέσιμα. Η έκδοση σχεδίων πρωτοκόλλων, για ένα μικρό αριθμό δεικτών GRI, ξεκίνησε το 2002, και σχέδια που βρίσκονται σε εξέλιξη μπορούν να βρεθούν στη δικτυακή τοποθεσία του GRI (www.globalreporting.org). Το GRI αναγνωρίζει την ανάγκη για τη συνεχή ανάπτυξη πρωτοκόλλων και το τρέχον σύνολο είναι το πρώτο από μια σειρά που θα ακολουθήσει τα επόμενα χρόνια. Αν, για οποιονδήποτε λόγο, ένας οργανισμός που εκδίδει έναν απολογισμό δεν χρησιμοποιεί ένα από τα υπάρχοντα πρωτόκολλα GRI, θα πρέπει να περιγράφει με σαφήνεια τους κανόνες και τις μεθοδολογίες μέτρησης που χρησιμοποιήθηκαν για τη συλλογή των δεδομένων. Για περιπτώσεις, για τις οποίες δεν υπάρχει ακόμη διαθέσιμο επίσημο πρωτόκολλο GRI, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να χρησιμοποιούν την επαγγελματική τους κρίση, αντλώντας στοιχεία, εφόσον αυτό είναι εφικτό, από διεθνή πρότυπα και συμβάσεις.

3. Μονάδες μέτρησης:

Τα δεδομένα των απολογισμών πρέπει να παρουσιάζονται με τη χρήση γενικά αποδεκτών διεθνών μονάδων μέτρησης (π.χ. κιλών, τόνων, λίτρων) και οι υπολογισμοί θα πρέπει να γίνονται βάσει τυποποιημένων συντελεστών μετατροπής. Όταν χρησιμοποιούνται άλλες μονάδες μέτρησης, οι απολογισμοί πρέπει να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τη μετατροπή, προκειμένου να είναι δυνατές οι μετατροπές από τους χρήστες.

4. Χρονικά πλαίσια και όρια:

Όπου αυτό είναι εφικτό, οι απολογισμοί πρέπει να παρουσιάζουν τις πληροφορίες για όλους τους δείκτες επίδοσης με τρόπο που να επιτρέπει στους χρήστες να κατανοούν τις τρέχουσες και τις μελλοντικές τάσεις. Ως ελάχιστο, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να παρουσιάζουν δεδομένα για την τρέχουσα περίοδο αναφοράς (π.χ. ένα έτος) και, τουλάχιστον, για δύο προηγούμενες περιόδους, ενώ θα πρέπει να αναφέρουν και τους μελλοντικούς στόχους, εφόσον έχουν καθοριστεί. Οι πληροφορίες αυτές παρέχουν ένα αναγκαίο γενικό πλαίσιο για την κατανόηση της σημασίας μιας δεδομένης πληροφορίας. Οι συγκρίσεις με μέσους όρους της βιομηχανίας, εφόσον κάτι τέτοιο είναι δυνατό, μπορούν κι αυτές να παράσχουν ένα χρήσιμο γενικό πλαίσιο.

5. Απόλυτα/κανονικοποιημένα δεδομένα:

Ως γενική αρχή ισχύει ότι οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς πρέπει να παρουσιάζουν τα δεδομένα δεικτών σε απόλυτες τιμές και να χρησιμοποιούν αναλογίες ή κανονικοποιημένα δεδομένα ως συμπληρωματικές πληροφορίες. Η παροχή μόνο κανονικοποιημένων δεδομένων ενδέχεται να υπερκαλύψει τις απόλυτες τιμές, που είναι αυτές που ενδιαφέρουν περισσότερο ορισμένα

από τα ενδιαφερόμενα μέρη (stakeholders). Ωστόσο, αν παρέχονται απόλυτες τιμές δεδομένων, οι χρήστες θα είναι σε θέση να πραγματοποιήσουν τη δική τους κανονικοποιημένη ανάλυση, χρησιμοποιώντας πληροφορίες από την Ενότητα 2 του Μέρους Γ (Προφίλ). Πάντως, το GRI αναγνωρίζει τη χρησιμότητα της παρουσίασης των δεδομένων με τη μορφή αναλογιών. Τα δεδομένα αναλογιών ενδέχεται να είναι χρήσιμα, σε συνδυασμό με απόλυτα δεδομένα, για τη γνωστοποίηση των τάσεων επίδοσης ή για την έκφραση της επίδοσης δύο ή περισσότερων διασυνδεδεμένων διαστάσεων της βιωσιμότητας. Όταν συμπεριλαμβάνονται αναλογίες, οι οργανισμοί θα πρέπει να χρησιμοποιούν συντελεστές κανονικοποίησης από τον ίδιο τον απολογισμό και από την Ενότητα 2 του Μέρους Γ, αν απαιτείται. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις αναλογίες, ανατρέξτε στο Παράρτημα 5.

6. Ενοποίηση και διάσπαση δεδομένων:

Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να καθορίσουν το κατάλληλο επίπεδο ενοποίησης (συγκέντρωσης) των δεδομένων δεικτών. Για παράδειγμα, οι δείκτες μπορούν να χρησιμοποιούνται για την παρουσίαση της επίδοσης του οργανισμού σε όλον τον κόσμο ή με διαχωρισμό σε θυγατρικές, χώρες δραστηριοποίησης, ή ακόμη και μεμονωμένες εγκαταστάσεις. Η απόφαση αυτή απαιτεί τη στάθμιση του φόρτου εργασίας για τον απολογισμό έναντι της πιθανής πρόσθετης αξίας των δεδομένων που αναφέρονται σε διασπασμένη βάση (π.χ. χώρα ή εγκατάσταση). Η ενοποίηση των πληροφοριών ενδέχεται να οδηγήσει στην απώλεια ενός μεγάλου ποσοστού της αξίας για τους χρήστες, ενώ ενέχει και τον κίνδυνο κάλυψης μιας ιδιαίτερα υψηλής ή χαμηλής επίδοσης σε συγκεκριμένους τομείς λειτουργίας. Γενικά, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να διασπούν τις πληροφορίες σε ένα ενδεδειγμένο και χρήσιμο επίπεδο που θα έχει οριστεί μετά από διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το ενδεδειγμένο επίπεδο ενοποίησης/διάσπασης ενδέχεται να διαφέρει ανάλογα με το δείκτη.

7. Γραφικά:

Η χρήση γραφικών μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα ενός απολογισμού. Ωστόσο, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για να διασφαλιστεί ότι τα γραφικά δεν θα οδηγήσουν ακουσίως τους αναγνώστες σε εσφαλμένες ερμηνείες των δεδομένων και των αποτελεσμάτων. Προσοχή απαιτείται στην επιλογή αξόνων, κλιμάκων και δεδομένων (συμπεριλαμβανόμενης της μετατροπής ανεπεξέργαστων δεδομένων σε αναλογίες και δείκτες για σκοπούς γραφικής αναπαράστασης) και στη χρήση χρωμάτων και διαφορετικών τύπων γραφημάτων και πινάκων. Τα γραφικά θα πρέπει να συμπληρώνουν, και όχι να υποκαθιστούν, το κείμενο της αφηγηματικής γνωστοποίησης των πληροφοριών. Γενικά, οι γραφικές παρουσιάσεις πρέπει να συνοδεύονται από τα ανεπεξέργαστα δεδομένα, τα οποία θα πρέπει να εμφανίζονται είτε δίπλα σε αυτές είτε σε παραρτήματα. Στα γραφήματα, θα πρέπει να επισημαίνεται πάντοτε με σαφήνεια η πηγή των δεδομένων.

8. Εκτελεστική σύνοψη:

Το GRI ενθαρρύνει τη συμπερίληψη μιας εκτελεστικής σύνοψης. Για την τήρηση των αρχών έκδοσης απολογισμών του Μέρους Β, η σύνοψη θα πρέπει να αντλεί στοιχεία μόνο από υλικό που περιέχεται στον απολογισμό και να βρίσκεται σε ουσιαστική συνέπεια με το περιεχόμενό του.

Επισκόπηση του Μέρους Γ

Το Μέρος Γ των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* προσδιορίζει το περιεχόμενο ενός απολογισμού βασισμένου στο GRI. Το περιεχόμενο του απολογισμού οργανώνεται με τη θεωρούμενη από το GRI λογική σειρά και οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν αυτήν τη δομή στους απολογισμούς τους. Για περισσότερες οδηγίες σχετικά με τη δομή των απολογισμών, ανατρέξτε στις Γενικές Σημειώσεις και στο Μέρος Α. Αναφορά σε ερωτήματα που αφορούν άλλα θέματα που σχετίζονται με την εφαρμογή των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* γίνεται και στο Μέρος Α. Ας σημειωθεί ότι το Μέρος Γ είναι καλύτερα να διαβάζεται παράλληλα με το μέρος Β.

Το Μέρος Γ των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* περιλαμβάνει πέντε ενότητες

1. Όραμα και Στρατηγική - περιγραφή της στρατηγικής του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, όσον αφορά τη βιωσιμότητα, συμπεριλαμβάνοντας μια δήλωση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

2. Προφίλ - επισκόπηση της δομής και των λειτουργιών του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, καθώς και του πεδίου του απολογισμού.

3. Δομή διακυβέρνησης και συστήματα διαχείρισης - περιγραφή της οργανωτικής δομής, των πολιτικών και των συστημάτων διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων και των προσπαθειών για τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών.

4. Ευρετήριο περιεχομένων GRI - ένας πίνακας που παρέχεται από τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό και προσδιορίζει τα σημεία όπου εντοπίζονται τα στοιχεία που περιγράφονται στο Μέρος Γ των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*.

5. Δείκτες επίδοσης - μετρήσεις της επίδρασης ή του αποτελέσματος που προκαλεί ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό, με διάκριση σε ενοποιημένους δείκτες οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης.

Το Μέρος Γ καλύπτει μόνο το βασικό περιεχόμενο του απολογισμού, όπως αυτό ορίζεται από το GRI. Όπως σημειώνεται στο Μέρος Α, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενδέχεται να έχουν πρόσθετες πληροφορίες για τον απολογισμό τους, οι οποίες να αφορούν συγκεκριμένους τομείς ή, ειδικά, τον οργανισμό. Οι οργανισμοί που επιθυμούν την έκδοση απολογισμών "σύμφωνα" με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* θα πρέπει να καλύπτουν τις πέντε

προϋποθέσεις που περιγράφονται στο Μέρος Α, σελίδα 13.

Μείζονος σημασίας αλλαγές από τον Ιούνιο του 2000

Από τη δημοσίευση της έκδοσης των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* τον Ιούνιο του 2000 και μετά, το GRI έχει πραγματοποιήσει μια σειρά αλλαγών μείζονος σημασίας ως προς το περιεχόμενο των απολογισμών που βασίζονται στο GRI.

- 🌐 Μετά από μια περίοδο διαβουλεύσεων δύο ετών, οι δείκτες επίδοσης αναθεωρήθηκαν ουσιαστικά. Οι σημαντικότερες αλλαγές εντοπίζονται στις ενότητες που αφορούν οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα. Τα θέματα και οι δείκτες αναθεωρήθηκαν και εμφανίστηκαν νέοι δείκτες. Για λεπτομέρειες σχετικά με τη διαδικασία διαβούλευσης, επισκεφθείτε τη δικτυακή τοποθεσία του Global Reporting Initiative (www.globalreporting.org) για να διαβάσετε την Τελική Έκθεση της Ομάδας Εργασίας Μετρήσεων (Final Report of the Measurement Working Group).
- 🌐 Η απαίτηση για την ύπαρξη «εκτελεστικής σύνοψης» (Executive Summary) καταργήθηκε ωστόσο, το GRI εξακολουθεί να ενθαρρύνει τους οργανισμούς να συμπεριλαμβάνουν μια σύνοψη στους απολογισμούς τους.

- 🌐 Η ενότητα "Όραμα και Στρατηγική" αναθεωρήθηκε με τη συμπερίληψη της δήλωσης του Διευθύνοντος Συμβούλου.
- 🌐 Οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του 2002 έχουν νέο περιεχόμενο σχετικά με τη διακυβέρνηση, με σκοπό την περιγραφή της σημασίας οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών ζητημάτων στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων ανωτέρου επιπέδου.
- 🌐 Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς βάσει των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* του GRI θα πρέπει τώρα να περιλαμβάνουν ένα Ευρετήριο Περιεχομένων στον απολογισμό τους, στο οποίο να προσδιορίζεται η θέση των δεικτών επίδοσης GRI και άλλων στοιχείων.
- 🌐 Η διάκριση ανάμεσα σε περιβαλλοντικούς δείκτες "γενικής εφαρμογής" και "για συγκεκριμένους οργανισμούς" εξελίχθηκε στην κατηγοριοποίηση "βασικών" και "πρόσθετων" δεικτών. Όλοι οι δείκτες (όχι μόνο οι περιβαλλοντικοί) χαρακτηρίζονται πλέον ως "βασικοί" ή "πρόσθετοι". Οι βασικοί δείκτες είναι αυτοί που σχετίζονται με τους περισσότερους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς και ενδιαφέρουν τα περισσότερα από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ως πρόσθετοι δείκτες ορίζονται αυτοί που έχουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: 1) αντιπροσωπεύουν την κυρίαρχη πρακτική σε θέματα οικονομικών, περιβαλλοντικών ή κοινωνικών μετρήσεων, παρά το γεγονός ότι, επί του παρόντος, χρησιμοποιούνται από λίγους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς, 2) παρέχουν πληροφορίες που ενδιαφέρουν τα ενδιαφερόμενα μέρη που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό και 3) θεωρείται σκόπιμο να υποβληθούν σε περαιτέρω δοκιμές για ενδεχόμενη μελλοντική συμπερίληψη στους βασικούς δείκτες.
- 🌐 Οι δείκτες GRI έχουν αναθεωρηθεί για καλύτερη ευθυγράμμιση με μείζονος σημασίας διεθνείς συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένων συμβάσεων σχετικά με το περιβάλλον, την εργασία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- 🌐 Οι ενότητες των δεικτών επίδοσης παρουσιάζονται τώρα με την εξής σειρά: κοινωνικοί, οικονομικοί και περιβαλλοντικοί.

Δείκτες στο πλαίσιο GRI

Το GRI έχει δομήσει τους δείκτες επίδοσης σύμφωνα με μια ιεραρχία κατηγοριών, θεμάτων και δεικτών. Οι ορισμοί που χρησιμοποιούνται από το GRI στο πλαίσιο αυτής της ιεραρχίας είναι ευθυγραμμισμένοι με τα διεθνή πρότυπα, αλλά προσαρμοσμένοι στο πλαίσιο GRI. Οι δείκτες είναι ομαδοποιημένοι με βάση τις τρεις διαστάσεις του συμβατικού ορισμού της βιωσιμότητας – οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική. Στο Παράρτημα 5, περιλαμβάνονται περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την προσέγγιση του GRI αναφορικά με τους δείκτες.

Στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του 2002, η ιεραρχία διαρθρώνεται ως εξής:

Οικονομική

Άμεσες οικονομικές επιδράσεις

Πελάτες
 Προμηθευτές
 Εργαζόμενοι
 Παροχείς κεφαλαίου
 Δημόσιος τομέας

Περιβαλλοντική	Περιβάλλον	Υλικά Ενέργεια Νερό Βιοποικιλότητα Εκπομπές, υγρά και στερεά απόβλητα Προμηθευτές Προϊόντα και υπηρεσίες Συμμόρφωση Μεταφορά Γενικά
	Πρακτικές εργασίας & αξιοπρεπής εργασία	Απασχόληση Σχέσεις εργαζομένων/διοίκησης Υγιεινή και ασφάλεια Εκπαίδευση και επιμόρφωση Διαφοροποίηση και ευκαιρίες
Κοινωνική	Ανθρώπινα δικαιώματα	Στρατηγική και διαχείριση Έλλειψη διακρίσεων Ελευθερία συνδικαλισμού και συλλογικές διαπραγματεύσεις Παιδική εργασία Εξαναγκασμένη και υποχρεωτική εργασία Πρακτικές πειθαρχίας Πρακτικές ασφάλειας Δικαιώματα εντοπίων
	Κοινωνία	Κοινότητα Δωροδοκία και διαφθορά Πολιτικές συνεισφορές Ανταγωνισμός και τιμολόγηση
	Ευθύνη για τα προϊόντα	Υγιεινή και ασφάλεια των πελατών Προϊόντα και υπηρεσίες Διαφήμιση Σεβασμός της ιδιωτικότητας

Μια εισαγωγή σε κάθε σύνολο δεικτών, στην ενότητα 5 του Μέρους Γ, παρέχει μια σύντομη περιγραφή των λόγων που οδήγησαν στη συγκεκριμένη οργάνωση θεμάτων και δεικτών στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του 2002.

Σημειώστε ότι στο γενικό πλαίσιο του GRI, οι δείκτες επίδοσης μπορεί να είναι ποσοτικοί ή ποιοτικοί. Οι ποσοτικές ή αριθμητικές μετρήσεις προσφέρουν πολλά πλεονεκτήματα, αλλά ενδέχεται να αποδειχθούν αναξιόπιστες, ατελείς ή διφορούμενες για τη μέτρηση της επίδοσης σε ορισμένα θέματα. Το GRI θεωρεί τους ποιοτικούς δείκτες, οι οποίοι απαιτούν ανάλυση σε μορφή κειμένου, συμπληρωματικούς και αναγκαίους για την παρουσίαση μιας πλήρους εικόνας της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης ενός οργανισμού.

Οι ποιοτικές μετρήσεις ενδέχεται να είναι καταλληλότερες στην περίπτωση ιδιαίτερα πολυσύνθετων οικονομικών ή κοινωνικών συστημάτων, στα οποία δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός ποσοτικών μετρήσεων που να αποτυπώνουν τη συμβολή του οργανισμού – θετική ή αρνητική – στις οικονομικές, περιβαλλοντικές ή κοινωνικές συνθήκες. Οι ποιοτικές προσεγγίσεις ενδέχεται να είναι και οι καταλληλότερες για μετρήσεις επιδράσεων, στις οποίες ο οργανισμός είναι ένας από τους πολλούς που συμβάλλουν. Όπου αυτό είναι εφικτό, οι ποιοτικοί δείκτες επίδοσης έχουν διατυπωθεί φραστικά, έτσι ώστε να ενθαρρύνουν μια απάντηση εκφρασμένη σε κλίμακα, αντί για μια γενική περιφραστική δήλωση (βλ. Παράρτημα 5). Αυτό με τη σειρά του διευκολύνει τις συγκρίσεις ανάμεσα στους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς.

Περιεχόμενο απολογισμών GRI

Οι πέντε ενότητες που ακολουθούν περιέχουν τα στοιχεία του απολογισμού και τους δείκτες επίδοσης για τις Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI του 2002.

Τα στοιχεία του απολογισμού είναι αριθμημένα (π.χ. 1.1, 2.10) και οι δείκτες επίδοσης περιέχονται σε πίνακες στην ενότητα 5. Τα στοιχεία και οι δείκτες εμφανίζονται με έντονους χαρακτήρες.

Ορισμένοι δείκτες υποστηρίζονται από πρόσθετες οδηγίες ή επεξηγήσεις με κανονικούς χαρακτήρες.

1. Όραμα και Στρατηγική

Η ενότητα αυτή περιλαμβάνει μια δήλωση για το όραμα και τη στρατηγική του οργανισμού που εκδίδει έναν απολογισμό όσον αφορά τη βιωσιμότητα, καθώς και μια δήλωση από το Διευθύνοντα Σύμβουλο.

1.1 Δήλωση του οράματος και της στρατηγικής του οργανισμού όσον αφορά τη συμβολή του στη βιώσιμη ανάπτυξη.

Παρουσίαση του γενικού οράματος του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, όσον αφορά το μέλλον του και, ιδιαίτερα, όσον αφορά την αντιμετώπιση των προκλήσεων που σχετίζονται με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση. Θα πρέπει να απαντώνται τουλάχιστον τα ακόλουθα ερωτήματα:

- 🌐 Ποια είναι για τον οργανισμό τα βασικά ζητήματα που σχετίζονται με τα μείζονα θέματα της βιώσιμης ανάπτυξης;
- 🌐 Πώς συμμετέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη στον προσδιορισμό αυτών των ζητημάτων;
- 🌐 Για κάθε ζήτημα, ποια ενδιαφερόμενα μέρη επηρεάζονται περισσότερο από τον οργανισμό;
- 🌐 Πώς αντικατοπτρίζονται αυτά τα ζητήματα στις αξίες του οργανισμού και πώς ενσωματώνονται στις επιχειρηματικές του στρατηγικές;
- 🌐 Ποιοι είναι οι αντικειμενικοί σκοποί του οργανισμού και οι δράσεις του σχετικά με αυτά τα ζητήματα;

Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να ετοιμάσουν αυτήν την ενότητα με τη μεγαλύτερη δυνατή ευελιξία και δημιουργικότητα. Η ανάπτυξη του θέματος θα πρέπει να περιλαμβάνει τα μεγαλύτερα άμεσα και έμμεσα οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά ζητήματα και τις επιδράσεις (θετικές και αρνητικές) του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό. Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να αντλούν στοιχεία άμεσα από δείκτες και πληροφορίες που παρουσιάζονται σε άλλα σημεία του απολογισμού. Θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν στην ανάπτυξη του θέματος τις μεγαλύτερες ευκαιρίες και προκλήσεις και τα μεγαλύτερα εμπόδια που αντιμετωπίζουν στην πορεία τους προς τη βελτίωση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης. Οι διεθνείς οργανισμοί ενθαρρύνονται επίσης να αναλύουν τον τρόπο, με τον οποίο οι οικονομικοί, περιβαλλοντικοί και κοινωνικοί τους προβληματισμοί σχετίζονται με τις στρατηγικές τους για τις αναδυόμενες αγορές και επηρεάζονται από αυτές.

1.2 Δήλωση από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο (ή από ισοδύναμο ανώτερο διευθυντικό στέλεχος) με περιγραφή των βασικών στοιχείων του απολογισμού.

Μια δήλωση από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό (ή από ισοδύναμο ανώτερο διευθυντικό στέλεχος, αν χρησιμοποιείται άλλος τίτλος) καθορίζει τον τόνο του απολογισμού και καθιερώνει την αξιοπιστία για τους εσωτερικούς και τους εξωτερικούς χρήστες.

Το GRI δεν προδιαγράφει το περιεχόμενο της δήλωσης του Διευθύνοντος Συμβούλου ωστόσο, πιστεύει ότι οι δηλώσεις αυτές έχουν τη μεγαλύτερη αξία, όταν αναφέρονται ρητά στη δέσμευση του οργανισμού όσον αφορά τη βιωσιμότητα και στα βασικά στοιχεία του απολογισμού. Στα συνιστώμενα στοιχεία της δήλωσης του Διευθύνοντος Συμβούλου περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

- 🌐 επισημάνσεις σχετικά με το περιεχόμενο του απολογισμού και δέσμευση για στόχους
- 🌐 περιγραφή της δέσμευσης της ηγεσίας του οργανισμού όσον αφορά οικονομικούς, περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς στόχους
- 🌐 δήλωση επιτυχιών και αποτυχιών
- 🌐 επίδοση σε σχέση με κριτήρια, όπως η επίδοση και οι στόχοι του προηγούμενου έτους και τα πρότυπα του συγκεκριμένου βιομηχανικού κλάδου
- 🌐 η προσέγγιση του οργανισμού στο θέμα της συμμετοχής των ενδιαφερομένων μερών και
- 🌐 οι μεγαλύτερες προκλήσεις για τον οργανισμό και τον επιχειρηματικό του κλάδο όσον αφορά την ενοποίηση των ευθυνών για τη χρηματοοικονομική επίδοση με τις ευθύνες για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση, συμπεριλαμβανομένου και του επηρεασμού της μελλοντικής επιχειρηματικής στρατηγικής.

Η δήλωση του Διευθύνοντος Συμβούλου μπορεί να συνδυάζεται με τη δήλωση που αφορά το όραμα και τη στρατηγική.

2. Προφίλ

Η ενότητα αυτή παρέχει μια επισκόπηση του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό και περιγράφει το αντικείμενο του απολογισμού. Ως εκ τούτου, παρέχει στους αναγνώστες ένα γενικό πλαίσιο για την κατανόηση και την αξιολόγηση των πληροφοριών που περιέχονται στον υπόλοιπο απολογισμό. Η ενότητα αυτή περιλαμβάνει και τις πληροφορίες επικοινωνίας με τον οργανισμό.

Προφίλ του οργανισμού

Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να παρέχουν τις πληροφορίες που αναφέρονται παρακάτω. Επιπλέον, ενθαρρύνονται να συμπεριλαμβάνουν οποιαδήποτε πρόσθετη πληροφορία απαιτείται για τη διαμόρφωση μιας πλήρους εικόνας των λειτουργιών, των προϊόντων και των υπηρεσιών του οργανισμού.

2.1 Επωνυμία του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό.

2.2 Σημαντικότερα προϊόντα ή/και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων και των εμπορικών ονομασιών, όπου αυτό έχει εφαρμογή. Ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό θα πρέπει να επισημαίνει και τη φύση του ρόλου του στην παροχή των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών, καθώς και το βαθμό, στον οποίο βασίζεται σε αναθέσεις σε εξωτερικούς συνεργάτες.

2.3 Λειτουργική δομή του οργανισμού.

2.4 Περιγραφή των μεγαλύτερων τομέων, εταιρειών σε λειτουργία, θυγατρικών και κοινοπραξιών.

2.5 Χώρες στις οποίες δραστηριοποιείται ο οργανισμός.

2.6 Είδος ιδιοκτησίας νομική μορφή.

2.7 Φύση των αγορών που εξυπηρετούνται.

2.8 Μεγέθη του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό:

- αριθμός εργαζομένων·
- παραγόμενα προϊόντα/παρεχόμενες υπηρεσίες (ποσότητα ή όγκος)·
- καθαρές πωλήσεις και
- συνολική κεφαλαιοποίηση, με ανάλυση σε οφειλές και μετοχικό κεφάλαιο.

Πλέον των ανωτέρω, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες, όπως οι ακόλουθες:

- προστιθέμενη αξία·
- σύνολο στοιχείων ενεργητικού και
- αναλύσεις ορισμένων ή όλων των ακόλουθων στοιχείων:
- πωλήσεις/έσοδα ανά χώρα/περιοχή που αντιπροσωπεύει ποσοστό μεγαλύτερο από 5% των συνολικών εσόδων·
- σημαντικότερα προϊόντα ή/και αναγνωρισμένες υπηρεσίες·
- δαπάνες ανά χώρα/περιοχή και
- εργαζόμενοι ανά χώρα/περιοχή.

Κατά την ετοιμασία των πληροφοριών σχετικά με το προφίλ, οι οργανισμοί θα πρέπει να λάβουν υπόψη την ανάγκη για παροχή και άλλων πληροφοριών, πέραν αυτών που αφορούν τους άμεσους εργαζόμενους και τα οικονομικά δεδομένα. Για παράδειγμα, ορισμένοι οργανισμοί με λίγους άμεσους εργαζόμενους έχουν πολλούς έμμεσους εργαζόμενους. Εδώ, μπορεί να συμπεριλαμβάνονται οι υπάλληλοι υπεργολάβων, δικαιούχων, κοινοπραξιών και εταιρειών που εξαρτώνται πλήρως από τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό ή που λογοδοτούν σε αυτόν.

Η έκταση αυτών των σχέσεων ενδέχεται να ενδιαφέρει τα ενδιαφερόμενα μέρη το ίδιο με τις πληροφορίες για τους άμεσους εργαζόμενους, ή και περισσότερο. Ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό θα πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο της προσθήκης τέτοιων πληροφοριών στο προφίλ του, όπου χρειάζεται.

Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να επιλέγουν τα σύνολα μετρήσεων που ταιριάζουν καλύτερα στη φύση των εργασιών τους και στις ανάγκες των ενδιαφερομένων μερών. Στις μετρήσεις θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται αυτές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ειδικά για την παραγωγή αναλογιών με τη χρήση των

απόλυτων αριθμητικών δεδομένων που παρέχονται σε άλλες ενότητες του απολογισμού (βλ. Παράρτημα 5 για πληροφορίες σχετικά με τις αναλογίες). Όλες οι πληροφορίες θα πρέπει να καλύπτουν το τμήμα του οργανισμού που καλύπτεται από τον απολογισμό.

2.9 Κατάλογος των ενδιαφερομένων μερών, βασικά χαρακτηριστικά του καθενός, και η σχέση τους με τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό.

Στα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβάνονται τυπικά οι ακόλουθες ομάδες (παραδείγματα χαρακτηριστικών αναφέρονται σε παρένθεση):

- 🌐 κοινότητες (τοποθεσίες, φύση ενδιαφέροντος)
- 🌐 πελάτες (λιανικής, χονδρικής, επιχειρήσεις, κυβερνητικές αρχές)
- 🌐 μέτοχοι και παροχείς κεφαλαίου (κατάλογοι χρηματιστηρίου)
- 🌐 προμηθευτές (παρεχόμενα προϊόντα/υπηρεσίες, τοπικές/εθνικές/διεθνείς δραστηριότητες)
- 🌐 εργατικά σωματεία (σχέση με το εργατικό δυναμικό και τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό)
- 🌐 εργατικό δυναμικό, άμεσο και έμμεσο (μέγεθος, διαφοροποίηση, σχέση με τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό) και
- 🌐 άλλα ενδιαφερόμενα μέρη (επιχειρηματικοί συνεργάτες, τοπικές αρχές, ΜΚΟ).

Πεδίο του απολογισμού

2.10 Πρόσωπο/α επικοινωνίας για τον απολογισμό, με διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και ιστοσελίδα.

2.11 Περίοδος απολογισμού (π.χ. οικονομικό/ημερολογιακό έτος) για τις παρεχόμενες πληροφορίες.

2.12 Ημερομηνία του τελευταίου χρονικά απολογισμού (εφόσον υπάρχει).

2.13 Όρια του απολογισμού (χώρες/περιοχές, προϊόντα/υπηρεσίες, τομείς/εγκαταστάσεις/κοινοπραξίες/θυγατρικές) και τυχόν ειδικοί περιορισμοί όσον αφορά το αντικείμενο του απολογισμού.

Αν τα όρια του απολογισμού δεν συμφωνούν με το πλήρες φάσμα των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών επιδράσεων του οργανισμού, θα πρέπει να δηλωθεί η στρατηγική και το χρονοδιάγραμμα για την παροχή πλήρους κάλυψης ολόκληρου του φάσματος των δραστηριοτήτων του οργανισμού.

2.14 Σημαντικές αλλαγές στο μέγεθος, τη δομή, το ιδιοκτησιακό καθεστώς ή τα προϊόντα / τις υπηρεσίες, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί μετά τον τελευταίο απολογισμό.

2.15 Βάση για την αναφορά σχετικά με κοινοπραξίες, μερικώς ιδιόκτητες θυγατρικές, ενοικιασμένες εγκαταστάσεις, δραστηριότητες που ανατίθενται σε εξωτερικούς συνεργάτες και άλλες καταστάσεις που μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τη δυνατότητα σύγκρισης μεταξύ περιόδων ή/και οργανισμών που εκδίδουν απολογισμούς.

2.16 Εξήγηση της φύσης και του αποτελέσματος τυχόν επαναλήψεων της αναφοράς πληροφοριών που έχουν παρασχεθεί σε παλαιότερους απολογισμούς και αναφορά των λόγων αυτής της επανάληψης (π.χ. συγχωνεύσεις/εξαγορές, αλλαγή ετών/περιόδων βάσης, φύση εργασιών, μέθοδοι μέτρησης).

Προφίλ απολογισμού

2.17 Αποφάσεις για τη μη εφαρμογή αρχών ή πρωτοκόλλων GRI κατά την έκδοση του απολογισμού.

2.18 Κριτήρια/ορισμοί που χρησιμοποιούνται σε κάθε είδους αναφορά στα οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά κόστη και οφέλη.

2.19 Σημαντικές αλλαγές σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια όσον αφορά τις μεθόδους μέτρησης που εφαρμόζονται για τις βασικές οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές πληροφορίες.

2.20 Πολιτικές και διεθνείς πρακτικές για τη βελτίωση και τη διασφάλιση της ακρίβειας, της πληρότητας και της αξιοπιστίας, που μπορούν να εφαρμοσθούν στον απολογισμό βιωσιμότητας.

Εδώ, συμπεριλαμβάνονται τα εσωτερικά συστήματα διαχείρισης, οι διαδικασίες και οι έλεγχοι, που αποτελούν τα στοιχεία, στα οποία βασίζεται η Διοίκηση για να διασφαλίσει ότι τα αναφερόμενα δεδομένα είναι αξιόπιστα και πλήρη όσον αφορά το πεδίο του απολογισμού.

2.21 Πολιτική και τρέχουσα πρακτική σε σχέση με την παροχή ανεξάρτητης επιβεβαίωσης για τον πλήρη απολογισμό.

2.22 Μέσα, με τα οποία οι χρήστες του απολογισμού μπορούν να βρουν πρόσθετες πληροφορίες και απολογισμούς σχετικά με οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά θέματα που σχετίζονται με τις δραστηριότητες του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων και των πληροφοριών που αφορούν συγκεκριμένες εγκαταστάσεις (εφόσον υπάρχουν).

3. Δομή διακυβέρνησης και συστήματα διαχείρισης

Η ενότητα αυτή παρέχει μια επισκόπηση της δομής διακυβέρνησης, των υπερκείμενων πολιτικών και των συστημάτων διαχείρισης που χρησιμοποιούνται για την υλοποίηση του οράματος του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό όσον αφορά τη βιώσιμη ανάπτυξη, καθώς και για τη διαχείριση της επίδοσής του. Αντίθετα, η ενότητα 5 (Δείκτες επίδοσης) αφορά τα αποτελέσματα και το εύρος των δραστηριοτήτων του οργανισμού. Η παρουσίαση των μορφών συμμετοχής των ενδιαφερομένων μερών αποτελεί ένα βασικό τμήμα οποιασδήποτε περιγραφής δομών διακυβέρνησης και συστημάτων διαχείρισης.

Ορισμένες από τις πληροφορίες που περιέχονται σε αυτήν την ενότητα ενδέχεται να επικαλύπτονται με πληροφορίες που περιέχονται σε άλλες εκδόσεις του οργανισμού. Το GRI δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ανάγκη αποφυγής άσκοπων διπλών προσπαθειών. Ωστόσο, για τη διασφάλιση της πληρότητας και της ακεραιότητας των συναφών πληροφοριών που παρέχονται στους χρήστες απολογισμών βιωσιμότητας, είναι σημαντικό να καλύπτονται τα θέματα που αναφέρονται στη συνέχεια, σε συνδυασμό με άλλες πληροφορίες σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση του οργανισμού. Οι οργανισμοί ενδέχεται να επιθυμούν τη χρήση παραπομπών μεταξύ διαφορετικών εγγράφων, αλλά αυτό δεν θα πρέπει να γίνεται με τίμημα την παράλειψη αναγκαίων πληροφοριών από έναν απολογισμό βιωσιμότητας.

Δομή και διακυβέρνηση

3.1 Η δομή διακυβέρνησης του οργανισμού, που περιλαμβάνει ανωτέρου επιπέδου επιτροπές κάτω από το Διοικητικό Συμβούλιο, οι οποίες είναι υπεύθυνες για τον ορισμό της στρατηγικής και την εποπτεία του οργανισμού.

Περιγραφή του πεδίου ευθύνης τυχόν επιτροπών ανωτέρου επιπέδου και επισήμανση κάθε άμεσης ευθύνης σε σχέση με την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική επίδοση.

3.2 Ποσοστό των μελών του Δ.Σ. που είναι ανεξάρτητοι διευθυντές και δεν περιλαμβάνονται στο στελεχιακό δυναμικό.

Δήλωση του ορισμού της "ανεξαρτησίας" από την πλευρά του Δ.Σ.

3.3 Διαδικασία για τον προσδιορισμό της ανάγκης των μελών επιτροπής εμπειρογνομόνων για καθοδήγηση της στρατηγικής κατεύθυνσης του οργανισμού· συμπεριλαμβάνοντας θέματα που σχετίζονται με περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς κινδύνους και ευκαιρίες.

3.4 Διαδικασίες επιπέδου Δ.Σ. για την παρακολούθηση της αναγνώρισης και της διαχείρισης από τον οργανισμό ευκαιριών και κινδύνων οικονομικού, περιβαλλοντικού και κοινωνικού χαρακτήρα.

3.5 Σύνδεση μεταξύ των αποδοχών των στελεχών και της επίτευξης των στόχων του οργανισμού, χρηματοοικονομικών και μη (π.χ. περιβαλλοντική επίδοση, εργασιακές πρακτικές).

3.6 Οργανωτική δομή και βασικοί υπεύθυνοι για την εποπτεία, την υλοποίηση και τον έλεγχο οικονομικών, περιβαλλοντικών, κοινωνικών και άλλων σχετικών πολιτικών.

Συμπερίληψη του προσδιορισμού του ανώτατου επιπέδου διαχείρισης κάτω από το επίπεδο του Δ.Σ., το οποίο είναι άμεσα υπεύθυνο για τη ρύθμιση και την υλοποίηση περιβαλλοντικών και κοινωνικών πολιτικών, καθώς και της γενικής οργανωτικής δομής κάτω από το επίπεδο του Δ.Σ.

3.7 Δηλώσεις αποστολής και αξιών, κώδικες συμπεριφοράς ή αρχών που έχουν αναπτυχθεί εσωτερικά και πολιτικές που σχετίζονται με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση και του σταδίου υλοποίησης.

Περιγραφή του σταδίου υλοποίησης ως προς το βαθμό εφαρμογής του κώδικα σε ολόκληρο τον οργανισμό, σε διαφορετικές περιοχές και μονάδες και σε διαφορετικά τμήματα. Ο όρος "πολιτικές" αναφέρεται σε αυτές που έχουν εφαρμογή στον οργανισμό ως σύνολο, αλλά δεν παρέχουν απαραίτητα ουσιαστικές λεπτομέρειες σχετικά με τα ειδικά θέματα που παρατίθενται στην ενότητα των δεικτών επίδοσης, στο Μέρος Γ, στην ενότητα 5 των *Κατευθυντήριων οδηγιών*.

3.8 Μηχανισμοί για την παροχή συστάσεων ή κατευθύνσεων από τους μετόχους στο Δ.Σ.

Συμπερίληψη αναφοράς σε πολιτικές ή διαδικασίες σχετικά με τη χρήση προτάσεων από τους μετόχους ή άλλων μηχανισμών για να επιτραπεί η έκφραση απόψεων των μετόχων της μειοψηφίας προς τη Διοίκηση.

Συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών

Οι δραστηριότητες συμμετοχής των ενδιαφερομένων μερών θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τα ενδιαφερόμενα μέρη του οργανισμού, όπως αυτά προσδιορίζονται στην ενότητα Προφίλ.

3.9 Βασικά στοιχεία για τον προσδιορισμό και την επιλογή ενδιαφερομένων μερών μείζονος σημασίας.

Συμπεριλαμβάνονται οι διαδικασίες για τον προσδιορισμό των ενδιαφερομένων μερών ενός οργανισμού και για τον προσδιορισμό των ομάδων συμμετοχής.

3.10 Προσεγγίσεις όσον αφορά τις διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, με βάση τη συχνότητα των διαβουλεύσεων κατά τύπο και ομάδα ενδιαφερομένων μερών.

Εδώ μπορεί να περιλαμβάνονται έρευνες, ομάδες ενδιαφέροντος, κοινοτικά συμβούλια, εταιρικές συμβουλευτικές επιτροπές, έντυπα μέσα επικοινωνίας, διοικητικές/συνδικαλιστικές οργανώσεις και άλλα στοιχεία.

3.11 Τύπος πληροφοριών που προκύπτει από τις διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Συμπερίληψη ενός καταλόγου βασικών ζητημάτων που τίθενται από τα ενδιαφερόμενα μέρη και προσδιορισμός των δεικτών που αναπτύσσονται ειδικά ως αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

3.12 Χρήση των πληροφοριών που προκύπτουν από τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών.

Για παράδειγμα, εδώ μπορεί να συμπεριληφθεί η επιλογή σημείων σύγκρισης της επίδοσης ή ο επηρεασμός συγκεκριμένων αποφάσεων σχετικά με την πολιτική ή τις λειτουργίες.

Υπερκείμενες πολιτικές και συστήματα διαχείρισης

Το GRI έχει συμπεριλάβει δείκτες που αφορούν τις πολιτικές τόσο στην ενότητα 3 (Δομή διακυβέρνησης και συστήματα διαχείρισης) όσο και στην Ενότητα 5 (Δείκτες επίδοσης), χρησιμοποιώντας τη γενική αρχή της ομαδοποίησης πληροφοριών που αναφέρονται στο σχετικότερο με αυτές θέμα. Οι ευρύτερες, υπερκείμενες πολιτικές σχετίζονται πιο άμεσα με την ενότητα του απολογισμού που αναφέρεται στη δομή διακυβέρνησης και στα συστήματα διαχείρισης.

Το λεπτομερέστερο επίπεδο πολιτικής (π.χ. πολιτικές σχετικά με την παιδική εργασία) μπορεί να συμπεριλαμβάνεται στην ενότητα δεικτών επίδοσης του απολογισμού. Όπου ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό διαπιστώνει μια επικάλυψη στο πλαίσιο GRI, θα πρέπει να επιλέγει την πλέον κατάλληλη θέση στον απολογισμό του για την εκάστοτε πληροφορία.

3.13 Εξήγηση του εάν και του πώς επιδίδεται ο οργανισμός στην αρχή της πρόληψης ή την προληπτική προσέγγιση.

Εδώ, μπορεί να συμπεριληφθεί ένα παράδειγμα που να παρουσιάζει την προσέγγιση του οργανισμού όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνων στο πλαίσιο του επιχειρηματικού σχεδιασμού ή την ανάπτυξη και την παρουσίαση νέων προϊόντων. Για αναφορά, δείτε

το γλωσσάρι για το κείμενο του Άρθρου 15 των Αρχών του Ρίο σχετικά με την προληπτική προσέγγιση.

3.14 Εξωτερικά αναπτυγμένα, εθελοντικά οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά καταστατικά, συμβάσεις ή συμφωνίες, σύνολα αρχών ή άλλες πρωτοβουλίες, στις οποίες η οργάνωση συμμετέχει ή τις οποίες προσυπογράφει.

Συμπερίληψη της ημερομηνίας υιοθέτησης και των χωρών/επιχειρήσεων όπου εφαρμόζονται.

3.15 Κύριες συμμετοχές σε βιομηχανικές και επιχειρηματικές ενώσεις ή/και εθνικές/διεθνείς οργανώσεις προάσπισης.

3.16 Πολιτικές ή/και συστήματα για τη διαχείριση ανοδικών και καθοδικών επιδράσεων, συμπεριλαμβανομένων των εξής στοιχείων:

- 🌐 διαχείριση της εφοδιαστικής αλυσίδας, όσον αφορά τις αναθέσεις σε εξωτερικούς συνεργάτες και την περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση των προμηθευτών και
- 🌐 πρωτοβουλίες διαχείρισης προϊόντων και υπηρεσιών.

Οι πρωτοβουλίες διαχείρισης περιλαμβάνουν προσπάθειες για τη βελτίωση του σχεδιασμού των προϊόντων με στόχο την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιδράσεων που σχετίζονται με την παραγωγή, τη χρήση και την τελική διάθεση.

3.17 Αναφορά της προσέγγισης του οργανισμού στη διαχείριση έμμεσων οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών επιδράσεων που προκύπτουν από τις δραστηριότητές του.

Βλ. παρακάτω (ενότητα Δείκτες οικονομικής επίδοσης) για μια ανάλυση των έμμεσων οικονομικών επιδράσεων.

3.18 Μείζονος σημασίας αποφάσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από τον απολογισμό που αφορούν τη θέση ή την τροποποίηση λειτουργιών.

Εξήγηση των αποφάσεων μείζονος σημασίας, όπως είναι η ίδρυση εγκαταστάσεων ή μονάδων, οι επεκτάσεις και οι συμπτύξεις.

3.19 Προγράμματα και διαδικασίες που σχετίζονται με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση. Συμπερίληψη των κατωτέρω:

- 🌐 ορισμός προτεραιοτήτων και στόχων
- 🌐 σημαντικά προγράμματα για τη βελτίωση της επίδοσης
- 🌐 εσωτερική επικοινωνία και εκπαίδευση
- 🌐 παρακολούθηση της επίδοσης
- 🌐 εσωτερικός και εξωτερικός έλεγχος και
- 🌐 ανασκόπηση από την ανώτερη διοίκηση.

3.20 Κατάσταση πιστοποίησης όσον αφορά τα συστήματα οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής διαχείρισης.

Συμπερίληψη αναφοράς στην τήρηση προτύπων περιβαλλοντικής διαχείρισης, συστημάτων εργασίας, συστημάτων διαχείρισης κοινωνικής υπευθυνότητας ή άλλων συστημάτων διαχείρισης, για τα οποία υπάρχει διαθέσιμη επίσημη πιστοποίηση.

4. Ευρετήριο περιεχομένων GRI

4.1 Ένας πίνακας που προσδιορίζει τη θέση κάθε στοιχείου που περιέχεται στον GRI απολογισμό, ανά ενότητα και δείκτη.

Ο σκοπός αυτής της ενότητας είναι να καταστεί εφικτό για τους χρήστες να εκτιμήσουν γρήγορα το βαθμό, στον οποίο ο οργανισμός έχει συμπεριλάβει στον απολογισμό τις πληροφορίες και τους δείκτες που περιέχονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* GRI. Ειδικότερα, ο υπεύθυνος έκδοσης του απολογισμού θα πρέπει να προσδιορίσει τη θέση των ακόλουθων στοιχείων σύμφωνα με το GRI:

- *Όραμα και στρατηγική*: 1.1 και 1.2
- *Προφίλ*: 2.1 ως 2.22
- *Δομή διακυβέρνησης και συστήματα διαχείρισης*: 3.1 ως 3.20
- *Δείκτες επίδοσης*: όλοι οι βασικοί δείκτες επίδοσης και προσδιορισμός της θέσης στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τυχόν παραλείψεις δεικτών
- Οποιοσδήποτε άλλος δείκτης από την ενότητα 5 του Μέρους Γ, τον οποίο ο υπεύθυνος έκδοσης του απολογισμού αποφασίζει να συμπεριλάβει στον απολογισμό

5. Δείκτες επίδοσης

Στην ενότητα αυτή, παρουσιάζονται οι βασικοί και πρόσθετοι δείκτες επίδοσης για απολογισμούς βασισμένους στο GRI. Οι οργανισμοί που επιθυμούν να εκδώσουν απολογισμούς σύμφωνα με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* θα πρέπει να διαβάσουν το Μέρος Α, όσον αφορά τις απαιτήσεις για την έκδοση ενός απολογισμού "σε συμφωνία με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*".

Οι δείκτες επίδοσης είναι ομαδοποιημένοι σε τρεις ενότητες, οι οποίες καλύπτουν τις τρεις διαστάσεις της βιωσιμότητας – οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική. Η ομαδοποίηση αυτή βασίζεται στο συμβατικό μοντέλο βιώσιμης ανάπτυξης και έχει σκοπό να βοηθήσει τους χρήστες των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*. Ωστόσο, με τον περιορισμό των δεικτών επίδοσης στις τρεις αυτές κατηγορίες ενδέχεται να μη συλλαμβάνεται πλήρως η επίδοση ενός οργανισμού, για μια σειρά από λόγους. Για παράδειγμα:

- οι αλλαγές σε έναν τομέα της οικονομικής, περιβαλλοντικής ή κοινωνικής επίδοσης έχουν, συχνά, ως αποτέλεσμα αλλαγές σε άλλους τομείς της βιωσιμότητας
- οι στρατηγικές βιωσιμότητας χρησιμοποιούν, συχνά, έναν τομέα της βιωσιμότητας ως σημείο αναφοράς κατά τον ορισμό στόχων για έναν άλλο τομέα και
- για την πρόοδο της βιώσιμης ανάπτυξης, απαιτείται περισσότερο συντονισμένη κίνηση μέσα σε ένα σύνολο μετρήσεων της επίδοσης και λιγότερο τυχαία βελτίωση σε όλες τις μετρήσεις.

Γι' αυτόν το λόγο, εκτός από την οικονομική, την περιβαλλοντική και την κοινωνική διάσταση, απαιτείται και μια τέταρτη διάσταση πληροφοριών: *η ενοποιημένη επίδοση*.

Οι ενοποιημένοι δείκτες μελετώνται πρώτοι σε αυτήν την ενότητα. Ακολουθούν οι βασικοί και οι πρόσθετοι δείκτες που σχετίζονται με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση.

Ενοποιημένοι δείκτες

Με δεδομένη τη μοναδική σχέση κάθε οργανισμού με τα οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά συστήματα, στο πλαίσιο των οποίων λειτουργεί, το GRI δεν έχει προσδιορίσει τυποποιημένο σύνολο δεικτών ενοποιημένης επίδοσης. Ωστόσο, το GRI ενθαρρύνει τους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς να συμβουλευούνται τα ενδιαφερόμενα μέρη τους και να αναπτύσσουν έναν κατάλληλο σύντομο κατάλογο δεικτών ενοποιημένης επίδοσης, τον οποίο θα συμπεριλαμβάνουν στους απολογισμούς τους.

Οι ενοποιημένες μετρήσεις χωρίζονται γενικά σε δύο τύπους:

- 1.** Συστημικούς δείκτες και
- 2.** Εγκάρσιους δείκτες.

Οι συστημικοί δείκτες συσχετίζουν τη δραστηριότητα ενός οργανισμού με τα ευρύτερα οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά συστήματα, των οποίων αποτελούν μέρος. Για παράδειγμα, ένας οργανισμός μπορεί να περιγράψει την επίδοσή του σε σχέση με ένα γενικό σύστημα ή ένα στοιχείο ελέγχου, όπως είναι το ποσοστό των συνολικών εργατικών ατυχημάτων που έχουν συμβεί στον τομέα σε μια συγκεκριμένη χώρα. Παρομοίως, ένας οργανισμός μπορεί να παρουσιάσει τη δημιουργία θέσεων εργασίας εξαιτίας της λειτουργίας του οργανισμού στην περιοχή ως προς το συνολικό αριθμό θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν σε μια περιοχή.

Οι απόλυτοι συστημικοί δείκτες περιγράφουν την επίδοση ενός οργανισμού σε σχέση με το όριο ή τη δυναμικότητα του συστήματος, του οποίου αποτελεί μέρος. Ένα παράδειγμα θα μπορούσε να είναι η ποσότητα των εκλυόμενων ρύπων ενός συγκεκριμένου τύπου ως ποσοστό της συνολικής επιτρεπόμενης ποσότητας για μια περιοχή, όπως ορίζεται από μια δημόσια αρχή.

Γενικά, οι συστημικοί δείκτες παρέχουν μια εικόνα του βαθμού, στον οποίο η επίδοση του οργανισμού μπορεί να επηρεάσει την επίδοση ενός ευρύτερου συστήματος. Αυτοί οι τύποι μετρήσεων είναι χρήσιμοι κυρίως για οργανισμούς που λειτουργούν μέσα σε μια σχετικά στενά οροθετημένη γεωγραφική περιοχή.

Οι εγκάρσιοι δείκτες συσχετίζουν απευθείας δύο ή περισσότερες διαστάσεις της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης, με τη μορφή αναλογίας. Οι μετρήσεις οικολογικής αποδοτικότητας (δηλαδή, η ποσότητα εκπομπών ανά μονάδα παραγόμενου προϊόντος ή ανά νομισματική μονάδα κύκλου εργασιών) είναι τα γνωστότερα παραδείγματα (περισσότερες οδηγίες σχετικά με τους δείκτες αναλογίας περιλαμβάνονται στο Παράρτημα 5). Πολλοί οργανισμοί έχουν προτείνει τυποποιημένα σύνολα δεικτών περιβαλλοντικής αποδοτικότητας, που μετρούν διάφορους τύπους χρήσης πόρων ή εκπομπής ρύπων έναντι ενός οικονομικού ή παραγωγικού μέτρου. Οι εγκάρσιοι δείκτες παρουσιάζουν αποτελεσματικά το μέγεθος της θετικής ή αρνητικής επίδρασης για κάθε βηματική αλλαγή μιας άλλης τιμής.

Στην ανάπτυξη εγκάρσιων δεικτών και τη συμπερίληψή τους σε απολογισμούς, θα πρέπει να δοθεί προσοχή στα ακόλουθα:

- όπου είναι εφικτό, θα πρέπει να αντλούνται στοιχεία από πληροφορίες που έχουν ήδη αναφερθεί στο πλαίσιο αυτών των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*
- θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι δείκτες χρησιμοποιούν λόγους που προκύπτουν από κανονικοποιημένα μέτρα και, όπου αυτό είναι εφικτό, από διεθνώς αποδεκτά μετρικά συστήματα και
- οι μη κλασματικοί δείκτες θα πρέπει να συμπληρώνονται και όχι να αντικαθίστανται.

Δείκτες οικονομικής επίδοσης

Η οικονομική διάσταση της βιωσιμότητας αφορά τις επιδράσεις ενός οργανισμού στις οικονομικές συνθήκες για τα ενδιαφερόμενα μέρη του και στα οικονομικά συστήματα σε τοπικό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Οι οικονομικές επιδράσεις μπορούν να διακριθούν σε:

- άμεσες επιδράσεις και
- έμμεσες επιδράσεις.

Οι επιδράσεις αυτές μπορεί να είναι θετικές ή αρνητικές. Με την ευρύτερη έννοια, η οικονομική επίδοση περιλαμβάνει όλους τους τομείς των οικονομικών αλληλεπιδράσεων του οργανισμού, στους οποίους περιλαμβάνονται τα παραδοσιακά μέτρα που χρησιμοποιούνται στην οικονομική υπευθυνότητα, καθώς και άυλα στοιχεία ενεργητικού που δεν εμφανίζονται συστηματικά στις οικονομικές καταστάσεις. Ωστόσο, οι οικονομικοί δείκτες, όπως εκφράζονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, έχουν ένα πεδίο και ένα σκοπό που εκτείνεται πέρα από το σκοπό των παραδοσιακών οικονομικών δεικτών.

Οι χρηματοοικονομικοί δείκτες εστιάζουν κυρίως στην κερδοφορία ενός οργανισμού με σκοπό την ενημέρωση της Διοίκησης και των μετόχων. Αντίθετα, οι οικονομικοί δείκτες, στο πλαίσιο των απολογισμών βιωσιμότητας, εστιάζουν περισσότερο στον τρόπο, με τον οποίο ένας οργανισμός επηρεάζει τα ενδιαφερόμενα μέρη, με τα οποία έχει άμεσες και έμμεσες αλληλεπιδράσεις. Γι' αυτόν το λόγο, η μέτρηση της οικονομικής επίδοσης πρέπει να εστιάζει στον τρόπο, με τον οποίο η οικονομική κατάσταση των ενδιαφερομένων μερών αλλάζει ως συνέπεια των δραστηριοτήτων του οργανισμού, και όχι τόσο στις αλλαγές της οικονομικής κατάστασης του ίδιου του οργανισμού. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι υπάρχοντες χρηματοοικονομικοί δείκτες μπορούν να χρησιμεύσουν για την άμεση ενημέρωση αυτών των εκτιμήσεων. Ωστόσο, σε άλλες περιπτώσεις ενδέχεται να καταστούν αναγκαίες διαφορετικές ρυθμίσεις, στις οποίες επαναλαμβάνεται και η αναδιάρθρωση των παραδοσιακών οικονομικών πληροφοριών, προκειμένου να δοθεί έμφαση στο αποτέλεσμα για τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στο πλαίσιο αυτό, οι μέτοχοι θεωρούνται μία από τις πολλές ομάδες ενδιαφερομένων μερών.

Ενώ οι δείκτες χρηματοοικονομικής επίδοσης είναι καλά ανεπτυγμένοι, οι δείκτες της οικονομικής επίδοσης σε επίπεδο οργανισμού, όπως περιγράφονται στην προηγούμενη

Οι οικονομικοί δείκτες, όπως εκφράζονται στις Κατευθυντήριες Οδηγίες, έχουν ένα πεδίο και ένα σκοπό που εκτείνεται πέρα από το σκοπό των παραδοσιακών οικονομικών δεικτών.

παράγραφο, βρίσκονται ακόμη σε εξέλιξη. Οι δείκτες σε αυτήν την ενότητα είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας διαβούλευσης που άρχισε μετά την έκδοση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* του Ιουνίου 2000 και αντιπροσωπεύουν μια νέα προσέγγιση για την έκδοση απολογισμών σχετικά με τις οικονομικές επιδράσεις. Το πλαίσιο αυτό θα συνεχίσει να εξελίσσεται σε μελλοντικές εκδόσεις των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* GRI με τη συνέχιση της εφαρμογής και της μάθησης. Η εξέλιξη αυτή θα συμπεριλαμβάνει την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο οι οικονομικές επιδράσεις συνδέονται με τα άυλα περιουσιακά στοιχεία του οργανισμού.

Άμεσες επιδράσεις

Οι οικονομικοί δείκτες για τις άμεσες επιδράσεις είναι σχεδιασμένοι για:

- τη μέτρηση των χρηματικών ροών μεταξύ του οργανισμού και των βασικών ενδιαφερομένων μερών και
- την επισήμανση του τρόπου, με τον οποίο ο οργανισμός επηρεάζει τις οικονομικές συνθήκες γι' αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Τα τμήματα αυτής της ενότητας είναι οργανωμένα με βάση τις ομάδες ενδιαφερομένων μερών. Κάθε τμήμα περιλαμβάνει ένα δείκτη χρηματικών ροών, ο οποίος παρέχει μια ένδειξη της έκτασης της σχέσης μεταξύ του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό και των ενδιαφερομένων μερών. Οι περισσότεροι δείκτες χρηματικής ροής συνδυάζονται με έναν ή περισσότερους δείκτες που παρέχουν μια εικόνα της φύσης της επίδρασης και της επίδρασης στην οικονομική κατάσταση των ενδιαφερομένων μερών.

Για παράδειγμα, στους προμηθευτές, ο δείκτης χρηματικής ροής που σχετίζεται με το "κόστος όλων των αγαθών, των υλικών και των υπηρεσιών που έχουν αγοραστεί" παρέχει πληροφορίες σχετικά με την έκταση των ροών μεταξύ του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό και των προμηθευτών του. Ο δείκτης επίδοσης περιγράφει μια άποψη της οικονομικής σχέσης μεταξύ των προμηθευτών και του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό.

Έμμεσες επιδράσεις

Η συνολική οικονομική επίδραση ενός οργανισμού περιλαμβάνει έμμεσες επιδράσεις που προέρχονται από εξωτερικούς παράγοντες που επιδρούν στις κοινότητες (γενικός ορισμός). Οι εξωτερικοί παράγοντες είναι τα κόστη ή τα οφέλη που προκύπτουν από μια συναλλαγή και τα οποία δεν αντικατοπτρίζονται πλήρως στο χρηματικό ποσό της συναλλαγής. Μια κοινότητα μπορεί να είναι οτιδήποτε, από μια γειτονιά έως μια χώρα, ή ακόμη και μια ομάδα ενδιαφέροντος, όπως μια μειονότητα μέσα σε μια κοινωνία. Παρά το γεγονός ότι συχνά είναι περίπλοκες, οι έμμεσες επιδράσεις είναι μετρήσιμες. Ωστόσο, με δεδομένη τη διαφορετική φύση των καταστάσεων, τις οποίες αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς, το GRI δεν χαρακτηρίζεται στην περίπτωση αυτή ως μοναδικό, γενικό σύνολο αυτών των δεικτών. Επομένως, κάθε οργανισμός θα πρέπει να επιλέγει δείκτες επίδοσης που να βασίζονται στη δική του ανάλυση των ζητημάτων.

Οι πληροφορίες σχετικά με τη γενική προσέγγιση του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό στον προσδιορισμό και τη διαχείριση των έμμεσων επιδράσεων καλύπτονται στο στοιχείο 3.17 της ενότητας "Δομή διακυβέρνησης και συστήματα διαχείρισης".

Παραδείγματα εξωτερικών παραγόντων μπορεί να είναι:

- η καινοτομία μέσω ευρεσιτεχνιών και συνεργασιών·
- οι οικονομικές επιδράσεις (θετικές ή αρνητικές) αλλαγών τοποθεσίας ή δραστηριοτήτων ή
- η συμβολή ενός τομέα στο ΑΕΠ ή την εθνική ανταγωνιστικότητα.

Παραδείγματα επιδράσεων στην κοινότητα μπορεί να είναι:

- η εξάρτηση της κοινότητας από τις δραστηριότητες του οργανισμού·
- η δυνατότητα του οργανισμού να προσελκύει περαιτέρω επενδύσεις σε μια περιοχή και
- η θέση των προμηθευτών.

Περαιτέρω συζήτηση για τις έμμεσες οικονομικές επιδράσεις μπορεί να πραγματοποιηθεί με βάση έγγραφα συζήτησης που έχουν συνταχθεί από την Υπο-ομάδα Οικονομικών της Ομάδας Εργασίας Μετρήσεων (Economics Subgroup of the Measurement Working Group). Τα έγγραφα αυτά βρίσκονται στη δικτυακή τοποθεσία του GRI.

Δείκτες οικονομικής επίδοσης

Δείκτης χρηματικής ροής:

Βασικοί δείκτες	Πρόσθετοι δείκτες
Άμεσες οικονομικές επιδράσεις	
Πελάτες	
Δείκτης χρηματικής ροής:	
<p>EC1. Καθαρές πωλήσεις. Όπως αναφέρονται στην ενότητα Προφίλ, στοιχείο 2.8.</p> <p>EC2. Γεωγραφική ανάλυση αγορών. Για κάθε προϊόν ή γκάμα προϊόντων θα πρέπει να αναφέρεται το μερίδιο της εθνικής αγοράς, εφόσον αυτό είναι 25% ή μεγαλύτερο. Αναφορά του μεριδίου αγοράς και των πωλήσεων για κάθε χώρα, όπου οι εθνικές πωλήσεις αντιπροσωπεύουν το 5% ή μεγαλύτερο ποσοστό του ΑΕΠ.</p>	
Προμηθευτές	
<p>Δείκτης χρηματικής ροής:</p> <p>EC3. Κόστος όλων των αγαθών, των υλικών και των υπηρεσιών που έχουν αγοραστεί.</p> <p>EC4. Ποσοστό των συμβάσεων που έχουν πληρωθεί με βάση τους συμφωνημένους όρους, με την εξαίρεση των συμφωνημένων ποινών. Οι όροι ενδέχεται να περιλαμβάνουν ρυθμίσεις για το χρονοδιάγραμμα και τη μορφή των πληρωμών, καθώς και άλλες ρυθμίσεις. Ο δείκτης αυτός είναι το ποσοστό των συμβάσεων που έχουν πληρωθεί σύμφωνα με τους όρους, ανεξάρτητα από τις λεπτομέρειες των όρων.</p>	<p>EC11. Ανάλυση προμηθευτών ανά οργανισμό και χώρα. Παράθεση όλων των προμηθευτών, από τους οποίους οι αγορές για τη χρονική περίοδο που καλύπτει ο απολογισμός αντιπροσωπεύουν το 10% ή περισσότερο επί των συνολικών αγορών γι' αυτό το χρονικό διάστημα. Επίσης, προσδιορισμός των χωρών, όπου οι συνολικές αγορές αντιπροσωπεύουν ποσοστό μεγαλύτερο από το 5% του ΑΕΠ.</p>
Υπάλληλοι	
<p>EC5. Συνολική μισθοδοσία και παροχές (συμπεριλαμβανομένων των μισθών, των συντάξεων και άλλων παροχών, καθώς και των αποζημιώσεων λόγω απόλυσης), με ανάλυση ανά χώρα ή περιοχή. Η αποζημίωση αυτή θα πρέπει να αναφέρεται σε τρέχουσες πληρωμές και να μη συμπεριλαμβάνει μελλοντικές δεσμεύσεις. (Σημείωση: Πληροφορίες για έναν τομέα της επένδυσης του οργανισμού σε ανθρώπινο κεφάλαιο παρέχονται και από το δείκτη LA9 που αφορά την εκπαίδευση.)</p>	
Παροχές κεφαλαίου	
<p>Δείκτης χρηματικής ροής:</p> <p>EC6. Διανομές στους παροχείς κεφαλαίου, με ανάλυση ανά τόκο χρεών και δανείων, και μερίσματα για όλες τις κατηγορίες μετοχών, με αναφορά τυχόν καθυστερήσεων στις προνομιούχες μετοχές. Αυτό περιλαμβάνει όλες τις μορφές χρεών και δανείων, όχι μόνο τα μακροπρόθεσμα χρέη.</p> <p>EC7. Αύξηση/μείωση των παρακρατούμενων εσόδων στο τέλος της περιόδου. (Σημείωση: οι πληροφορίες που περιέχονται στην ενότητα προφίλ (2.1-2.8) επιτρέπουν τον υπολογισμό διαφόρων μετρήσεων, όπως είναι η μέτρηση ROACE [Return On Average Capital Employed – Απόδοση μέσου χρησιμοποιούμενου κεφαλαίου]).</p>	
Δημόσιος τομέας	
<p>Δείκτες χρηματικής ροής:</p> <p>EC8. Συνολικό ποσό καταβληθέντων φόρων όλων των τύπων, με ανάλυση ανά χώρα.</p> <p>EC9. Ληφθείσες επιδοτήσεις με ανάλυση ανά χώρα ή περιοχή. Αυτό αναφέρεται σε επιχορηγήσεις, φορολογικές ελαφρύνσεις και άλλους τύπους οικονομικών οφελών που δεν αντιπροσωπεύουν συναλλαγή με αγαθά και υπηρεσίες. Εξήγηση των ορισμών που χρησιμοποιούνται για τους τύπους ομάδων.</p> <p>EC10. Δωρεές στην κοινότητα, σε κοινωνικούς φορείς και σε άλλες ομάδες, με ανάλυση σε δωρεές χρηματικών ποσών σε μετρητά και σε δωρεές σε είδος ανά τύπο ομάδας.</p>	<p>EC12. Συνολικό ποσό που δαπανήθηκε για την ανάπτυξη υποδομής που δεν αφορά το κύριο πεδίο δραστηριοτήτων. Υποδομή που έχει κατασκευασθεί εκτός των κύριων δραστηριοτήτων του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, όπως, για παράδειγμα, σχολείο ή νοσηλευτήριο για τους εργαζομένους και τις οικογένειές τους.</p>
Έμμεσες οικονομικές επιδράσεις	
	<p>EC13. Οι έμμεσες οικονομικές επιδράσεις του οργανισμού. Προσδιορισμός των σημαντικότερων εξωτερικών παραγόντων που σχετίζονται με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του οργανισμού.</p>

Δείκτες περιβαλλοντικής επίδοσης

Η περιβαλλοντική διάσταση της βιωσιμότητας αφορά τις επιδράσεις ενός οργανισμού στα φυσικά συστήματα, έμβια και μη, στα οποία περιλαμβάνονται τα οικοσυστήματα, η ξηρά, ο αέρας και η θάλασσα. Από τις τρεις διαστάσεις των απολογισμών βιωσιμότητας, η περιβαλλοντική διάσταση της βιωσιμότητας έχει επιτύχει το υψηλότερο επίπεδο σύγκλισης.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να παρέχονται πληροφορίες για την περιβαλλοντική επίδοση τόσο σε απόλυτες αριθμητικές τιμές όσο και με βάση κανονικοποιημένες μετρήσεις (π.χ. χρήση πόρων ανά μονάδα παραγόμενου προϊόντος). Και τα δύο μέτρα αντικατοπτρίζουν σημαντικούς, αλλά διακριτούς τομείς της βιωσιμότητας. Οι απόλυτες τιμές παρέχουν μια έννοια κλιμάκωσης ή μεγέθυνσης της χρήσης ή της επίδρασης, πράγμα που επιτρέπει στο χρήστη να μελετήσει την επίδοση στο πλαίσιο μεγαλύτερων συστημάτων. Οι κανονικοποιημένες τιμές απεικονίζουν την αποδοτικότητα του οργανισμού και βοηθούν τη σύγκριση μεταξύ οργανισμών διαφορετικών μεγεθών. Γενικά, τα ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να μπορούν να υπολογίζουν κανονικοποιημένες τιμές με τη χρήση δεδομένων από το προφίλ του απολογισμού (π.χ. καθαρές πωλήσεις) και απόλυτες τιμές που αναφέρονται στην ενότητα της περιβαλλοντικής επίδοσης. Ωστόσο, το GRI ζητά από τους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς να παρέχουν τόσο κανονικοποιημένες, όσο και απόλυτες τιμές.

Όσον αφορά τους περιβαλλοντικούς δείκτες που αναφέρονται στους απολογισμούς, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να λαμβάνουν υπόψη την αρχή του γενικού πλαισίου βιωσιμότητας.

Όσον αφορά τις περιβαλλοντικές μετρήσεις του απολογισμού, οι οργανισμοί ενθαρρύνονται να συσχετίζουν τη μεμονωμένη τους επίδοση με τα ευρύτερα οικολογικά συστήματα, μέσα στα οποία λειτουργούν. Για παράδειγμα, οι οργανισμοί μπορεί να επιδιώκουν την αναφορά της παραγωγής ρύπων με βάση τη δυνατότητα του περιβάλλοντος (τοπικού, περιφερειακού ή παγκόσμιου) να απορροφά τους εν λόγω ρύπους.

Δείκτες περιβαλλοντικής επίδοσης

Βασικοί δείκτες	Πρόσθετοι δείκτες
<i>Υλικά</i>	
EN1. Σύνολο χρησιμοποιηθέντων υλικών εκτός νερού, ανά τύπο. Παροχή των ορισμών που χρησιμοποιούνται για τους τύπους υλικών. Η αναφορά πρέπει να γίνεται σε τόνους, κιλά ή όγκο.	
EN2. Ποσοστό των χρησιμοποιηθέντων υλικών που είναι απόβλητα (επεξεργασμένα ή ανεπεξέργαστα) από πηγές εκτός του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό. Αναφέρεται σε υλικά που ανακυκλώνονται μετά την κατανάλωση και σε απόβλητα από βιομηχανικές πηγές. Η αναφορά πρέπει να γίνεται σε τόνους, κιλά ή όγκο.	
<i>Ενέργεια⁴</i>	
EN3. Άμεση χρήση ενέργειας, διαχωρισμένη ανά πρωταρχική πηγή. Αναφορά όλων των πηγών ενέργειας που χρησιμοποιούνται από τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό για τις λειτουργίες του και για την	EN17. Πρωτοβουλίες για τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και για την αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας.

<p>παραγωγή και διανομή προϊόντων ενέργειας (π.χ. ηλεκτρισμού ή θερμότητας) σε άλλους οργανισμούς. Η αναφορά πρέπει να γίνεται σε Joule.</p>	
<p>EN4. Έμμεση χρήση ενέργειας. Αναφορά όλης της ενέργειας που έχει χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή και τη διανομή προϊόντων ενέργειας που έχουν αγοραστεί από τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό (π.χ. ηλεκτρισμός ή θερμότητα). Η αναφορά πρέπει να γίνεται σε Joule.</p>	<p>EN18. Αποτύπωμα κατανάλωσης ενέργειας (δηλ. απαιτήσεις ενέργειας για ολόκληρη τη ζωή του προϊόντος με αναγωγή σε ετήσια βάση) των πλέον σημαντικών προϊόντων. Η αναφορά πρέπει να γίνεται σε Joule.</p> <p>EN19. Άλλη έμμεση (ανοδική/καθοδική) χρήση ενέργειας και επιπτώσεις, όπως ταξίδια του προσωπικού για τις εργασίες του οργανισμού, διαχείριση κύκλου ζωής προϊόντων και χρήση υλικών με ένταση ενέργειας.</p>
Νερό ⁴	
<p>EN5. Συνολική χρήση νερού.</p>	<p>EN20. Πηγές νερού και σχετικά οικοσυστήματα/βιότοποι που επηρεάζονται σημαντικά από τη χρήση νερού. Συμπερίληψη των υδροβιότοπων της συνθήκης Ραμσάρ και της γενικής συμβολής στις προκύπτουσες περιβαλλοντικές τάσεις.</p> <p>EN21. Ετήσια λήψη υπόγειων και επιφανειακών υδάτων ως ποσοστό της ετήσιας ανανεώσιμης ποσότητας νερού που είναι διαθέσιμη από τις πηγές. Ανάλυση ανά περιοχή.</p> <p>EN22. Συνολική ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση νερού. Συμπερίληψη των υγρών αποβλήτων και άλλου χρησιμοποιημένου νερού (π.χ. νερό ψύξης).</p>
Βιοοικιότητα	
<p>EN6. Θέση και έκταση των ιδιοκτητών, ενοικιαζόμενων ή διαχειριζόμενων γαιών σε βιότοπους με μεγάλη βιοοικιότητα. Περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με τους βιότοπους με μεγάλη βιοοικιότητα περιλαμβάνεται στη δικτυακή τοποθεσία www.globalreporting.org</p>	<p>EN23. Συνολική έκταση των ιδιοκτητών, ενοικιαζόμενων ή διαχειριζόμενων γαιών που χρησιμοποιούνται για παραγωγικές δραστηριότητες ή για εξόρυξη από το έδαφος.</p>
<p>EN7. Περιγραφή των σημαντικότερων επιδράσεων στη βιοοικιότητα που σχετίζονται με δραστηριότητες ή/και προϊόντα και υπηρεσίες σε περιβάλλον ξηράς, εσωτερικών υδάτων και θάλασσας.</p>	<p>EN24. Έκταση στεγνής γής ως ποσοστό των γαιών που αγοράζονται ή ενοικιάζονται.</p> <p>EN25. Επιδράσεις δραστηριοτήτων και λειτουργιών σε προστατευμένες και ευαίσθητες περιοχές. (π.χ. προστατευμένες περιοχές IUCN κατηγορίας 1–4, τοποθεσίες παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, προστατευόμενες περιοχές βίοςφαιρας).</p> <p>EN26. Αλλαγές σε βιότοπους ως αποτέλεσμα δραστηριοτήτων και λειτουργιών και ποσοστό βιοτόπων που προστατεύονται ή αποκαθίστανται.</p> <p>EN27. Αντικειμενικοί σκοποί, προγράμματα και στόχοι για την προστασία και την αποκατάσταση των τοπικών οικοσυστημάτων και των εντόπιων ειδών σε υποβαθμισμένες περιοχές.</p> <p>EN28. Αριθμός των ειδών που περιλαμβάνονται στην Κόκκινη Λίστα του IUCN με βιότοπους στις περιοχές που επηρεάζονται από λειτουργίες.</p> <p>EN29. Επιχειρηματικές μονάδες που λειτουργούν ή σχεδιάζουν λειτουργίες μέσα σε προστατευμένες ή ευαίσθητες περιοχές και γύρω από αυτές.</p>
Εκπομπές, υγρά και στερεά απόβλητα	
<p>EN8. Εκπομπές αερίων θερμοκηπίου. (CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs, SF₆). Αναφορά ξεχωριστών υποσυνόλων για κάθε αέριο σε τόνους και σε τόνους ισοδύναμου CO₂ για τα ακόλουθα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • άμεσες εκπομπές από πηγές που κατέχονται ή ελέγχονται από τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό • έμμεσες εκπομπές από εισαγόμενο ηλεκτρισμό, θερμότητα ή ατμό <p>Δείτε WRI-WBCSD – Πρωτόκολλο αερίων θερμοκηπίου.</p>	<p>EN30. Άλλες σχετικές έμμεσες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου. (CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs, SF₆). Αναφέρεται στις εκπομπές που αποτελούν συνέπεια των δραστηριοτήτων του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, αλλά προκύπτουν από πηγές που κατέχονται ή ελέγχονται από άλλον οργανισμό. Αναφορά σε τόνους αερίου και τόνους ισοδύναμου CO₂. Βλ. WRI-WBCSD Πρωτόκολλο αερίων θερμοκηπίου.</p>
<p>EN9. Χρήση και εκπομπές ουσιών που μειώνουν το όζον. Αναφορά κάθε τιμής ξεχωριστά σύμφωνα με το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ, Παραρτήματα Α, Β, Γ και Ε, σε τόνους ισοδύναμου CFC-11 (δυναμικό μείωσης όζοντος).</p>	<p>EN31. Κάθε παραγωγή, μεταφορά, εισαγωγή ή εξαγωγή αποβλήτων που θεωρούνται "επικίνδυνα" με βάση τη Συνθήκη της Βασιλείας, Παραρτήματα I, II, III και VIII.</p>
<p>EN10. NO_x, SO_x, και άλλες σημαντικές εκπομπές αερίων ανά τύπο. Συμπερίληψη των εκπομπών ουσιών που διέπονται από:</p> <ul style="list-style-type: none"> • τοπικούς νόμους και κανονισμούς • τη Συνθήκη POPs της Στοκχόλμης (Παράρτημα Α, Β και Γ) – παραμένοντες οργανικοί ρύποι • τη Σύμβαση του Ρότερνταμ για τη Συγκατάθεση Κατόπι Προηγούμενης Ενημέρωσης (PIC) • τα πρωτόκολλα του Ελσίνκι, της Σόφιας και της Γενεύης για τη 	<p>EN32. Πηγές νερού και σχετικά οικοσυστήματα/βιότοποι που επηρεάζονται σημαντικά από τις εκροές νερού και υγρών. Συμπερίληψη των υδροβιότοπων της συνθήκης Ραμσάρ και της γενικής συμβολής στις προκύπτουσες περιβαλλοντικές τάσεις. Δείτε το Πρωτόκολλο Υδάτων του GRI.</p>

Σύμβαση για τη Διαμεθοριακή Ρύπανση της Ατμόσφαιρας σε Μεγάλη Απόσταση	
EN11. Συνολική ποσότητα αποβλήτων ανά τύπο και προορισμό. Ο όρος "προορισμός" αναφέρεται στη μέθοδο διαχείρισης των αποβλήτων. Συμπεριλαμβάνεται η λιπασματοποίηση, η επαναχρησιμοποίηση, η ανάκτηση, η καύση ή η απόθεση απορριμμάτων. Εξήγηση του τύπου των μεθόδων κατάταξης και υπολογισμού.	
EN12. Σημαντικές εκροές στο νερό ανά τύπο. Δείτε το Πρωτόκολλο Υδάτων του GRI.	
EN13. Σημαντικές διαρροές χημικών, ελαίων και καυσίμων με βάση το συνολικό αριθμό και το συνολικό όγκο. Η σημασία ορίζεται με βάση την έκταση της διαρροής και την επίπτωση στο περιβάλλον.	
Προμηθευτές	
	EN33. Επίδοση προμηθευτών σε σχέση με περιβαλλοντικά στοιχεία προγραμμάτων και διαδικασιών που περιγράφονται σύμφωνα με την ενότητα "Δομή διακυβέρνησης και συστήματα διαχείρισης" (ενότητα 3.16).
Προϊόντα και υπηρεσίες	
EN14. Σημαντικές επιδράσεις των κυριότερων προϊόντων και υπηρεσιών στο περιβάλλον. Περιγραφή και αναφορά ποσοτήτων όπου έχει εφαρμογή.	
EN15. Ποσοστό του βάρους των πωληθέντων προϊόντων που είναι ανακτήσιμο κατά το τέλος του χρόνου ζωής του προϊόντος και ποσοστό που όντως ανακτάται. Ο όρος "ανακτήσιμο" σημαίνει την ανακύκλωση ή την επαναχρησιμοποίηση των υλικών ή στοιχείων του προϊόντος.	
Συμμόρφωση	
EN16. Περιστατικά και πρόστιμα για τη μη συμμόρφωση με όλες τις ισχύουσες δηλώσεις/συνθήκες/συμβάσεις, καθώς και με εθνικούς, υπο-εθνικούς, περιφερειακούς και τοπικούς κανονισμούς που σχετίζονται με περιβαλλοντικά θέματα. Εξήγηση με βάση τις χώρες λειτουργίας.	
Μεταφορές	
	EN34. Σημαντικές επιδράσεις των μεταφορών που πραγματοποιούνται για σκοπούς υλικοτεχνικής υποδομής (logistics).
Γενικά	
	EN35. Γενικές περιβαλλοντικές δαπάνες ανά τύπο. Εξήγηση των ορισμών που χρησιμοποιούνται για τους τύπους δαπανών.

4. Για τους δείκτες αυτούς ετοιμάζεται επί του παρόντος ένα σχέδιο πρωτοκόλλου. Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. www.globalreporting.org.

Δείκτες κοινωνικής επίδοσης

Η κοινωνική διάσταση της βιωσιμότητας αφορά τις επιδράσεις ενός οργανισμού στα κοινωνικά συστήματα, στο πλαίσιο των οποίων λειτουργεί. Η κοινωνική επίδοση μπορεί να μετρηθεί με την ανάλυση των επιδράσεων του οργανισμού στα ενδιαφερόμενα μέρη, σε τοπικό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι κοινωνικοί δείκτες επηρεάζουν τα άυλα περιουσιακά στοιχεία του οργανισμού, όπως είναι το ανθρώπινο κεφάλαιο και η φήμη.

Στη μέτρηση της κοινωνικής επίδοσης υπάρχει λιγότερη συναίνεση απ' ό,τι στη μέτρηση της περιβαλλοντικής επίδοσης. Μέσω της διαδικασίας διαβουλεύσεων, το GRI έχει επιλέξει δείκτες μέσω του προσδιορισμού βασικών στοιχείων της ανάπτυξης που σχετίζονται με τις εργασιακές πρακτικές και τα ανθρώπινα δικαιώματα και με ευρύτερα θέματα που επηρεάζουν τους καταναλωτές, την κοινότητα και άλλα ενδιαφερόμενα

μέρη στην κοινωνία. Τα συγκεκριμένα στοιχεία για τις εργασιακές πρακτικές και την επίδοση στο θέμα των ανθρώπινων δικαιωμάτων βασίζονται κυρίως σε διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα, όπως είναι οι Συνθήκες του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ILO) και σε διεθνή όργανα, όπως είναι η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του ΟΗΕ. Ειδικότερα, οι δείκτες εργασιακών πρακτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν βασιστεί σε μεγάλο βαθμό στην Τριμερή Δήλωση του ILO για τις Πολυεθνικές Επιχειρήσεις και την Κοινωνική Πολιτική, καθώς και στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες για Πολυεθνικές Επιχειρήσεις* του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη (ΟΟΣΑ), οι οποίες θεωρήθηκαν ιδιαίτερα σχετικές με τις υπευθυνότητες των επιχειρήσεων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαβουλεύσεων του GRI.

Τα στοιχεία των εργασιακών πρακτικών που σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα έχουν ενσωματωθεί στην τελευταία κατηγορία. Η απόφαση αυτή ελήφθη για να αποφευχθεί η αντιμετώπιση του θέματος των "εργασιακών δικαιωμάτων" ως διαφορετικού ή λιγότερο σημαντικού από αυτό των "ανθρώπινων δικαιωμάτων". Η απόφαση αντικατοπτρίζει την έντονα υποστηριζόμενη άποψη ότι η συμβολή ενός οργανισμού στον τομέα των εργασιακών πρακτικών δεν πρέπει να συνίσταται απλώς στην προστασία και το σεβασμό των βασικών δικαιωμάτων, αλλά και στη βελτίωση της ποιότητας του εργασιακού περιβάλλοντος και την απόδοση αξίας στη σχέση με τον εργαζόμενο. Ενώ τα θέματα που εντάσσονται στις εργασιακές πρακτικές και τα ανθρώπινα δικαιώματα σχετίζονται στενά μεταξύ τους (π.χ. συλλογικές διαπραγματεύσεις και βιομηχανικές σχέσεις), εξακολουθεί να υπάρχει μια βασική διαφορά στο σκοπό των δεικτών, και γι' αυτόν το λόγο διατηρήθηκαν ξεχωριστά. Τα θέματα και οι δείκτες που σχετίζονται με τα δικαιώματα του ανθρώπου βοηθούν στην αξιολόγηση του τρόπου, με τον οποίο ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό βοηθά στη διατήρηση και το σεβασμό των βασικών δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Τα θέματα και οι δείκτες εργασιακών πρακτικών μετρούν τρόπους, με τους οποίους η συμβολή ενός οργανισμού υπερβαίνει τις βασικές αυτές προσδοκίες.

Αρκετοί από τους δείκτες κοινωνικής επίδοσης διαφέρουν σημαντικά από άλλους δείκτες οικονομικής και περιβαλλοντικής επίδοσης των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*. Πολλά από τα κοινωνικά θέματα που αποτελούν αντικείμενα μετρήσεων επίδοσης δεν μπορούν να ποσοτικοποιηθούν εύκολα, κι έτσι ένας αριθμός κοινωνικών δεικτών είναι ποιοτικές μετρήσεις των συστημάτων και των λειτουργιών του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών, των διαδικασιών και των πρακτικών διαχείρισης. Οι δείκτες αυτοί δεν σχετίζονται με τις γενικές, υπερκείμενες πολιτικές (όπως παρατίθενται στην Ενότητα 3 του Μέρους Γ), αλλά με ειδικά, αυστηρά καθορισμένα κοινωνικά θέματα, όπως είναι η εξαναγκασμένη ή υποχρεωτική εργασία ή η ελευθερία του συνδικαλισμού. Μελλοντικά πρωτόκολλα θα βοηθήσουν στην περαιτέρω έκφραση των συγκεκριμένων λεπτομερειών που σχετίζονται με αυτούς τους δείκτες πρακτικής και πολιτικής.

Ενώ η επιδίωξη του GRI ήταν η συμπερίληψη θεμάτων μεγάλου ενδιαφέροντος για τα περισσότερα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* δεν παρέχουν, επί του παρόντος, απάντηση στα ερωτήματα όλων των δυνάμει ενδιαφερομένων μερών. Με δεδομένη τη διαφορετικότητα των κοινωνικών καταστάσεων και θεμάτων

που αντιμετωπίζουν, οι οργανισμοί θα πρέπει να πραγματοποιούν διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη για να διασφαλίζουν ότι οι κοινωνικές επιδράσεις, τις οποίες πραγματεύονται στον απολογισμό τους, είναι όσο το δυνατόν πιο πλήρεις. Τρεις τομείς για τους οποίους θα απαιτηθεί στο μέλλον περισσότερη προσοχή είναι η αμοιβή των εργαζομένων, ο χρόνος εργασίας και η διεύρυνση της κοινωνικής κάλυψης. Προς το παρόν, θεωρείται ότι τα θέματα αυτά αντιμετωπίζονται με τον καλύτερο τρόπο για κάθε τομέα ξεχωριστά στα μελλοντικά συμπληρώματα για συγκεκριμένους τομείς του GRI. Ωστόσο, θα μελετηθεί το ενδεχόμενο ενσωμάτωσης κατάλληλων δεικτών στις βασικές *Κατευθυντήριες Οδηγίες* σε μελλοντικούς κύκλους αναθεώρησης.

Οι δείκτες κοινωνικής επίδοσης που εμφανίζονται στο έγγραφο αυτό αντιπροσωπεύουν ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός σε σχέση με την προηγούμενη έκδοση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* όσον αφορά τον προσδιορισμό των βασικών ζητημάτων που έχουν εφαρμογή στους περισσότερους οργανισμούς. Ωστόσο, οι κοινωνικοί δείκτες του GRI θα εμπλουτίζονται διαρκώς, με την πάροδο του χρόνου, καθώς στον τομέα της μέτρησης επίδοσης σημειώνεται πρόοδος και το GRI συνεχίζει να λαμβάνει ανατροφοδότηση για τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*.

Δείκτες κοινωνικής επίδοσης: Πρακτικές εργασίας και αξιοπρεπής εργασία

Βασικοί δείκτες	Πρόσθετοι δείκτες
Απασχόληση	
<p>LA1. Ανάλυση του εργατικού δυναμικού, όπου αυτό είναι εφικτό, ανά περιοχή/χώρα, κατάσταση (υπαλληλική ή μη υπαλληλική σχέση), τύπο απασχόλησης (πλήρες/μειωμένο ωράριο) και σύμβαση εργασίας (αορίστου/ορισμένου χρόνου, προσωρινή) Επίσης, προσδιορισμός του εργατικού δυναμικού που διατηρείται σε συνδυασμό με άλλους εργοδότες (προσωρινοί εργαζόμενοι συνεργαζομένων εταιρειών ή εργαζόμενοι σε σχέσεις κοινής απασχόλησης), με ανάλυση ανά περιοχή/χώρα.</p> <p>LA2. Καθαρή δημιουργία θέσεων εργασίας και μέσος όρος κύκλου εργασιών με ανάλυση ανά περιοχή/χώρα.</p>	<p>LA12. Οφέλη των εργαζομένων πέραν των επιβαλλομένων από το νόμο. (π.χ. συνεισφορές στους τομείς υγείας, αναπηρίας, μητρότητας, εκπαίδευσης και συνταξιοδότησης).</p>
Σχέσεις εργαζομένων/διαχείρισης	
<p>LA3. Ποσοστό των εργαζομένων που εκπροσωπείται από ανεξάρτητες συνδικαλιστικές οργανώσεις ή άλλους καλή τη πίστει εκπροσώπους εργαζομένων, με γεωγραφική ανάλυση, Ή ποσοστό εργαζομένων που καλύπτεται από συμφωνίες βασιζόμενες σε συλλογικές διαπραγματεύσεις, με ανάλυση ανά περιοχή/χώρα.</p> <p>LA4. Πολιτική και διαδικασίες που περιλαμβάνουν πληροφορίες, διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις με εργαζομένους σχετικά με αλλαγές στις λειτουργίες του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό (π.χ. αναδιάρθρωση).</p>	<p>LA13. Πρόβλεψη για επίσημη εκπροσώπηση των εργαζομένων στη λήψη αποφάσεων ή τη διοίκηση, συμπεριλαμβανόμενης και της εταιρικής διακυβέρνησης.</p>
Υγιεινή και ασφάλεια	
<p>LA5. Πρακτικές για την καταγραφή και τη γνωστοποίηση επαγγελματικών ατυχημάτων και ασθενειών, καθώς και της σχέσης τους με τον Κώδικα Πρακτικών για την Καταγραφή και τη Γνωστοποίηση Επαγγελματικών Ατυχημάτων και Ασθενειών του ILO.</p> <p>LA6. Περιγραφή επίσημων κοινών επιτροπών υγιεινής και ασφάλειας που περιλαμβάνουν εκπροσώπους της Διοίκησης και των εργαζομένων, και ποσοστό του εργατικού δυναμικού που καλύπτεται από αυτές τις επιτροπές.</p> <p>LA7. Τυπικά ποσοστά τραυματισμών, απωλειών ημερών εργασίας και απουσιών εργαζομένων, και αριθμός θανατηφόρων εργατικών ατυχημάτων (συμπεριλαμβανομένων των απασχολούμενων σε βάση υπεργολαβίας).</p> <p>LA8. Περιγραφή πολιτικών ή προγραμμάτων (για το χώρο εργασίας και εκτός αυτού) σχετικά με τον ιό HIV/AIDS.</p>	<p>LA14. Απόδειξη της ουσιαστικής συμμόρφωσης με τις <i>Κατευθυντήριες Οδηγίες του ILO για τα Συστήματα Διαχείρισης Επαγγελματικής Υγιεινής</i>.</p> <p>LA15. Περιγραφή επίσημων συμφωνιών με συνδικάτα και άλλους καλή τη πίστει εκπροσώπους των εργαζομένων για την υγιεινή και την ασφάλεια στην εργασία, και ποσοστό του εργατικού δυναμικού που καλύπτεται από αυτές τις επιτροπές.</p>
Εκπαίδευση και επιμόρφωση	

<p>LA9. Μέσος όρος ωρών εκπαίδευσης ανά έτος/εργαζόμενο, με βάση την κατηγορία εργαζομένων. (π.χ. διοίκηση ανωτέρου και μέσου επιπέδου, επαγγελματικό, τεχνικό και διοικητικό προσωπικό, και προσωπικό παραγωγής και συντήρησης).</p>	<p>LA16. Περιγραφή προγραμμάτων για την υποστήριξη της δυνατότητας συνεχούς απασχόλησης των εργαζομένων και για τη διαχείριση της ολοκλήρωσης της σταδιοδρομίας των εργαζομένων.</p>
	<p>LA17. Ειδικές πολιτικές και προγράμματα για τη διαχείριση δεξιοτήτων ή τη δια βίου εκπαίδευση</p>
Διαφοροποίηση και ευκαιρίες	
<p>LA10. Περιγραφή των πολιτικών ή των προγραμμάτων ίσων ευκαιριών, καθώς και των συστημάτων και των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης. Οι πολιτικές ίσων ευκαιριών ενδέχεται να αναφέρονται σε θέματα παρενόχλησης στους χώρους εργασίας και σε θετική δράση σε σχέση με ιστορικές τακτικές διακρίσεων.</p>	
<p>LA11. Σύνθεση των σωμάτων διοίκησης ανωτέρου επιπέδου και εταιρικής διακυβέρνησης (συμπεριλαμβανόμενου του Δ.Σ.), με συμπεριληψη της αναλογίας ανδρών/γυναικών και άλλων δεικτών διαφορετικότητας σύμφωνα με τις πολιτιστικές συνθήκες.</p>	

Δείκτες κοινωνικής επίδοσης: Ανθρώπινα δικαιώματα

Βασικοί δείκτες	Πρόσθετοι δείκτες
Στρατηγική και διαχείριση	
<p>HR1. Περιγραφή πολιτικών, κατευθυντήριων οδηγιών, εταιρικής δομής και διαδικασιών για την αντιμετώπιση όλων των θεμάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων που σχετίζονται με τις επιχειρηματικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των μηχανισμών και των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης. Δήλωση του τρόπου με τον οποίο οι πολιτικές σχετίζονται με υπάρχοντα διεθνή πρότυπα, όπως είναι η Οικουμενική Διακήρυξη και οι Συνθήκες του ILO για τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα.</p>	<p>HR8. Εκπαίδευση των εργαζομένων σε πολιτικές και πρακτικές που αφορούν όλα τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων που σχετίζονται με επιχειρηματικές διαδικασίες. Συμπεριλαμβάνεται ο τύπος εκπαίδευσης, ο αριθμός των εκπαιδευόμενων εργαζομένων και η μέση διάρκεια της εκπαίδευσης.</p>
<p>HR2. Απόδειξη της συνεκτίμησης των επιδράσεων στα ανθρώπινα δικαιώματα, στο πλαίσιο της λήψης αποφάσεων για επενδύσεις και αγορές, συμπεριλαμβανόμενης της επιλογής προμηθευτών/αναδόχων</p>	
<p>HR3. Περιγραφή πολιτικών και διαδικασιών για την αξιολόγηση και την αντιμετώπιση των θεμάτων της επίδοσης στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στο πλαίσιο της εφοδιαστικής αλυσίδας και των προμηθευτών, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων και των αποτελεσμάτων παρακολούθησης. Ο όρος "επίδοση στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων" αναφέρεται στα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων που προσδιορίζονται στους δείκτες επίδοσης GRI ως θέματα που περιλαμβάνονται στους απολογισμούς.</p>	
Έλλειψη διακρίσεων	
<p>HR4. Περιγραφή παγκόσμιας πολιτικής και διαδικασιών/προγραμμάτων για την πρόληψη των διακρίσεων κάθε μορφής στις λειτουργίες του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων και των αποτελεσμάτων παρακολούθησης.</p>	
<p>Ελευθερία συνδικαλισμού και συλλογικές διαπραγματεύσεις</p>	
<p>HR5. Περιγραφή της πολιτικής για την ελευθερία του συνδικαλισμού και έκταση της εφαρμογής της εν λόγω πολιτικής παγκοσμίως, ανεξάρτητα από τις τοπικές νομοθεσίες, καθώς και περιγραφή διαδικασιών/προγραμμάτων για την αντιμετώπιση του ζητήματος.</p>	
Παιδική εργασία⁵	
<p>HR6. Περιγραφή της πολιτικής για τον αποκλεισμό της παιδικής εργασίας, όπως ορίζεται από τη Συνθήκη 138 του ILO, και έκταση της φανεράς διακήρυξης και εφαρμογής της εν λόγω πολιτικής, και περιγραφή διαδικασιών/προγραμμάτων για την αντιμετώπιση του ζητήματος, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων και αποτελεσμάτων παρακολούθησης.</p>	
<p>Εξαναγκασμένη και υποχρεωτική εργασία</p>	
<p>HR7. Περιγραφή της πολιτικής για την πρόληψη της εξαναγκασμένης και υποχρεωτικής εργασίας και έκταση της φανεράς διακήρυξης και εφαρμογής της εν λόγω πολιτικής, και περιγραφή διαδικασιών/προγραμμάτων για την αντιμετώπιση του ζητήματος, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων και αποτελεσμάτων παρακολούθησης.</p>	
<p>Βλ. Συνθήκη του ILO αρ. 29, Άρθρο 2.</p>	

Πρακτικές πειθαρχίας	
	HR9. Περιγραφή των πρακτικών προσφυγής, συμπεριλαμβανομένων, αλλά όχι περιοριστικά, των θεμάτων που σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Περιγραφή των διαδικασιών εκπροσώπησης και προσφυγής.
	HR10. Περιγραφή της πολιτικής αποκλεισμού των αντιποίνων και του αποτελεσματικού και εμπιστευτικού συστήματος υποβολής παραπόνων εργαζομένων (συμπεριλαμβανόμενης, αλλά όχι περιοριστικά, της επίδρασης του στα ανθρώπινα δικαιώματα).
Πρακτικές ασφαλείας	
	HR11. Εκπαίδευση του προσωπικού ασφαλείας, όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Συμπεριλαμβάνεται ο τύπος εκπαίδευσης, ο αριθμός των εκπαιδευομένων και η μέση διάρκεια της εκπαίδευσης.
Δικαιώματα εντοπίων	
	HR12. Περιγραφή πολιτικών, κατευθυντήριων γραμμών και διαδικασιών για την αντιμετώπιση των αναγκών των εντοπίων. Συμπεριλαμβάνονται οι εντόπιοι που απασχολούνται ή που βρίσκονται σε κοινότητες, στις οποίες ο οργανισμός δραστηριοποιείται ή σκοπεύει να δραστηριοποιηθεί.
	HR13. Περιγραφή κοινά διαχειριζόμενων μηχανισμών/αρχών υποβολής παραπόνων κοινότητας.
	HR14. Μέρος των εσόδων λειτουργίας από τον τομέα των λειτουργιών, το οποίο αναδιανέμεται σε τοπικές κοινότητες.

5. Γί' αυτόν το δείκτη ετοιμάζεται επί του παρόντος ένα σχέδιο πρωτοκόλλου.

Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. www.globalreporting.org.

Δείκτες κοινωνικής επίδοσης: Κοινωνία

Βασικοί δείκτες	Πρόσθετοι δείκτες
Κοινότητα	
S01. Περιγραφή των πολιτικών για τη διαχείριση των επιδράσεων στις κοινότητες σε περιοχές που επηρεάζονται από δραστηριότητες, και περιγραφή διαδικασιών/προγραμμάτων για την αντιμετώπιση του ζητήματος, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων και αποτελεσμάτων παρακολούθησης. Συμπερίληψη μιας εξήγησης των διαδικασιών για τον προσδιορισμό των ενδιαφερομένων μερών σε επίπεδο κοινότητας και την πραγματοποίηση διαλόγου με αυτούς.	S04. Βραβεία που έχουν απονεμηθεί και σχετίζονται με την κοινωνική, ηθική και περιβαλλοντική επίδοση.
Δωροδοκία και διαφθορά	
S02. Περιγραφή της πολιτικής, των διαδικασιών, των συστημάτων διαχείρισης και των μηχανισμών συμμόρφωσης που σχετίζονται με την αντιμετώπιση της δωροδοκίας και της διαφθοράς από οργανισμούς και εργαζομένους. Συμπερίληψη μιας περιγραφής του τρόπου, με τον οποίο ο οργανισμός καλύπτει τις απαιτήσεις της Συνθήκης του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας.	
Πολιτικές συνεισφορές	
S03. Περιγραφή της πολιτικής, των διαδικασιών, των συστημάτων διαχείρισης και των μηχανισμών συμμόρφωσης που σχετίζονται με τη διαχείριση θεμάτων που αφορούν πολιτικά λόμπι και συνεισφορές.	S05. Χρηματικό ποσό που έχει καταβληθεί σε πολιτικά κόμματα και ιδρύματα, των οποίων το πρωταρχικό αντικείμενο είναι η ίδρυση πολιτικών κομμάτων, καθώς και σε υποψηφίους αυτών.
Ανταγωνισμός και τιμολόγηση	
	S06. Αποφάσεις δικαστηρίων σε υποθέσεις που αφορούν κανονισμούς για την αποφυγή δημιουργίας τραστ και μονοπωλίων.
	S07. Περιγραφή της πολιτικής, των διαδικασιών, των συστημάτων διαχείρισης και των μηχανισμών συμμόρφωσης που σχετίζονται με την πρόληψη του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Δείκτες κοινωνικής επίδοσης: Ευθύνη για τα προϊόντα

Βασικοί δείκτες	Πρόσθετοι δείκτες
Υγιεινή και ασφάλεια των πελατών	
<p>PR1. Περιγραφή της πολιτικής για την προστασία της υγιεινής και της ασφάλειας των πελατών κατά τη χρήση των προϊόντων και των υπηρεσιών και έκταση της φανεράς διακήρυξης και εφαρμογής της εν λόγω πολιτικής, καθώς και περιγραφή διαδικασιών/προγραμμάτων για την αντιμετώπιση του ζητήματος, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων και αποτελεσμάτων παρακολούθησης.</p> <p>Εξήγηση του σκεπτικού για την τυχόν χρήση πολλαπλών προτύπων στην προώθηση και τις πωλήσεις των προϊόντων.</p>	<p>PR4. Αριθμός και τύπος περιστατικών μη συμμόρφωσης με κανονισμούς που αφορούν την υγιεινή και την ασφάλεια των πελατών, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ποινών ή προστίμων που επιβλήθηκαν για τις εν λόγω παραβιάσεις.</p> <p>PR5. Αριθμός παραπόνων που υποστηρίχθηκαν από ρυθμιστικές αρχές ή άλλα επίσημα όργανα για την επίβλεψη ή την κανονιστική ρύθμιση θεμάτων υγιεινής και ασφάλειας προϊόντων και υπηρεσιών.</p> <p>PR6. Πιστοποιήσεις συμμόρφωσης με εθελοντικούς κώδικες συμπεριφοράς, ετικέτες προϊόντων ή βραβεύσεις που αφορούν την κοινωνική ή/και περιβαλλοντική ευθύνη, τις οποίες ο υπεύθυνος έκδοσης του απολογισμού έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί ή οι οποίες του έχουν απονεμηθεί. Συμπερίληψη μιας εξήγησης της σχετικής διαδικασίας και των κριτηρίων.</p>
Προϊόντα και υπηρεσίες	
<p>PR2. Περιγραφή της πολιτικής, των διαδικασιών, των συστημάτων διαχείρισης και των μηχανισμών συμμόρφωσης που σχετίζονται με τις πληροφορίες για τα προϊόντα και με τη σήμανση των προϊόντων.</p>	<p>PR7. Αριθμός και τύπος περιστατικών μη συμμόρφωσης με κανονισμούς που αφορούν τις πληροφορίες για τα προϊόντα και τη σήμανση των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν ποινών ή προστίμων που επιβλήθηκαν για τις εν λόγω παραβιάσεις.</p> <p>PR8. Περιγραφή της πολιτικής, των διαδικασιών, των συστημάτων διαχείρισης και των μηχανισμών συμμόρφωσης που σχετίζονται με την ικανοποίηση των πελατών, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων ερευνών για τη μέτρηση της ικανοποίησης των πελατών. Προσδιορισμός γεωγραφικών περιοχών που καλύπτονται από την πολιτική.</p>
Διαφήμιση	
	<p>PR9. Περιγραφή της πολιτικής, των διαδικασιών, των συστημάτων διαχείρισης και των μηχανισμών συμμόρφωσης που σχετίζονται με την τήρηση προτύπων και εθελοντικών κωδικών συμπεριφοράς για τη διαφήμιση. Προσδιορισμός γεωγραφικών περιοχών που καλύπτονται από την πολιτική.</p> <p>PR10. Αριθμός και τύπος παραβιάσεων κανονισμών που αφορούν τη διαφήμιση και την προώθηση προϊόντων.</p>
Σεβασμός της ιδιωτικότητας	
<p>PR3. Περιγραφή της πολιτικής, των διαδικασιών, των συστημάτων διαχείρισης και των μηχανισμών συμμόρφωσης που σχετίζονται με την ιδιωτικότητα του καταναλωτή. Προσδιορισμός γεωγραφικών περιοχών που καλύπτονται από την πολιτική.</p>	<p>PR11. Αριθμός τεκμηριωμένων παραπόνων που αφορούν παραβιάσεις της ιδιωτικότητας του καταναλωτή.</p>

ΜΕΡΟΣ Δ :

ΓΛΩΣΣΑΡΙ & ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Πρόσθετοι δείκτες

Ένας δείκτης που χρησιμοποιείται κατά την κρίση του υπευθύνου έκδοσης του απολογισμού.

Σύμβαση της Βασιλείας

Η Σύμβαση της Βασιλείας για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και της διάθεσής τους συντάχθηκε και υιοθετήθηκε το 1989 και τέθηκε σε ισχύ το 1992. Η Σύμβαση στοχεύει στη μείωση της διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων, στη διασφάλιση της απόρριψής τους όσο το δυνατόν πιο κοντά στον τόπο παραγωγής τους και στην ελαχιστοποίηση της παραγωγής των επικίνδυνων αποβλήτων, όσον αφορά την ποσότητα και το βαθμό επικινδυνότητας.

(<http://www.unep.ch/basel/index.html>)

Επιτροπή Cadbury

Μια επιτροπή με πρόεδρο τον Sir Adrian Cadbury, με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο, της οποίας κύριες αρμοδιότητες ήταν οι λειτουργίες ελέγχου και έκδοσης απολογισμών των διοικητικών συμβουλίων, ενώ, παράλληλα, είχε ελεγκτικό ρόλο. Στον πυρήνα των συστάσεων της Επιτροπής, που δημοσιεύθηκαν το 1992, υπάρχει ένας Κώδικας Βέλτιστης Πρακτικής σχεδιασμένος για την επίτευξη των αναγκαίων υψηλών προτύπων συμπεριφοράς για τις επιχειρήσεις. Το Χρηματιστήριο του Λονδίνου (LSE) απαιτούσε από όλες τις καταγεγραμμένες στη Μεγάλη Βρετανία εισηγμένες εταιρείες να δηλώσουν αν συμμορφώνονται με τον Κώδικα και να εκθέσουν τους λόγους για τυχόν τομείς μη συμμόρφωσης. Το 1998, η απαίτηση αυτή του LSE επεκτάθηκε με τη συμπερίληψη των εκθέσεων Cadbury, Greenbury και Hamper, δημιουργώντας αυτό που σήμερα είναι γνωστό ως Συνδυασμένος Κώδικας.

Επιτροπή Cadbury, Έκθεση της Επιτροπής για τα Χρηματοοικονομικά θέματα της εταιρικής διακυβέρνησης (Δεκέμβριος 1992).

CITES

Η Σύμβαση Διεθνούς Εμπορίας Ειδών της Άγριας Πανίδας και Χλωρίδας που Απειλούνται με Εξαφάνιση (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) είναι μια διεθνής διακυβερνητική συμφωνία. Ο στόχος της είναι να διασφαλίσει ότι η εμπορία ειδών της άγριας πανίδας και χλωρίδας δεν θέτει σε κίνδυνο την επιβίωσή τους. Σήμερα παρέχει διάφορες διαβαθμίσεις προστασίας σε περισσότερα από 30.000 είδη ζώων και φυτών που διακινούνται ως ζώντα ζώα, γουναρικά ή αποξηραμένα βότανα. Τέθηκε σε ισχύ το 1975 και έχει 150 μέλη που συμμετέχουν εθελοντικά.

(<http://www.cites.org>)

Ισοδύναμα του CFC-11

Το δυναμικό εξάντλησης του όζοντος μιας ουσίας, εκφρασμένο σε ποσότητες ισοδύναμες με CFC-11.

Σύμβαση για τη Διασυννοριακή Ρύπανση της Ατμόσφαιρας σε Μεγάλη Απόσταση

Η Σύμβαση για τη Διασυννοριακή Ρύπανση της Ατμόσφαιρας σε Μεγάλη Απόσταση συντάχθηκε μετά τη βεβαίωση από επιστήμονες ότι οι ατμοσφαιρικοί ρύποι μπορούν να ταξιδέψουν πολλές χιλιάδες χιλιόμετρα πριν από την απόθεσή τους. Αυτό σήμαινε ότι η συνεργασία σε διεθνές επίπεδο ήταν αναγκαία για την επίλυση προβλημάτων, όπως η οξείωση. Η Σύμβαση ήταν το πρώτο νομικά δεσμευτικό όργανο σε διεθνές επίπεδο για την αντιμετώπιση της ρύπανσης της ατμόσφαιρας σε ευρεία τοπική βάση. Υπογράφηκε το 1979 και τέθηκε σε ισχύ το 1983. Συνέβαλε σημαντικά στην ανάπτυξη της διεθνούς περιβαλλοντικής νομοθεσίας και δημιούργησε το αναγκαίο πλαίσιο για τον έλεγχο και τη μείωση των επιπτώσεων της διαμεθοριακής ρύπανσης της ατμόσφαιρας στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον.

Αποτελεί ένα επιτυχημένο παράδειγμα του τι μπορεί να επιτευχθεί με τη διακυβερνητική συνεργασία. Από τη θέση της σε ισχύ και μετά, η Σύμβαση επεκτάθηκε με οκτώ πρωτόκολλα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα πρωτόκολλα του Ελσίνκι, της Σόφιας και της Γενεύης.

(<http://www.unece.org/env/lrtap/>)

Βασικός δείκτης

Ένας δείκτης που απαιτείται για τη δημοσίευση ενός απολογισμού σύμφωνα με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, όπως ορίζεται στα Μέρη Α και Γ των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*.

Αξιοπρεπή εργασία

Παραγωγική εργασία, στην οποία τα δικαιώματα (και ιδιαίτερα αυτά που περιέχονται στη Διακήρυξη της ILO για τα θεμελιώδη δικαιώματα στην εργασία) προστατεύονται, και η οποία παρέχει ένα επαρκές εισόδημα με επαρκή κοινωνική προστασία. Επίσης σημαίνει επαρκή εργασία, με την έννοια ότι όλοι θα πρέπει να έχουν πλήρη πρόσβαση σε ευκαιρίες απόκτησης εισοδήματος.

Βασισμένο στην *Έκθεση του Γενικού Διευθυντή: Αξιοπρεπή Εργασία*, 87^η συνεδρία, Ιούνιος 1999.

Οικολογική αποδοτικότητα

Η παροχή σε ανταγωνιστική τιμή αγαθών και υπηρεσιών που ικανοποιούν τις ανθρώπινες ανάγκες και προσφέρουν ποιότητα ζωής, με σταδιακή μείωση, κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής, των οικολογικών επιπτώσεων και της έντασης της χρήσης των πόρων σε επίπεδο τουλάχιστον σύμφωνο με την υπολογιζόμενη δυνατότητα επιβάρυνσης της γης. Με λίγα λόγια, η δημιουργία μεγαλύτερης αξίας με μικρότερες επιπτώσεις.

(<http://www.wbcsd.org>)

Οικολογικό αποτύπωμα

Το μέγεθος και η επίδραση των "αποτυπωμάτων" εταιρειών, κοινοτήτων ή ατόμων στα οικοσυστήματα της γης αντικατοπτρίζουν μια σειρά από διασυνδεδεμένους παράγοντες, οι οποίοι περιλαμβάνουν ανθρώπινους πληθυσμούς, σχήματα κατανάλωσης και χρησιμοποιούμενες τεχνολογίες.

Συμβάσεις του ILO για τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα

Τα διεθνή πρότυπα εργασίας που καλύπτονται στη Διακήρυξη των Θεμελιωδών Αρχών και Δικαιωμάτων στην Εργασία (που υιοθετήθηκε από τη Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργασίας, στην 86^η σύνοδό της, στη Γενεύη, το 1998):

Σύμβαση αρ. 29: Εξαναγκασμένη εργασία, 1930

Σύμβαση αρ. 87: Ελευθερία του συνδικαλισμού και προστασία του δικαιώματος οργάνωσης, 1948

Σύμβαση αρ. 98: Δικαίωμα οργάνωσης και συλλογικές διαπραγματεύσεις, 1949

Σύμβαση αρ. 100: Ίση αμοιβή, 1951

Σύμβαση αρ. 105: Κατάργηση της εξαναγκασμένης εργασίας, 1957

Σύμβαση αρ. 111: Διάκριση (εργασία και απασχόληση), 1958

Σύμβαση αρ. 138: Ελάχιστη ηλικία, 1973

Σύμβαση αρ. 182: Χειρότερες μορφές της παιδικής εργασίας, 2000

(<http://www.ilo.org>)

Εκπομπές αερίων θερμοκηπίου

Οι αέριοι ρύποι που απελευθερώνονται στην ατμόσφαιρα με την καύση ορυκτών καυσίμων και με άλλους τρόπους, και οι οποίοι εντείνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου αναγνωρίζεται ευρέως ως η αιτία της αλλαγής του κλίματος σε όλον τον κόσμο. Στα αέρια περιλαμβάνονται τα CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs, SF₆, και άλλα ισοδύναμα του CO₂.

Δείκτης

Ένα μέτρο επίδοσης, ποιοτικό ή ποσοτικό, που εμφανίζεται στο Μέρος Γ των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*.

Θέματα δεικτών

Οι γενικοί τύποι πληροφοριών που σχετίζονται με μια συγκεκριμένη κατηγορία (π.χ. χρήση ενέργειας, παιδική εργασία, πελάτες). Μια δεδομένη κατηγορία μπορεί να έχει διάφορα θέματα.

Κατηγορίες δεικτών

Οι ευρύτεροι τομείς ή ομαδοποιήσεις, οικονομικών, περιβαλλοντικών ή κοινωνικών θεμάτων που αφορούν τα ενδιαφερόμενα μέρη (stakeholders) (π.χ. ανθρώπινα δικαιώματα, άμεσες οικονομικές επιπτώσεις).

Διεθνής Οργάνωση Εργασίας

Η ειδική αρχή των Η.Ε. που επιδιώκει την προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και των διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων και εργασιακών δικαιωμάτων. Ιδρύθηκε το 1919.

Κατηγορίες προστατευόμενων περιοχών της IUCN

Η Ένωση για την Παγκόσμια Διατήρηση (IUCN) ορίζει μια προστατευόμενη περιοχή ως:

"Μια περιοχή ξηράς ή/και θάλασσας αφιερωμένη ειδικά στην προστασία και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και των φυσικών και σχετικών πολιτιστικών πόρων, η διαχείριση της οποίας πραγματοποιείται με νομικά ή άλλα αποτελεσματικά μέσα".

Η IUCN κατατάσσει τις προστατευόμενες περιοχές σε κατηγορίες ανάλογα με το σκοπό της διαχείρισης και έχει ορίσει έξι διακριτές κατηγορίες προστατευόμενων περιοχών.

(<http://wcpa.iucn.org/wcpainfo/protectedareas.html>)

Κόκκινη Λίστα IUCN

Ο περιεκτικότερος κατάλογος στον κόσμο για την κατάσταση της διατήρησης φυτών και ζώων σε όλον τον κόσμο. Χρησιμοποιεί ένα σύνολο κριτηρίων για την αξιολόγηση του κινδύνου εξαφάνισης χιλιάδων ειδών και υποειδών. Τα κριτήρια αυτά σχετίζονται με όλα τα είδη και όλες τις περιοχές του κόσμου.

(<http://www.iucn.org/redlist/2000/background.html>)

Έκθεση King

Η Επιτροπή King, για την εταιρική διακυβέρνηση στη Νότια Αφρική, συστάθηκε το 1992 (υπό την αιγίδα του Ιδρύματος Διευθυντών της Νότιας Αφρικής και υπό την προεδρία του Mervyn King) για την προώθηση των υψηλότερων προτύπων εταιρικής διακυβέρνησης στη Νότια Αφρική. Η εταιρική διακυβέρνηση στη Νότια Αφρική θεσμοθετήθηκε με τη δημοσίευση της Έκθεσης King για την εταιρική διακυβέρνηση το 1994 και, πιο πρόσφατα, με την έκδοση μιας αναθεωρημένης έκδοσης ("King 2") το 2002. Η Έκθεση King αναγνωρίζεται διεθνώς από πολλούς ως η πληρέστερη δημοσίευση σχετικά με το θέμα, η οποία υιοθετεί την "περιεκτική" προσέγγιση ή την "προσέγγιση των ενδιαφερομένων μερών" στην εταιρική διακυβέρνηση. Η Έκθεση King παρουσιάζει έναν Κώδικα εταιρικής πρακτικής και συμπεριφοράς, για τον οποίο το Χρηματιστήριο του Γιοχάνεσμπουργκ ορίζει ότι πρέπει να τηρείται από όλες τις εισηγμένες εταιρείες. Στον Κώδικα αυτόν γίνεται αναφορά στο GRI.

(<http://www.iodsa.co.za>)

Πρωτόκολλο του Κιότο

Το Δεκέμβριο του 1997, περισσότερες από 160 χώρες συναντήθηκαν στο Κιότο της Ιαπωνίας για να διαπραγματευθούν δεσμευτικούς περιορισμούς για την εκπομπή αερίων θερμοκηπίου για τις ανεπτυγμένες χώρες, σύμφωνα με τους στόχους της Σύμβασης-πλαίσιο για την αλλαγή του κλίματος του 1992. Το αποτέλεσμα της συνάντησης ήταν το Πρωτόκολλο του Κιότο, με το οποίο οι ανεπτυγμένες χώρες συμφώνησαν να περιορίσουν τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου στα επίπεδα του 1990.

(<http://unfccc.int/>)

Ανάλυση κύκλου ζωής

(και απογραφή κύκλου ζωής, ανάλυση από τη γέννηση ως το θάνατο, ανάλυση ροής υλικών)

Μια λεπτομερής εξέταση του πλήρους κύκλου ζωής ενός προϊόντος, μιας διαδικασίας, ενός συστήματος ή μιας λειτουργίας. Στο παράδειγμα της περίπτωσης ενός βιομηχανικού προϊόντος, μια ανάλυση κύκλου ζωής περιλαμβάνει τη λήψη ή τον υπολογισμό λεπτομερών μετρήσεων κατά τη διάρκεια της κατασκευής του προϊόντος, από την εξαγωγή των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή και τη διανομή του, μέχρι τη χρήση του, την πιθανή επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση και την ενδεχόμενη απόρριψη.

Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ

Το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ σχετικά με τις Ουσίες που Μειώνουν το Στρώμα του Όζοντος είναι μια διεθνής συμφωνία-ορόσημο με στόχο την προστασία του στρώματος του όζοντος στη στρατόσφαιρα. Η συνθήκη υπογράφηκε αρχικά το 1987 και υπέστη σημαντικές τροποποιήσεις το 1990 και το 1992. Το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ ορίζει ότι η παραγωγή και η κατανάλωση χημικών ενώσεων που εξαντλούν το στρώμα του όζοντος στη στρατόσφαιρα (χλωροφθοράνθρακες (CFC), halon, τετραχλωριούχος άνθρακας και μεθυλικό χλωροφόρμιο) θα πρέπει να καταργηθούν μέχρι το 2000 (2005 για το μεθυλικό χλωροφόρμιο).

(<http://www.unep.org/ozone/montreal.shtml>)

NOx

Μονοξείδια του αζώτου

Προληπτική προσέγγιση/αρχή

Η αρχή αυτή προέκυψε από το Άρθρο 15 των Αρχών του Ρίο, στο οποίο δηλώνονται τα ακόλουθα:

"Για την προστασία του περιβάλλοντος, η προληπτική προσέγγιση θα πρέπει να εφαρμοσθεί ευρέως από τα Κράτη ανάλογα με τις δυνατότητές τους. Όπου υπάρχει απειλή για σοβαρές, μη αναστρέψιμες βλάβες, η έλλειψη επιστημονικής βεβαιότητας δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή της λήψης μέτρων με καλή σχέση κόστους/επίδοσης για την πρόληψη της υποβάθμισης του περιβάλλοντος."

(www.unep.org/unep/rio.htm)

Υγρότοπος της συνθήκης Ραμσάρ

Μια περιοχή χαρακτηρισμένη ως Υγρότοπος διεθνούς σημασίας λόγω της σημαντικότητάς της για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, ή λόγω του ότι αποτελεί χαρακτηριστικό, σπάνιο ή μοναδικό είδος υγροτόπου. Ο κατάλογος περιλαμβάνει 1.180 υγρότοπους, με συνολική έκταση 103,2 εκατομμυρίων εκταρίων.

(<http://www.ramsar.org>)

Στοιχείο απολογισμού

Οι αριθμημένες ζητήσεις πληροφοριών (π.χ. 2.1, 3.13) που περιέχονται στο Μέρος Γ και οι οποίες αποτελούν μέρος ενός απολογισμού βασισμένου στο GRI.

Οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό

Ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό που προσδιορίζεται στην ενότητα προφίλ ενός απολογισμού βασισμένου στο GRI (ενότητα 2 του Μέρους Γ).

Χρήστης απολογισμού

Οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, το οποίο χρησιμοποιεί τον απολογισμό· περιλαμβάνονται εξωτερικά και εσωτερικά ενδιαφερόμενα μέρη.

Σύμβαση του Ρότερνταμ για τη Συγκατάθεση κατόπιν Προηγούμενης Ενημέρωσης (PIC)

Η Σύμβαση του Ρότερνταμ, που υπογράφηκε το 1988, καθιστά νομικά δεσμευτική τη συγκατάθεση κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης (PIC). Η Σύμβαση απαιτεί από τους εξαγωγείς που διακινούν μια σειρά επικίνδυνων ουσιών να λαμβάνουν, πριν προχωρήσουν στη συναλλαγή, τη συγκατάθεση των εισαγωγέων κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης.

Η Σύμβαση καθιερώνει μια πρώτη γραμμή άμυνας παρέχοντας στις χώρες εισαγωγής τα εργαλεία και τις πληροφορίες που χρειάζονται για να προσδιορίσουν τους ενδεχόμενους κινδύνους και να αποκλείσουν την εισαγωγή χημικών, τα οποία δεν μπορούν να διαχειριστούν με ασφάλεια.

(<http://www.pic.int/>)

Κοινωνικά και ηθικά κεφάλαια

Επενδυτικά κεφάλαια που χρησιμοποιούν κοινωνικά ή μη οικονομικά κριτήρια για την επιλογή επενδύσεων.

SOx

Μονοξείδια του θείου

Σύμβαση της Στοκχόλμης - POP

Η Σύμβαση της Στοκχόλμης είναι μια παγκόσμια συνθήκη για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος από τους παραμένοντες οργανικούς ρύπους (persistent organic pollutants - POP). Οι POP είναι χημικές ουσίες που παραμένουν αναλλοίωτες στο περιβάλλον για μεγάλα χρονικά διαστήματα, υφίστανται μεγάλη γεωγραφική διασπορά, συσσωρεύονται στο λιπώδη ιστό ζωντανών οργανισμών και είναι τοξικές για τους ανθρώπους και την άγρια πανίδα. Οι ουσίες POP κυκλοφορούν σε όλον τον κόσμο και μπορούν να προκαλέσουν βλάβη σε οποιοδήποτε σημείο μεταφερθούν. Στα πλαίσια της υλοποίησης της Σύμβασης, οι κυβερνήσεις θα λάβουν μέτρα για την εξάλειψη ή τη μείωση της εκπομπής POP στο περιβάλλον.

(<http://www.chem.unep.ch/sc/>)

Έκθεση Turnbull

Μια έκθεση που δημοσιεύθηκε από το Ινστιτούτο Ορκωτών Λογιστών στην Αγγλία και την Ουαλία και αφορά την υλοποίηση των απαιτούμενων εσωτερικών ελέγχων του Συνδυασμένου Κώδικα για την εταιρική διακυβέρνηση.

(<http://www.icaew.co.uk/internalcontrol>)

WRI-WBCSD – Πρωτόκολλο αερίων θερμοκηπίου.

Ένα πρωτόκολλο μέτρησης που αναπτύχθηκε από κοινού από το Παγκόσμιο Ινστιτούτο Πόρων και το Παγκόσμιο Επιχειρηματικό Συμβούλιο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη.

(<http://www.ghgprotocol.org>)

Παράρτημα 1:

Επισκόπηση του Global Reporting Initiative

Ιστορικό

Το Global Reporting Initiative (GRI) συστάθηκε το 1997 από το Συνασπισμό για Περιβαλλοντικά Υπεύθυνες Οικονομίες (CERES) σε συνεργασία με το Πρόγραμμα Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών (UNEP). Δημιουργήθηκε για να φέρει τις πρακτικές έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας σε επίπεδο ίσο με αυτό των σχετικών πρακτικών για τους οικονομικούς απολογισμούς με την επίτευξη της συγκρισιμότητας, της αξιοπιστίας, της ακρίβειας, της επικαιρότητας και της δυνατότητας επαλήθευσης των αναφερομένων πληροφοριών. Το GRI ανέλαβε την εργασία αυτή με την ενεργή συμμετοχή εταιρειών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών ΜΚΟ, οργανισμών λογοδοσίας, επαγγελματικών ενώσεων, επενδυτών και άλλων ενδιαφερομένων μερών απ' όλον τον κόσμο.

Το GRI εξέδωσε ένα σχέδιο προτεινόμενου προτύπου για τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες Έκδοσης Απολογισμών Βιωσιμότητας* ("*Κατευθυντήριες Οδηγίες* ") το 1999. Μετά από μια εξαντλητική περίοδο σύνταξης σχεδίων, πιλοτικής δοκιμής και περαιτέρω διαβουλεύσεων, το GRI εξέδωσε την πρώτη έκδοση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* τον Ιούνιο του 2000. Η έκδοση 2002 των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* σηματοδοτεί τη συνέχιση ενός κύκλου δοκιμών, επισκοπήσεων, διαβουλεύσεων και αναθεωρήσεων των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* και των υποστηρικτικών εγγράφων. Οι περαιτέρω κύκλοι αναθεώρησης θα συνεχίσουν να είναι θεμελιωμένοι στις αρχές που ενσωματώνει το GRI από την έναρξή του: περιεκτικότητα, ισορροπία, διαφάνεια και τεχνική υπεροχή.

Προφίλ του οργανισμού

Από τα τέλη του 2002, η Διάρκης Γραμματεία του GRI θα εδρεύει στο Άμστερνταμ. Το GRI θα συνεργάζεται με τα Ηνωμένα Έθνη ως Κέντρο Συνεργασίας UNEP. Η Γραμματεία του GRI θα είναι υπεύθυνη για την υλοποίηση του εγκεκριμένου από το Δ.Σ. οργανωτικού προγράμματος εργασίας μετά από διαβουλεύσεις με το Συμβούλιο των ενδιαφερομένων μερών και την Τεχνική Συμβουλευτική Επιτροπή. Στο πλαίσιο της ανάπτυξης της καθοδήγησης που παρέχει για την έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας, το GRI θα συνεχίσει να βασίζεται στη συνεισφορά ειδικών ομάδων εργασίας που αποτελούνται από πολλά ενδιαφερόμενα μέρη. Από το 1999, εκατοντάδες οργανισμοί συμμετείχαν σε ομάδες εργασίας που καθοδήγησαν τις εργασίες του GRI σχετικά με τους δείκτες επίδοσης, πρακτικές διασφάλισης και αναθεωρήσεις των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*. Μέσω αυτών των ομάδων εργασίας, η Γραμματεία επιδιώκει την ενσωμάτωση μιας σειράς διαφορετικών προοπτικών και εμπειριών, ισορροπημένων όσον αφορά τις περιοχές και τη γεωγραφική εκπροσώπηση. Τα προϊόντα των ομάδων εργασίας –και του GRI συνολικά– υπόκεινται σε διαδικασίες πιλοτικής δοκιμής για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας του πλαισίου έκδοσης απολογισμών.

Πρόσφατα ορόσημα

Κατά την περίοδο 2000-2002, υπήρξαν πολλά ορόσημα στην ανάπτυξη του GRI.

Ορισμένα από αυτά παρατίθενται στη συνέχεια.

Διακυβέρνηση

Το GRI σημειώνει σημαντική πρόοδο προς την κατεύθυνση της καθιέρωσης του θεσμικού πλαισίου για την υποστήριξη των εργασιών του στο μέλλον.

- 🌐 Το GRI ως μόνιμος θεσμός εγκαθιδρύθηκε επίσημα στις αρχές Απριλίου του 2002 στα Ηνωμένα Έθνη στην πόλη της Νέας Υόρκης. Στην τελετή, η αποστολή του GRI χαιρέτισθηκε από κοινωνικές και περιβαλλοντικές ΜΚΟ, εταιρείες και εκπροσώπους εργαζομένων, κυβερνήσεων και των Ηνωμένων Εθνών.
- 🌐 Μετά από μια ανοικτή διαδικασία ορισμού υποψηφιοτήτων, με περισσότερες από 100 υποψηφιότητες, μια διακεκριμένη επιτροπή επέλεξε ένα δεκαεταμελές Διοικητικό Συμβούλιο για τη διαχείριση της περαιτέρω ανάπτυξης του GRI. Το Δ.Σ. διαθέτει εκπροσώπους όλων των περιοχών του κόσμου και διαφόρων ομάδων ενδιαφερομένων μερών, στις οποίες περιλαμβάνονται επιχειρήσεις, ΜΚΟ, ενώσεις εργαζομένων, λογιστικά σώματα, οργανώσεις επενδυτών και κυβερνητικές αρχές.
- 🌐 Το GRI πραγματοποίησε τα πρώτα βήματα για τη δημιουργία ενός συμβουλίου ενδιαφερομένων μερών. Το συμβούλιο θα είναι το επίσημο φόρουμ πολιτικής στο GRI, όπου τα ενδιαφερόμενα μέρη θα είναι ισότιμοι συνεργάτες στην παροχή βοήθειας για το σχεδιασμό της μελλοντικής πορείας του οργανισμού. Μετά από μια ανοικτή διαδικασία υποβολής υποψηφιοτήτων, επελέγησαν αρχικά 36 μέλη. Αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη θα είναι υπεύθυνα για την επιλογή των υπόλοιπων 24 μελών του Συμβουλίου. Το συμβούλιο των ενδιαφερομένων μερών έχει άμεσο ρόλο και στην επιλογή του Διοικητικού Συμβουλίου.
- 🌐 Στα τέλη του 2002, το GRI θα συστήσει μια Τεχνική Συμβουλευτική Επιτροπή για την καθοδήγηση του Δ.Σ. και της Γραμματείας σε τεχνικά θέματα που σχετίζονται με την έκδοση απολογισμών για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση.
- 🌐 Σε βασικό επίπεδο συμμετοχής, το GRI κατέγραψε κατά την περίοδο 2001-2002 περισσότερα από 1.800 μεμονωμένα ενδιαφερόμενα μέρη από 77 χώρες.

Ανάπτυξη των Κατευθυντήριων οδηγιών

Το πλαίσιο GRI για την έκδοση απολογισμών έχει εξελιχθεί σημαντικά από τη δημοσίευση της πρώτης έκδοσης των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* το 2000. Βασιζόμενο στην εμπειρία της εφαρμογής των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* τα δύο τελευταία χρόνια, το GRI αναθεώρησε τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* και προχώρησε σε εργασίες για την ανάπτυξη συμπληρωμάτων για συγκεκριμένους τομείς και πρωτοκόλλων, με στόχο την αύξηση της αυστηρότητας και της στιβαρότητας του πλαισίου έκδοσης απολογισμών.

-
 Προς υποστήριξη της διαδικασίας αναθεωρήσεων, το GRI ανέπτυξε μια δομημένη διαδικασία ανατροφοδότησης, με την οποία συγκεντρώθηκαν στοιχεία για τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* από 31 εταιρείες.
-
 Αναγνωρίζοντας τις έντονες συζητήσεις σχετικά με τη διασφάλιση των απολογισμών, το GRI δημιούργησε μια ομάδα εργασίας επαλήθευσης ως φόρουμ για τη συζήτηση του τρόπου, με τον οποίο θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται η επαλήθευση στο πλαίσιο του GRI και, ευρύτερα, στη συνεχιζόμενη εξέλιξη της έκδοσης απολογισμών οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης σε όλον τον κόσμο.
-
 Το 2001, το GRI προχώρησε στη σύσταση της ομάδας εργασίας μετρήσεων για την ανάπτυξη συστάσεων σχετικά με τους δείκτες επίδοσης που θα συμπεριλαμβάνονταν στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του 2002. Η ομάδα είχε ως μέλη 130 ειδικούς από περισσότερες από 25 χώρες, και εργάστηκε σχεδόν ένα χρόνο για την προετοιμασία των συστάσεών της.
-
 Η ομάδα εργασίας αναθεωρήσεων –μια ομάδα 12 ατόμων που αντιπροσωπεύει ένα ευρύ φάσμα πολιτικών απόψεων και γεωγραφικών περιοχών– εργάστηκε για έξι μήνες για να προτείνει αναθεωρήσεις για τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*. Στο πλαίσιο της αναθεώρησης των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*, η ομάδα εργασίας αναθεώρησης ήταν υπεύθυνη και για την ενσωμάτωση των συστάσεων της ομάδας εργασίας μετρήσεων στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*.
-
 Το GRI αναπτύσσει συμπληρώματα για συγκεκριμένους τομείς για τον προσδιορισμό και την αντιμετώπιση ειδικών θεμάτων τομέων που δεν αντικατοπτρίζονται στις βασικές *Κατευθυντήριες Οδηγίες* που προορίζονται για συμπερίληψη στους απολογισμούς βιωσιμότητας. Το GRI προτίθεται να αναπτύξει συμπληρώματα για τους τομείς της αυτοκινητοβιομηχανίας, των οικονομικών υπηρεσιών, των εξορύξεων, των τηλεπικοινωνιών και των υπηρεσιών τουρισμού. Ένα δεύτερο κύμα πρωτοβουλιών για συγκεκριμένους τομείς θα ξεκινήσει στα τέλη του 2002.
-
 Το GRI έχει αρχίσει να αναπτύσσει τα πρώτα του τεχνικά πρωτόκολλα για την υποστήριξη συγκεκριμένων δεικτών. Με την έκδοση αυτών των πρώτων σχεδίων πρωτοκόλλων για τους δείκτες που αφορούν την ενέργεια, το νερό και την παιδική εργασία, θα συνεχιστεί μια διαδικασία, με την οποία μέσα στα επόμενα χρόνια νέα πρωτόκολλα θα δημοσιεύονται με σταθερούς ρυθμούς. Όλα αυτά τα πρωτόκολλα θα υπόκεινται σε δοκιμές, σχολιασμό και αναθεωρήσεις μέσα από διαδικασίες διαβουλεύσεων με πολλά ενδιαφερόμενα μέρη.
-
 Το GRI σχεδιάζει, επίσης, και τη δημοσίευση εγγράφων καθοδήγησης για συγκεκριμένα θέματα για την καθοδήγηση των οργανισμών που επιθυμούν να οργανώσουν τους απολογισμούς τους με βάση θεματικές γραμμές (π.χ. παραγωγικότητα, διαφοροποίηση, ανάπτυξη). Τα έγγραφα αυτά θα έχουν σκοπό να ενθαρρύνουν ολοκληρωμένες προσεγγίσεις που θα καλύπτουν και θα συνδυάζουν την οικονομική, την περιβαλλοντική και την κοινωνική διάσταση του απολογισμού σε έναν ολιστικό σχεδιασμό.

Εξωτερική δράση

Η παγκόσμια εξωτερική δράση συνεχίζει να αποτελεί ένα βασικό σημείο εστίασης για το GRI. Το 2001 και το 2002, αρκετές χιλιάδες ενδιαφερομένων μερών συμμετείχαν σε διαδικασίες διαλόγου και ενημέρωσης στην Αργεντινή, την Αυστραλία, τη Βραζιλία, τον Καναδά, την Κίνα, τη Γερμανία, την Ιταλία, την Ιαπωνία, τη Μαλαισία, τη Νότια Αφρική, την Ελβετία, τη Μεγάλη Βρετανία και τις Η.Π.Α., καθώς και σε δεκάδες διασκέψεις σε όλον τον κόσμο. Το αποτέλεσμα ήταν μια αυξημένη απορρόφηση των *Κατευθυντήριων Οδηγιών*. Με τις συνεχόμενες διαβουλεύσεις με οργανισμούς που εκπροσωπούν πολλές πλευρές, οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες* συνιστώνται σε εταιρείες ως ένα χρήσιμο εργαλείο για τη διασφάλιση της διαφάνειας και τη δημοσιοποίηση της αφοσίωσης στην κοινωνική ευθύνη. Το Οικουμενικό Σύμφωνο του ΟΗΕ, ο ΟΟΣΑ, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Υπουργών, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ είναι μερικοί από τους οργανισμούς που έχουν αναφερθεί στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* σε ανακοινώσεις προς τους ενδιαφερομένους τους. Περισσότερες από 130 εταιρείες από 21 χώρες έχουν χρησιμοποιήσει τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* για τη διαμόρφωση των απολογισμών βιωσιμότητάς τους.

Το μέλλον

Το έτος 2002 αποτελεί καμπή στην ανάπτυξη του GRI με την καθιέρωση μιας νέας θεσμικής δομής και την έκδοση των νέων *Κατευθυντήριων Οδηγιών* του 2002 και των συνοδευτικών πιλοτικών προσθηκών και τεχνικών πρωτοκόλλων. Όσον αφορά το μέλλον, το GRI παραμένει αφοσιωμένο στην αποστολή του, που είναι η βελτίωση της ποιότητας των απολογισμών για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση όσον αφορά τη συνέπεια, τη συγκρισιμότητα και την ακρίβεια. Το GRI παραμένει αφοσιωμένο στην παγκόσμια πρωτοπορία ως ένας νέος, διαρκής θεσμός που θα συμβάλει σημαντικά στη δυνατότητα λογοδοσίας και τη διαφάνεια τον 21^ο αιώνα.

Παράρτημα 2:

Συνδέσεις μεταξύ της έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας και χρηματοοικονομικών απολογισμών

Εισαγωγή

Η έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας έχει τη δυνατότητα να παρέχει μεγάλης σημασίας πληροφορίες για την επιχειρηματική ανάλυση, οι οποίες συνήθως απουσιάζουν από τους χρηματοοικονομικούς απολογισμούς. Οι πληροφορίες αυτές συμπληρώνουν τους χρηματοοικονομικούς απολογισμούς με προσανατολισμένες στο μέλλον πληροφορίες που μπορούν να βοηθήσουν το χρήστη να κατανοήσει καλύτερα σημαντικούς παράγοντες δημιουργίας αξίας, όπως είναι ο σχηματισμός ανθρώπινου κεφαλαίου στην εταιρεία, η εταιρική διακυβέρνηση, η διαχείριση περιβαλλοντικών κινδύνων και ευθυνών και η δυνατότητα για καινοτομίες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι πληροφορίες σχετικά με την επίδοση βιωσιμότητας μπορούν να παράσχουν μια εικόνα για την υποστήριξη της επιχειρηματικής ανάλυσης και ενδέχεται να έχουν ιδιαίτερη σημασία μέσα στα πλαίσια των παραδοσιακών χρηματοοικονομικών αναλύσεων. Η πλήρης διατύπωση της σχέσης μεταξύ της χρηματοοικονομικής επίδοσης και της επίδοσης βιωσιμότητας θα απαιτήσει περισσότερο χρόνο και έρευνα για τη σύνδεση των δεικτών επίδοσης που χρησιμοποιούνται γι' αυτές τις περιοχές. Με τη συνεπή μέτρηση της επίδοσης βιωσιμότητας με το χρόνο, οι εταιρείες μπορούν να ενισχύσουν τόσο τις εσωτερικές τους επιχειρηματικές πρακτικές, όσο και τις εξωτερικές τους επικοινωνίες. Το παράρτημα αυτό πραγματεύεται συνοπτικά τον τρόπο, με τον οποίο προκύπτει το καθένα από αυτά τα πλεονεκτήματα, καθώς και τον τρόπο, με τον οποίο τα πλεονεκτήματα αυτά μπορούν να ενισχυθούν με το χρόνο με την ανάπτυξη αυστηρότερων μεθόδων για την ερμηνεία των πληροφοριών που σχετίζονται με τη βιωσιμότητα στη γλώσσα της χρηματοοικονομικής ανάλυσης.

Πληροφορίες βιωσιμότητας και εσωτερική επιχειρηματική ανάλυση

Δύο βασικά στοιχεία εσωτερικής επιχειρηματικής ανάλυσης είναι: 1) η κατανόηση του εξωτερικού περιβάλλοντος, μέσα στο οποίο η εταιρεία διεξάγει τις εργασίες της και 2) η αξιολόγηση των στοιχείων που ενισχύουν το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της επιχείρησης. Οι πληροφορίες βιωσιμότητας σχετίζονται και με τα δύο αυτά στοιχεία.

Εξωτερικό περιβάλλον

Η ανάλυση του εξωτερικού περιβάλλοντος εστιάζει σε θέματα όπως είναι η παραγωγή, η εργασία και οι αγορές κεφαλαίου, καθώς και οι κανονιστικές δομές. Τα θέματα αυτά, με τη σειρά τους, σχετίζονται κατά ένα μέρος με τους κινδύνους και τις ευκαιρίες που ενέχει η διαχείριση των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών θεμάτων που αφορούν την επιχείρηση. Ανάμεσα στους συμβατικούς δείκτες που χρησιμοποιούνται για

την ανάλυση του εξωτερικού περιβάλλοντος και σε εκείνους που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης παρατηρούνται επικαλύψεις και συνδυασμένες δράσεις. Για παράδειγμα, οι κοινωνικοί δείκτες που σχετίζονται με τη σύνθεση και την κατάσταση του εργατικού δυναμικού μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επισήμανση ευκαιριών για την αύξηση του πνευματικού κεφαλαίου της επιχείρησης. Παρομοίως, η σύγκριση των αναμενόμενων αλλαγών στα πρότυπα εταιρικής διακυβέρνησης που ισχύουν στα μεγάλα Χρηματιστήρια με τις τρέχουσες πρακτικές διακυβέρνησης της εταιρείας προσφέρει πολύτιμες πληροφορίες στους επενδυτές σχετικά με μελλοντικές αλλαγές στην αποζημίωση των στελεχών, τη σύνδεση των διοικητικών συμβουλίων και την εμπιστοσύνη στις τρέχουσες πρακτικές της επιτροπής ελέγχου. Οι απολογισμοί βιωσιμότητας που περιλαμβάνουν πληροφορίες αυτού του είδους παρέχουν ένα ανυπολόγιστης αξίας συμπλήρωμα στις συμβατικές χρηματοοικονομικές δηλώσεις.

Συγκριτικό πλεονέκτημα

Το συγκριτικό πλεονέκτημα δημιουργείται από το πλεονέκτημα κόστους και τη διαφοροποίηση των προϊόντων/υπηρεσιών, καθώς και, σε αυξανόμενο βαθμό, από το σχηματισμό και τη διατήρηση του πνευματικού κεφαλαίου. Οι δείκτες επίδοσης βιωσιμότητας μπορούν να χρησιμεύσουν ως όχημα για να βοηθηθούν οι εταιρείες να κατανοήσουν και να μετρήσουν το βαθμό, στον οποίο η οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική τους επίδοση συμβάλλει στο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Πλεονέκτημα κόστους

Η αυξημένη αποτελεσματικότητα των διαδικασιών αποτελεί ένα παράδειγμα μιας καταξιωμένης στρατηγικής βιωσιμότητας για τη μείωση του κόστους και τη βελτίωση της κερδοφορίας, στοιχεία που οδηγούν στην απόκτηση του πλεονεκτήματος κόστους. Οι ευκαιρίες για την περικοπή στοιχείων κόστους ή για τη δημιουργία εσόδων από την αυξημένη επίδοση, καθώς και η πώληση των αποβλήτων (π.χ. μέταλλα scrap, αγροτικά υποπροϊόντα) υπάρχουν σε όλα τα σημεία της αλυσίδας αξιών μιας επιχείρησης (π.χ. σχεδιασμός, διαδικασίες κατασκευής, χρήση και απόρριψη προϊόντων) και μπορούν να παράσχουν σημαντικά κέρδη, ιδιαίτερα σε τομείς με μικρά περιθώρια. Ένας μεγάλος όγκος δημοσιεύσεων τεκμηριώνει την εξοικονόμηση κόστους και τη δημιουργία νέων εσόδων μέσω των προγραμμάτων ελαχιστοποίησης των αποβλήτων. Οι δείκτες περιβαλλοντικής επίδοσης που σχετίζονται με τη χρήση των πόρων και τη δημιουργία αποβλήτων μπορούν να υποστηρίξουν την εκτίμηση της εξοικονόμησης κόστους και των εσόδων που δημιουργούνται σε μια επιχείρηση λόγω της αυξημένης αποδοτικότητας των διαδικασιών.

Κόστη και κίνδυνοι

Η ανάλυση κόστους μπορεί να εμπλουτισθεί σημαντικά με μια ολιστική προσέγγιση στην εκτίμηση των κινδύνων και των αβεβαιοτήτων. Σε ορισμένους τομείς της βιομηχανίας, οι βασικοί κίνδυνοι και οι βασικές αβεβαιότητες συνδέονται στενά με περιβαλλοντικά και κοινωνικά ζητήματα. Ο αυξανόμενος αριθμός εταιρειών που έχουν υποστεί συνέπειες

στις εργασίες τους λόγω του κακού χειρισμού βασικών περιβαλλοντικών και κοινωνικών θεμάτων την τελευταία δεκαετία οδήγησε στην ένταξη της διαχείρισης βιωσιμότητας στην ατζέντα της εταιρικής διακυβέρνησης. Κώδικες συμπεριφοράς, αρχές διακυβέρνησης και κανόνες δημοσιοποίησης ωθούν τις εταιρείες σε υψηλότερα επίπεδα στην έκδοση μη χρηματοοικονομικών απολογισμών, συμπεριλαμβανόμενης και της εκτεταμένης κάλυψης στις χρηματοοικονομικές τους δηλώσεις. Οι οικονομικοί, περιβαλλοντικοί και κοινωνικοί δείκτες εμφανίζονται με αυξανόμενη συχνότητα, παρέχοντας μια εικόνα του οράματος και της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης όσον αφορά τους αναμενόμενους νέους κινδύνους και τις προσδοκώμενες ευκαιρίες στην αγορά. Για παράδειγμα:

- Η γνώση της άμεσης και έμμεσης χρήσης ενέργειας και των τύπων καυσίμων που χρησιμοποιούνται από την εταιρεία μπορεί να αποκαλύψει την έκθεση της εταιρείας στους κινδύνους που θα ενέχουν μελλοντικές συμφωνίες και απαιτήσεις σε σχέση με τις εκπομπές άνθρακα.
- Οι δείκτες επίδοσης που αφορούν τις πρωτοβουλίες ενεργειακής αποδοτικότητας και τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μπορούν να βοηθήσουν στη διαπίστωση του βαθμού στον οποίο η εταιρεία είναι απομονωμένη από τις ασταθείς και κυκλικές αγορές μη ανακυκλώσιμης ενέργειας.
- Οι δείκτες που αφορούν τον όγκο, τις τάσεις και τη φύση των ρύπων που απελευθερώνονται, θα επιτρέψει στα διοικητικά στελέχη να εκτιμήσουν αν οι μεμονωμένες εγκαταστάσεις κινδυνεύουν από περιβαλλοντικούς κανονισμούς που εκκρεμούν, ή αν είναι πιθανόν να καταστούν στόχος των ρυθμιστικών αρχών.
- Η προσοχή στους κοινωνικούς δείκτες που περιγράφουν τη διαφοροποίηση του εργατικού δυναμικού μιας επιχείρησης μπορεί να επιτρέψει στους διευθύνοντες να προσδιορίσουν τυχόν πρακτικές διάκρισης που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε πολυδάπανους δικαστικούς αγώνες.
- Οι δείκτες επίδοσης που σχετίζονται με την υγιεινή και την ασφάλεια των εργαζομένων βοηθούν την εκτίμηση του κινδύνου πολυδάπανων ατυχημάτων ή απαιτήσεων των εργαζομένων για αποζημίωση.

Διαφοροποίηση προϊόντων

Οι πρωτοβουλίες και οι στρατηγικές βιωσιμότητας παρέχουν επίσης και ευκαιρίες για τη διαφοροποίηση των προϊόντων – ένα βασικό στοιχείο του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος. Πολλές κορυφαίες εταιρείες επανατοποθετούν τα προϊόντα τους ως υπηρεσίες, στο πλαίσιο της προσπάθειάς τους να μειώσουν τις περιβαλλοντικές ή κοινωνικές τους επιπτώσεις. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συνέβαλαν στη διαφοροποίηση του προϊόντος τους με τρόπο που βελτίωσε την ανταγωνιστική τους θέση. Για παράδειγμα, κάποιες εταιρείες στράφηκαν στην παροχή υπηρεσιών, όπως η μακροχρόνια μίσθωση, αντί για πώληση, χαλιών ή ηλεκτρονικών υπολογιστών. Οι προσπάθειες για την αντιμετώπιση του θέματος της εκπομπής αερίων θερμοκηπίου έδρασαν ως καταλύτης για την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών καθαρής ενέργειας, όπως

είναι οι κυψέλες καυσίμων, τα ηλεκτρικά οχήματα και οι όλο και ισχυρότερες και αποτελεσματικότερες αεροτουρμπίνες.

Οι εταιρείες αντιμετωπίζουν διάφορες ευκαιρίες σε σχέση με τις νέες αυτές τεχνολογίες, και η δημοσιοποίηση πληροφοριών σχετικά με πρωτοβουλίες και στρατηγικές βιωσιμότητας μπορεί να συμβάλει στη διευκρίνιση του βαθμού, στον οποίο μια εταιρεία μπορεί να εκμεταλλευθεί τις νέες αυτές δυνατότητες.

Η περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση εταιρειών μπορεί να έχει σημαντική επίδραση και στα άυλα στοιχεία ενεργητικού, όπως είναι η εικόνα της εμπορικής ονομασίας και η πελατεία, στοιχεία που θεωρούνται πολύ βασικά για τη φήμη και την αξιοπιστία της επιχείρησης. Τα θέματα αυτά είναι ιδιαίτερα ευαίσθητα για εταιρείες που πωλούν απευθείας στους καταναλωτές σε αγορές με μεγάλο ανταγωνισμό. Η βιομηχανία διαμαντιών, ανταποκρινόμενη στην πίεση από το κοινό όσον αφορά τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που σχετίζονται με τα ορυχεία σε ορισμένες χώρες, καθιέρωσε την πιστοποίηση με λείζερ του τόπου εξόρυξης ενός προϊόντος. Οι πληροφορίες σχετικά με πρωτοβουλίες και προσπάθειες διαχείρισης προϊόντων για τη βελτίωση των θετικών περιβαλλοντικών και κοινωνικών επιδράσεων των προϊόντων για όλον τον κύκλο ζωής τους μπορούν να επισημάνουν περιοχές πιθανού ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος. Παρομοίως, σε ορισμένους τομείς όπως είναι η βιομηχανία ενδυμάτων, οι μετρήσεις της ποιότητας και της επίδοσης των συστημάτων διαχείρισης περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης μιας εταιρείας είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την εκτίμηση της μελλοντικής δυνατότητας της εταιρείας για τη διατήρηση της αξίας της εμπορικής ονομασίας, καθώς και της φήμης της.

Σχηματισμός πνευματικού κεφαλαίου

Άλλα άυλα στοιχεία ενεργητικού, όπως είναι το πνευματικό κεφάλαιο, η δυνατότητα καινοτομίας και οι επενδύσεις στην έρευνα και την ανάπτυξη, καθώς και τα δίκτυα και οι συμμαχίες, αποτελούν μέρος της ανάλυσης των χρηματοοικονομικών προοπτικών μιας εταιρείας. Αυτά τα στοιχεία ενεργητικού επηρεάζονται από την αφοσίωση ενός οργανισμού στην εκπαίδευση, την ανάπτυξη δεξιοτήτων και γνώσεων, τις σχέσεις του εργατικού δυναμικού και την εναλλαγή των εργαζομένων –τα σημεία εστίασης των δεικτών κοινωνικής επίδοσης στην έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας. Οι πρωτοποριακές συνεργασίες με ενδιαφερόμενα μέρη σε σχέση με τα περιβαλλοντικά ή κοινωνικά θέματα, που σχετίζονται με προϊόντα ή αγορές, μπορούν να οδηγήσουν σε διαφοροποίηση των προϊόντων και βελτίωση της εικόνας της εμπορικής ονομασίας. Υπάρχουν ορισμένοι που θεωρούν αυτές καθαυτές τις σχέσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη ως άυλο στοιχείο ενεργητικού. Το πλήρες εύρος άυλων στοιχείων ενεργητικού προσελκύει όλο και περισσότερο το ενδιαφέρον των επιχειρηματικών αναλυτών και των ασχολουμένων με τη λογιστική, οι οποίοι επιδιώκουν να κατανοήσουν και να προβλέψουν την αξία των εταιρειών.

Ανάλυση των κινδύνων σε ένα χαρτοφυλάκιο συμμετοχών

Η πληροφόρηση σχετικά με την επίδοση βιωσιμότητας μπορεί να συμβάλει στην ενημέρωση της ανάλυσης μεμονωμένων εταιρειών, αλλά και να παίξει σημαντικό ρόλο στην εκτίμηση των κινδύνων για μια σειρά εταιρειών. Για παράδειγμα, ένας διαχειριστής χαρτοφυλακίου, ο οποίος επιδιώκει να δημιουργήσει ένα ισχυρό χαρτοφυλάκιο συμμετοχών στους τομείς της ενέργειας και της βαριάς βιομηχανίας, επιθυμεί να κατανοήσει τους κινδύνους που εγκυμονεί κάτι τέτοιο, καθώς και τον τρόπο, με τον οποίο οι μετοχές του χαρτοφυλακίου θα κινούνται μαζί. Συγκεντρώνοντας πληροφορίες για το επίπεδο έκθεσης σε διάφορους τύπους καυσίμων και για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίων των εταιρειών, ο διαχειριστής μπορεί να εκτιμήσει το βαθμό κινδύνου που σχετίζεται με ενδεχόμενες μελλοντικές νομοθετικές ρυθμίσεις για την αντιστάθμιση της χρήσης άνθρακα, με δεδομένο το βαθμό της έκθεσης του χαρτοφυλακίου σε επιχειρήσεις με ένταση στη χρήση άνθρακα.

Δείκτες βιωσιμότητας και έκδοση χρηματοοικονομικών απολογισμών & επικοινωνίες

Εκτός από την παροχή εικόνας για την υποστήριξη της εσωτερικής χρηματοοικονομικής ανάλυσης, η πληροφόρηση σχετικά με την επίδοση βιωσιμότητας παίζει ρόλο και στους συνήθεις χρηματοοικονομικούς απολογισμούς. Ορισμένες κορυφαίες εταιρείες έχουν ήδη αρχίσει να πειραματίζονται με τη συγχώνευση των απολογισμών βιωσιμότητας και των χρηματοοικονομικών απολογισμών σε έναν ενιαίο ετήσιο απολογισμό. Ωστόσο, ακόμη και όταν τα έγγραφα είναι ξεχωριστά, υπάρχει σημαντική δυνατότητα και αξία όσον αφορά τις μεταφορές στοιχείων και τις παραπομπές. Ορισμένες βασικές κατηγορίες και μετρήσεις στην έκδοση χρηματοοικονομικών απολογισμών, για παράδειγμα, μπορούν και πρέπει να ενσωματώνουν θέματα επίδοσης βιωσιμότητας.

Για την παρουσίαση, η μείωση των ροών αποβλήτων που οδηγεί σε μείωση του κόστους θα πρέπει να εμφανίζεται με τη μορφή μειωμένων δαπανών στο χρηματοοικονομικό απολογισμό, ενώ οι εισροές από την παραγωγική χρήση των ροών αποβλήτων θα πρέπει να περιλαμβάνονται ως έσοδα. Τα στοιχεία παθητικού, όπως είναι η ευαισθησία σε αλλαγές στην περιβαλλοντική νομοθεσία ή σε διεθνείς συμβάσεις για την εργασία, μπορούν να συμπεριληφθούν στην ενότητα παθητικού του ισολογισμού.

Σε γενικότερο επίπεδο, οι οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές τάσεις μπορούν να εμφανίζονται στις ενότητες των χρηματοοικονομικών απολογισμών που σχετίζονται με την παρουσίαση και την ανάλυση μελλοντικών κινδύνων και ευκαιριών. Σε όλον τον κόσμο, πολλοί κανονισμοί για την έκδοση χρηματοοικονομικών απολογισμών (όπως η ενότητα για την παρουσίαση και ανάλυση διαχείρισης (MD&A) της Επιτροπής Αξιών και Συναλλάγματος των ΗΠΑ) απαιτούν από τις εταιρείες να δημοσιοποιούν τις γνωστές μελλοντικές αβεβαιότητες και τάσεις που ενδέχεται να επηρεάσουν σημαντικά τη

χρηματοοικονομική επίδοση. Στην περίπτωση ορισμένων τομέων της βιομηχανίας ή εταιρειών, η παρουσίαση της επίδοσης βιωσιμότητας στη MD&A θα ήταν θετικό στοιχείο εκεί όπου υπάρχουν περιβαλλοντικά ή κοινωνικά θέματα, που μπορούν να επηρεάσουν τη δυνατότητα μιας επιχείρησης να επεκτείνει τις δραστηριότητές της, ή εκεί όπου ο κακός χειρισμός αυτών των θεμάτων θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική βλάβη της εταιρικής φήμης και της αξίας της εμπορικής ονομασίας. Νέοι κώδικες εταιρικής διακυβέρνησης έχουν αρχίσει να καθιστούν όλο και πιο επιτακτική την ανάγκη για συζήτηση σε επίπεδο Διοίκησης για τους κινδύνους που σχετίζονται με θέματα βιωσιμότητας.

Παρά τις αυξανόμενες επικαλύψεις μεταξύ των απολογισμών βιωσιμότητας και των χρηματοοικονομικών απολογισμών, η μεγαλύτερη πρόκληση στη γεφύρωση των απολογισμών βιωσιμότητας και των χρηματοοικονομικών απολογισμών είναι η ερμηνεία των δεικτών οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης σε μετρήσιμες χρηματοοικονομικής αξίας. Πολλοί δείκτες βιωσιμότητας είναι ποιοτικοί και δεν προσφέρονται εύκολα για χρηματοοικονομική αξιολόγηση. Τα αποτελέσματα των στρατηγικών βιωσιμότητας και των αντίστοιχων διαθέσεων κεφαλαίου είναι τόσο αβέβαια, που τα οφέλη είναι δύσκολο να προβλεφθούν. Κατά κανόνα, οι χρηματοοικονομικοί αναλυτές ενδιαφέρονται για πληροφορίες, οι οποίες:

- εάν έχουν ουσιαστική σημασία για την επιχείρηση (εκφράζουν μια μετρήσιμη αλλαγή στο εισόδημα ή τα έσοδα σε έναν τομέα της επιχείρησης),
- εάν παρέχονται με χρηματοοικονομικά μέτρα και
- εάν αφορούν το μέλλον (μπορούν να παράσχουν μια εικόνα των τάσεων στην επιχειρηματική επίδοση).

Σε πολλές περιπτώσεις, οι δείκτες επίδοσης που χρησιμοποιούνται για την έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας δεν καλύπτουν άμεσα όλα αυτά τα κριτήρια. Αντ' αυτού, απαιτούν πρόσθετους χειρισμούς ή συσχετισμούς για να καταστούν άμεσα χρήσιμοι στη χρηματοοικονομική ανάλυση. Νέες μεθοδολογίες απαιτούνται για τη σύνδεση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης με τη χρηματοοικονομική επίδοση. Όπως συμβαίνει και με άλλα εργαλεία επιχειρηματικής ανάλυσης, για την παροχή ουσιαστικών και συγκρίσιμων στοιχείων για συγκριτικό έλεγχο, οι βασικές υποθέσεις και μετρήσεις θα πρέπει να είναι ειδικές για τον κάθε κλάδο.

Ένας κρίσιμος λόγος για τη σύνδεση των δεικτών επίδοσης βιωσιμότητας με τους συμβατικούς χρηματοοικονομικούς απολογισμούς είναι η παροχή δεδομένων με μονάδες και όρους που να βρίσκονται σε συνέπεια με τους χρηματοοικονομικούς απολογισμούς. Οι πληροφορίες που αφορούν τη βιωσιμότητα θα πρέπει να παρέχονται για τις ίδιες μονάδες ανάλυσης –επιχειρηματικές μονάδες, τομείς και γεωγραφική κάλυψη– που χρησιμοποιούνται και στους χρηματοοικονομικούς απολογισμούς της επιχείρησης. Οι πληροφορίες μπορούν να γίνουν ακόμη χρησιμότερες, αν τοποθετηθούν στο πλαίσιο των κριτηρίων σύγκρισης που αφορούν ειδικά το συγκεκριμένο τομέα.

Συμπέρασμα

Τυπικά, η διαχείριση των πληροφοριών βιωσιμότητας γίνεται ξεχωριστά, αλλά υπάρχουν πολλές ευκαιρίες για την ερμηνεία τους σε μια μορφή που να καλύπτει τις ανάγκες των χρηματοοικονομικών αναλυτών. Καθώς η περίπτωση των επιχειρήσεων για τις βιώσιμες πρακτικές καθίσταται όλο και σαφέστερη, η έκδοση απολογισμών βιωσιμότητας προσφέρει πραγματική αξία σε όσους ασχολούνται με την εκτίμηση της τρέχουσας χρηματοοικονομικής υγείας των επιχειρήσεων και με την πρόβλεψη της μελλοντικής επίδοσής τους.

Προς το παρόν, το περιεχόμενο των απολογισμών βιωσιμότητας τείνει να παρουσιάζεται σε μορφές και μονάδες που δεν μετατρέπονται εύκολα σε χρηματοοικονομικούς όρους. Ωστόσο, η γρήγορη πρόοδος σε τομείς όπως η υπευθυνότητα περιβαλλοντικής διαχείρισης, η αποτίμηση άυλων στοιχείων ενεργητικού και η έκδοση απολογισμών σχετικά με την αξία, υπόσχεται να καταστήσει τις πληροφορίες βιωσιμότητας χρήσιμες για την οικονομική κοινότητα.

Με τις αυξανόμενες πιέσεις για την ενίσχυση της εταιρικής υπευθυνότητας σε όλους της τους τομείς, η διασταύρωση και η σύγκλιση των απολογισμών βιωσιμότητας και των χρηματοοικονομικών απολογισμών φαίνεται όλο και πιο προφανής και πιθανή. Η πλήρης ενοποίηση με τη μορφή ενιαίων απολογισμών που παρουσιάζουν την επίδοση σε όλες της τις διαστάσεις –συμβατική χρηματοοικονομική, οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική– εφαρμόζεται ήδη από λίγες πρωτοπόρους εταιρείες. Ο συνδυασμός των καλύτερων μεθόδων ανάλυσης με τις αυξανόμενες απαιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών για περισσότερη δημοσιοποίηση, είναι πιθανόν να συμβάλει στη συνέχιση αυτής της κίνησης προς μια νέα γενιά έκδοσης απολογισμών επίδοσης που να καλύπτει όλους τους τομείς.

Παράρτημα 3:

Καθοδήγηση για τη βηματική εφαρμογή των Κατευθυντήριων Οδηγιών

Εισαγωγή

Το GRI ενθαρρύνει τους οργανισμούς να εκδίδουν απολογισμούς "σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες". Ωστόσο, μερικοί οργανισμοί, ιδιαίτερα αυτοί που εκδίδουν απολογισμό για πρώτη φορά και οι μικρομεσαίοι οργανισμοί, μπορούν να υιοθετήσουν μια βηματική προσέγγιση στην έκδοση απολογισμών, καλύπτοντας αρχικά ορισμένα στοιχεία και προχωρώντας σταθερά προς την έκδοση ενός απολογισμού "σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες" (βλ. Μέρος Α). Το παράρτημα αυτό παρέχει παραδείγματα του τρόπου, με τον οποίο οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να αρχίσουν να εκδίδουν απολογισμούς βηματικά, ξεκινώντας την πορεία τους προς τη βαθμιαία προσαρμογή του απολογισμού βιωσιμότητάς τους. Το GRI ελπίζει ότι οι πληροφορίες αυτές θα ενθαρρύνουν όλους τους οργανισμούς, ανεξάρτητα από την εμπειρία τους στην έκδοση απολογισμών, να αρχίσουν να εργάζονται με στόχο την έκδοση απολογισμών "σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες".

Εξισορρόπηση των αρχών και της πρακτικής

Οι Κατευθυντήριες Οδηγίες του 2002 αντικατοπτρίζουν μια ευρεία συναίνεση όσον αφορά το περιεχόμενο που θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την έκδοση απολογισμών για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση ενός οργανισμού. Το περιεχόμενο αυτό ενσωματώνει τις απόψεις, την εμπειρία και την εξειδίκευση μιας σειράς διαφόρων συντακτών και χρηστών απολογισμών για την εναρμόνιση και τη βελτίωση της ποιότητας και του περιεχομένου των απολογισμών για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση. Η συναίνεση αυτή, που είναι ακόμη σε αρχικό στάδιο με βάση τα πρότυπα υπευθυνότητας, είναι μια εργασία σε εξέλιξη, και οι δείκτες θα συνεχίσουν να εξελίσσονται μέσα από συνεχή πειραματισμό και εκμάθηση.

Οι οργανισμοί που χρησιμοποιούν τις Κατευθυντήριες Οδηγίες αντιμετωπίζουν την πρόκληση της επίτευξης ενός υψηλού επιπέδου ποιότητας με παράλληλη διεύρυνση του πεδίου των απολογισμών τους. Στο πλαίσιο της επιδίωξης αυτών των στόχων, θα πρέπει να δημιουργήσουν τους πόρους και την εμπειρία που απαιτούνται για την εκτέλεση της εργασίας.

Στην εργασία με στόχο την υπεροχή των απολογισμών και την αύξηση του αριθμού των οργανισμών που εκδίδουν απολογισμούς, το GRI αποδέχεται ότι μια προσέγγιση σε φάσεις ενδέχεται να είναι αναγκαία για μερικούς οργανισμούς, ανάλογα με τους πόρους τους, την εμπειρία τους και τα εσωτερικά τους συστήματα διαχείρισης. Ταυτόχρονα, το GRI προσδοκά και ζητά αποδεικτικά στοιχεία για το ότι οι οργανισμοί που κάνουν αναφορά στις Κατευθυντήριες Οδηγίες αντιμετωπίζουν με σοβαρότητα τη δέσμευσή τους για τη μελλοντική ανάπτυξη ενός απολογισμού που να καλύπτει την οικονομική,

περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση. Η πλήρης κάλυψη και δημοσιοποίηση των πληροφοριών είναι στοιχεία αναγκαία για την παρουσίαση μιας ισορροπημένης και εύλογης εικόνας της επίδοσης ενός οργανισμού. Η ακρίβεια είναι απαραίτητη, εάν τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να λάβουν αποφάσεις μετά από ενημέρωση.

Υλοποίηση μιας σταδιακής προσέγγισης

Οι οργανισμοί που επιλέγουν την υιοθέτηση μιας σταδιακής προσέγγισης ενδέχεται να βρουν τα τέσσερα απλά μοντέλα που παρουσιάζονται στη συνέχεια χρήσιμα για τη διάρθρωση της στρατηγικής τους για την πλήρη υιοθέτηση των *Κατευθυντήριων οδηγιών*. Τα επεξηγηματικά αυτά μοντέλα μπορούν να παράσχουν ένα χρήσιμο σημείο εκκίνησης για το σχεδιασμό μιας στρατηγικής για την έκδοση απολογισμών, την επισήμανση σημείων υστέρησης και τη θέση στόχων. Με την πάροδο του χρόνου, η διαδικασία αυτή θα οδηγήσει στην πλήρη υιοθέτηση του πλαισίου GRI και θα προσφέρει στους οργανισμούς την ευκαιρία για έκδοση απολογισμών σύμφωνα με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*. Οι οργανισμοί μπορούν να επιλέξουν οποιοδήποτε από τα μοντέλα, να τα τροποποιήσουν ή να τα συνδυάσουν, ανάλογα με τις δυνατότητές τους, τις διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και τη γενική τους στρατηγική επικοινωνιών.

Ο περιβαλλοντικός απολογισμός

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
	✓	
	✓	
	✓	
	✓	
	✓	

- Τυπικός για έναν οργανισμό που διαθέτει εμπειρία στην έκδοση περιβαλλοντικών απολογισμών
- Ύπαρξη συστημάτων για τη συγκέντρωση δεδομένων σχετικά με τις επιδράσεις στο περιβάλλον, αλλά μικρή ή και καθόλου εμπειρία στην έκδοση απολογισμών για άλλους τομείς
- Προς το παρόν, περιορισμένη σημασία στις οικονομικές και κοινωνικές διαστάσεις της επίδοσης
- Θα πρέπει να αναπτυχθούν συστήματα και διαδικασίες για τη συγκέντρωση στοιχείων από τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών

Ο τμηματοποιημένος απολογισμός

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
	✓	
	✓	
	✓	✓
✓		✓

- 🌐 Ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό έχει ορισμένα συστήματα για τη συλλογή δεδομένων σχετικά με την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση
- 🌐 Περιορισμένη ή ανύπαρκτη ενοποίηση των τριών στοιχείων
- 🌐 Δεν υπάρχουν πλήρη δεδομένα επίδοσης για κάθε επικεφαλίδα
- 🌐 Συνήθως, παρέχει το μέγιστο όγκο δεδομένων για την περιβαλλοντική επίδοση και τον ελάχιστο όγκο δεδομένων για την οικονομική

Ο περιορισμένος τρισδιάστατος απολογισμός

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
✓	✓	✓

- 🌐 Τυπικός για έναν οργανισμό που έχει μόλις αρχίσει να εκδίδει απολογισμούς και ασχολείται με ένα ή περισσότερα θέματα ενοποίησης της βιωσιμότητας
- 🌐 Περιορισμένος, αλλά σχεδόν ίσος όγκος οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών πληροφοριών
- 🌐 Ορισμένες ενδείξεις ενοποίησης μεταξύ των διαστάσεων

Πλήρης υιοθέτηση

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
✓	✓	✓
✓	✓	✓
✓	✓	✓
✓	✓	✓
✓	✓	✓

- 🌐 Ολοκληρωμένη συγκέντρωση στοιχείων, σύμφωνα με το Μέρος Γ των Κατευθυντήριων οδηγιών, με ενοποίηση, ανάλυση αλληλεπιδράσεων και αιτιολογικές συνδέσεις μεταξύ της οικονομικής, της περιβαλλοντικής και της κοινωνικής διάστασης

Ευρετήριο περιεχομένων GRI και επισήμανση κειμένου

Όταν γίνεται σύνδεση ενός βηματικού απολογισμού με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*, το ευρετήριο περιεχομένων GRI, που ορίζεται στο Μέρος Γ, είναι το σημαντικότερο εργαλείο για τον υπεύθυνο έκδοσης και το χρήστη του απολογισμού. Το ευρετήριο αυτό καθοδηγεί τους χρήστες γρήγορα και εύκολα στον εντοπισμό των πληροφοριών GRI μέσα σε έναν απολογισμό και παρουσιάζει με σαφήνεια την έκταση της βηματικής προσπάθειας. Ο υπεύθυνος έκδοσης ενδέχεται να επιθυμεί να παράσχει ένα λεπτομερέστερο ευρετήριο, το οποίο θα χρησιμοποιηθεί ως μέσο για την παροχή πληροφοριών στους χρήστες του απολογισμού σχετικά με την επιλογή περιεχομένου και τα σχέδια για μελλοντική κάλυψη. Το Παράρτημα 6 περιέχει περισσότερες πληροφορίες και προτάσεις σχετικά με τη μορφή ενός ευρετηρίου περιεχομένων GRI.

Εκτός από την παροχή ενός ευρετηρίου περιεχομένων GRI, οι υπεύθυνοι έκδοσης ενδέχεται να επιθυμούν να επισημάνουν τις πληροφορίες GRI και στο κείμενο του απολογισμού τους. Μερικά παραδείγματα τεχνικών επισήμανσης είναι τα ακόλουθα:

χρήση χρωματιστού κειμένου ή έντονης γραφής·

εικονίδια στο περιθώριο της σελίδας δίπλα στις πληροφορίες GRI· ή/και

χρωματιστές γραμμές στις άκρες ή στις γωνίες των σελίδων που περιέχουν πληροφορίες GRI.

Συμπέρασμα

Το GRI ενθαρρύνει όλους τους οργανισμούς – ανεξάρτητα από το μέγεθος, τον τομέα, τη θέση ή την εξειδίκευσή τους – να αρχίσουν να χρησιμοποιούν τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες*. Η βηματική προσέγγιση είναι ευπρόσδεκτη και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διαδικασίας εκμάθησης, τόσο για τον οργανισμό, όσο και για το GRI. Αυτή η εκμάθηση και για τις δύο πλευρές αποτελεί σημαντικό συστατικό της συνεχούς βελτίωσης όλων των στοιχείων του πλαισίου έκδοσης απολογισμών του GRI.

Παράρτημα 4:

Αξιοπιστία & διασφάλιση

Το παράρτημα αυτό περιέχει στοιχεία καθοδήγησης για τους οργανισμούς που μελετούν τη χρήση διαδικασιών διασφάλισης ως στοιχείων βελτίωσης της αξιοπιστίας και της ποιότητας των απολογισμών βιωσιμότητας. Η χρήση διαδικασιών διασφάλισης θα πρέπει να μελετάται στο πλαίσιο της αξίας που μπορούν να προσφέρουν στους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς, ιδιαίτερα εκεί όπου οι προσδοκίες των ενδιαφερομένων μερών έχουν καθοριστεί και έχει εκφραστεί υποστήριξη γι' αυτές τις διαδικασίες. Οι προσδοκίες των ενδιαφερομένων μερών σε σχέση με τους απολογισμούς και την αξιοπιστία τους επηρεάζονται από μια σειρά από διαφορετικούς παράγοντες, στους οποίους περιλαμβάνονται:

- η διαδικασία που χρησιμοποιεί ο οργανισμός για την αναγνώριση των ενδιαφερόντων των ενδιαφερομένων μερών που επηρεάζονται από τις δραστηριότητές του, για την πραγματοποίηση διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη, για το συνυπολογισμό των ενδιαφερόντων τους κατά την έκδοση του απολογισμού, και για την επιλογή, τη συλλογή και την επαλήθευση των πληροφοριών που αποτελούν τη βάση του απολογισμού·
- η προσέγγιση που χρησιμοποιείται από τον οργανισμό για τον εντοπισμό όλων των σημαντικών θεμάτων που αφορούν τη βιωσιμότητα·
- η κατανόηση από το χρήστη του περιεχομένου και των πληροφοριών που παρέχονται και η κρίση του για τη δέσμευση του οργανισμού και την πρόοδο του προς την κατεύθυνση της βιωσιμότητας·
- η δυνατότητα του απολογισμού να παράσχει μια πλήρη και σαφή περιγραφή των θεμάτων, των κινδύνων και των ευκαιριών που αντιμετωπίζει ο οργανισμός σε σχέση με τη βιωσιμότητα·
- η αντίληψη των χρηστών σχετικά με την επιθυμία του οργανισμού για ειλικρινή παρουσίαση των στοιχείων στους απολογισμούς·
- η συμπερίληψη στον απολογισμό μιας δήλωσης της Διοίκησης για το ότι ο απολογισμός παρουσιάζεται σύμφωνα με τις *Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI*·
- η συμπερίληψη στον απολογισμό (ή η απουσία) μιας ανεξάρτητης δήλωσης διασφάλισης σχετικά με την αξιοπιστία του απολογισμού και
- η εξοικείωση των χρηστών με την έκδοση χρηματοοικονομικών απολογισμών και τις σχετικές απαιτήσεις, τα πρότυπα και τις πρακτικές διασφάλισης.

Το GRI συνιστά τη διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη ως τον καλύτερο τρόπο για την επιβεβαίωση των αντιλήψεων και των προσδοκιών των ενδιαφερομένων μερών σχετικά με θέματα αξιοπιστίας.

Εσωτερικά συστήματα πληροφοριών και σχετικές διαδικασίες

Πολλοί οργανισμοί διαθέτουν εσωτερικά συστήματα για την καταγραφή, την παρακολούθηση και τη βελτίωση της ακρίβειας, της πληρότητας και της αξιοπιστίας πληροφοριών που σχετίζονται με τη χρηματοοικονομική διαχείριση και τη διαχείριση της λειτουργίας, της υγιεινής, της ασφάλειας και του περιβάλλοντος. Οι πληροφορίες διαχείρισης μπορούν να περιλαμβάνουν και στοιχεία για τη συμμετοχή της κοινότητας, αλλά δεν μπορούν να περιέχουν πληροφορίες π.χ. για τη συστηματική παρακολούθηση των ακούσιων επιδράσεων στην κοινότητα, για την υποστήριξη ή την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή για άλλα κοινωνικά θέματα.

Οι πληροφορίες σχετικά με τα εσωτερικά συστήματα δεν αποτελούν αναγκαστικά αντικείμενο εσωτερικών διαδικασιών διασφάλισης. Κατά κανόνα, τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τα εσωτερικά συστήματα, στα οποία βασίζεται η διαχείριση για την παραγωγή πληροφοριών σχετικά με την επίδοση, είτε για εσωτερική χρήση, είτε για εξωτερική. Γι' αυτόν το λόγο, τα ενδιαφερόμενα μέρη ενδέχεται να αναζητούν διασφάλιση για το ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον απολογισμό είναι αξιόπιστες και πλήρεις.

Το GRI ενθαρρύνει την ανεξάρτητη διασφάλιση για τους απολογισμούς βιωσιμότητας – μια προσέγγιση, την οποία μπορεί να επιλέξει ένας οργανισμός που εκδίδει απολογισμούς για την αύξηση της αξιοπιστίας του απολογισμού βιωσιμότητάς του. Στις περιπτώσεις όπου η ανεξάρτητη διασφάλιση αποτελεί μέρος της έκδοσης του απολογισμού βιωσιμότητας ενός οργανισμού, ο ανεξάρτητος παροχέας τη διασφάλιση τυπικά εξετάζει και αναφέρει σχετικά με την αποτελεσματικότητα των εσωτερικών συστημάτων και διαδικασιών, όσον αφορά την παροχή σχετικών και αξιόπιστων δεδομένων για τη μέτρηση της επίδοσης.

Αυτή η διαδικασία διασφάλισης βοηθά στην υποστήριξη και την πληρότητα των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στον απολογισμό.

Θέματα σχετικά με τη διαδικασία διασφάλισης

Στη μελέτη και τη σύναψη συμφωνιών για την παροχή διασφάλισης, οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να διευκρινίζουν με τους παροχείς της διασφάλισης τα ακόλουθα θέματα, για να εξασφαλιστεί το μέγιστο δυνατό όφελος από τη διαδικασία διασφάλισης.

Θέμα

Αν:

- 🌐 το θέμα του απολογισμού βιωσιμότητας είναι σαφώς και επαρκώς καθορισμένο·
- 🌐 έχουν αναγνωριστεί όλες οι κατηγορίες ενδιαφερομένων μερών και μήπως έχουν παραλειφθεί σημαντικά ενδιαφερόμενα μέρη·
- 🌐 η οργάνωση έχει εξακριβώσει τις προσδοκίες των ενδιαφερομένων μερών σχετικά με τα θέματα βιωσιμότητας και την επίδοση σ' αυτόν τον τομέα, τις απαιτήσεις από τον απολογισμό και τις μεθόδους για τη βελτίωση της αξιοπιστίας, συμπεριλαμβανόμενης και της ανεξάρτητης διασφάλισης και
- 🌐 το πεδίο των πληροφοριών που καλύπτεται από τις διαδικασίες διασφάλισης είναι καθορισμένο (οι τυχόν παραλείψεις σημαντικών πληροφοριών που καλύπτονται από αυτές τις διαδικασίες πρέπει να εξηγούνται).

Κριτήρια διασφάλισης και αποδεικτικά στοιχεία

Αν:

- 🌐 υπάρχουν διαθέσιμα τα κατάλληλα κριτήρια, όπως αναγνωρισμένα πρωτόκολλα δεικτών επίδοσης ή κατευθυντήριες γραμμές για την έκδοση απολογισμών (π.χ. οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI*) για να καταστεί εφικτή η αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων και του εάν έχουν εφαρμοστεί οι *Κατευθυντήριες Οδηγίες GRI*·
- 🌐 υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την υποστήριξη των αναφερομένων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων και επιβεβαιωτικών δηλώσεων ή/και άλλων στοιχείων από εξωτερικά ενδιαφερόμενα μέρη, αν αυτό είναι αναγκαίο· και
- 🌐 αποδεικνύεται ότι οι θεμελιώδεις αρχές της έκδοσης απολογισμών, όπως είναι αυτές που περιέχονται στο Μέρος Β, έχουν ληφθεί υπόψη και έχουν εφαρμοστεί κατά την προετοιμασία του απολογισμού.

Έλεγχοι

Αν:

- 🌐 τα συστήματα ελέγχου διαχείρισης υποστηρίζονται πλήρως από οργανωτικές πολιτικές και πόρους και λειτουργούν με συνέπεια σε ολόκληρη την οργάνωση και σε βάθος χρόνου.

Χρησιμότητα των αναφερομένων πληροφοριών

Αν:

- 🔗 έχει γίνει διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τη χρησιμότητα και την αξιοπιστία του περιεχομένου του απολογισμού και τη χρησιμότητα (συμπεριλαμβανόμενης της αξιοπιστίας) της διασφάλισης που παρέχεται από έναν εξωτερικό παροχέα διασφάλισης.

Επιλογή ανεξάρτητων παροχέων διασφάλισης

Συνιστάται στους οργανισμούς που εκδίδουν απολογισμούς να λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα θέματα και χαρακτηριστικά κατά την επιλογή του παροχέα διασφάλισης:

- 🔗 το βαθμό, στον οποίο ο παροχέας διασφάλισης είναι ανεξάρτητος και απαλλαγμένος από προκαταλήψεις, επιρροές και συγκρούσεις συμφερόντων·
- 🔗 το βαθμό, στον οποίο ο παροχέας διασφάλισης έχει τη δυνατότητα να εξισορροπεί την εκτίμηση των συμφερόντων των διαφορετικών ενδιαφερομένων μερών·
- 🔗 ο παροχέας διασφάλισης δεν πρέπει να έχει συμμετάσχει στο σχεδιασμό, την ανάπτυξη ή την υλοποίηση των συστημάτων παρακολούθησης και αναφοράς βιωσιμότητας ή να έχει παράσχει τη βοήθειά του στην έκδοση του απολογισμού·
- 🔗 ο παροχέας διασφάλισης θα πρέπει να έχει στη διάθεσή του αρκετό χρόνο για την αποτελεσματική εκτέλεση της διαδικασίας διασφάλισης με τη δέουσα επαγγελματική επιμέλεια· και
- 🔗 ο παροχέας διασφάλισης είναι συλλογικά ή ατομικά αρμόδιος για την επίτευξη των σκοπών της διασφάλισης, όπως προκύπτει από το επαρκές επίπεδο εμπειρίας και επαγγελματικής κρίσης.

Υπευθυνότητες διευθυντών (επιτροπών διακυβέρνησης) όσον αφορά την ανεξάρτητη διασφάλιση

Η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας για την ανεξάρτητη διασφάλιση ενισχύεται όταν οι διευθυντές (ή το διοικητικό σώμα):

- 🔗 αναγνωρίζουν ρητά ότι είναι υπεύθυνοι για το περιεχόμενο του απολογισμού βιωσιμότητας·
- 🔗 αναγνωρίζουν ρητά ότι ο παροχέας διασφάλισης είναι ο μόνος υπεύθυνος για το περιεχόμενο της έκθεσης διασφάλισης και ότι υπάρχει συμφωνία από την αρχή της δέσμευσης για δημοσίευση της έκθεσης διασφάλισης στην πλήρη μορφή της· και
- 🔗 βεβαιώνουν ότι για την εργασία του ανεξάρτητου παροχέα ασφάλισης διατίθενται επαρκείς πόροι και ότι ο παροχέας διασφάλισης θα έχει πρόσβαση σε όλα τα άτομα, τις ομάδες, τις τοποθεσίες, τις εγγραφές και τις πληροφορίες που θα θεωρήσει αναγκαίες για την εκτέλεση του αναλαμβανόμενου έργου της διασφάλισης.

Εκθέσεις ανεξάρτητου παροχέα διασφάλισης

Η έκθεση του ανεξάρτητου παροχέα διασφάλισης θα πρέπει να δημοσιεύεται μαζί με τον απολογισμό βιωσιμότητας, με τον οποίο σχετίζεται. Ωστόσο, θα πρέπει να προσδιορίζεται σαφώς ως ανεξάρτητη από το κείμενο του απολογισμού βιωσιμότητας και θα πρέπει να απευθύνεται στο συμβούλιο διευθυντών (ή το διοικητικό σώμα) ή στα ενδιαφερόμενα μέρη, αν έτσι έχει συμφωνηθεί.

Παρά το γεγονός ότι το GRI δεν αναπτύσσει ούτε προδιαγράφει πρότυπα πρακτικής για την παροχή ανεξάρτητης διασφάλισης, παρέχει τις ακόλουθες οδηγίες για το τι μπορεί να συμπεριλαμβάνεται σε μια ανεξάρτητη έκθεση διασφάλισης: Η έκθεση θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- μια αναφορά στη δήλωση των διευθυντών ή της Διοίκησης ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στον απολογισμό βιωσιμότητας και η παρουσίασή τους αποτελεί ευθύνη των διευθυντών ή του διοικητικού σώματος και της Διοίκησης του οργανισμού·
- μια δήλωση ότι το περιεχόμενο της έκθεσης του παροχέα διασφάλισης και η άποψη/οι απόψεις που εκφράζονται αποτελούν αποκλειστική ευθύνη του παροχέα διασφάλισης·
- μια δήλωση που να βεβαιώνει την ανεξαρτησία του παροχέα διασφάλισης και την έλλειψη προκαταλήψεων και σύγκρουσης συμφερόντων·
- μια δήλωση για το πεδίο και το σκοπό της δέσμευσης για την παροχή διασφάλισης. Η δήλωση αυτή θα αναφέρει σαφώς όχι μόνο τα σκοπούμενα επίπεδα διασφάλισης, αλλά και τα τυχόν μέρη του απολογισμού βιωσιμότητας που δεν καλύπτονται από την εργασία του παροχέα διασφάλισης·
- τα κριτήρια (π.χ. *Κατευθυντήριες Οδηγίες* GRI) που έχει χρησιμοποιήσει ο παροχέας διασφάλισης για την αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων και την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικών με το σκοπό της δέσμευσης·
- τα επαγγελματικά πρότυπα για την παροχή διασφάλισης, τα οποία έχουν εφαρμοσθεί στην εκτέλεση της δέσμευσης για την παροχή διασφάλισης·
- μια σύντομη περιγραφή ή σκιαγράφηση του τρόπου, με τον οποίο ο παροχέας διασφάλισης αποκόμισε ποιοτικά και ποσοτικά αποδεικτικά στοιχεία ως βάση για τα συμπεράσματα ή τις απόψεις που εκφράζονται. Εδώ, συμπεριλαμβάνεται η έκταση της συμμετοχής διαφόρων κατηγοριών ενδιαφερομένων μερών στο σχεδιασμό και την εκτέλεση της διαδικασίας διασφάλισης και η επισήμανση τυχόν περιορισμών στη διαδικασία·
- μια σαφής δήλωση του συμπεράσματος ή της άποψης του παροχέα διασφάλισης σχετικά με την ακρίβεια, την πληρότητα, την αξιοπιστία και την ισορροπία του απολογισμού βιωσιμότητας, σε σχέση με το πεδίο και το σκοπό της δέσμευσης για την παροχή διασφάλισης. Η δήλωση αυτή θα είναι πιο χρήσιμη για τους χρήστες, αν περιέχει και εποικοδομητική αναφορά σε οποιαδήποτε επιφύλαξη διατηρεί ο παροχέας διασφάλισης για τα σχετικά θέματα· και

🌐 την ταυτότητα του παροχέα διασφάλισης και τον τόπο όπου βρίσκεται, καθώς και την ημερομηνία της έκθεσής του.

Οι οργανισμοί θα πρέπει να αξιολογούν συνεχώς τα αποτελέσματα της διαδικασίας διασφάλισης, όπου αυτό είναι εφικτό, μετά από διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, για να εξασφαλίζουν την ικανοποίησή τους όσον αφορά την αξία της διασφάλισης και για να εντοπίζουν τυχόν σημεία βελτίωσης στη διαδικασία που θα προσέθεταν στην αποτελεσματικότητά της όσον αφορά την αύξηση της αξιοπιστίας των απολογισμών βιωσιμότητας.

Παράρτημα 5:

Δείκτες GRI

Την τελευταία δεκαετία δόθηκε έμφαση στη διερεύνηση και την κωδικοποίηση προσεγγίσεων στη μέτρηση της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης σε επίπεδο οργανισμού. Παρά το γεγονός ότι τελευταία σημειώθηκε σημαντική σύγκλιση, κάθε προσέγγιση έχει διατηρήσει μικρές αποκλίσεις, όσον αφορά την αντιμετώπιση του ειδικού της σκοπού. Το πλαίσιο GRI για τους δείκτες επίδοσης, που εμφανίζονται στην ενότητα 5 του Μέρους Γ, είναι δομημένο πάνω στη βάση προηγούμενης εργασίας στον τομέα της μέτρησης της περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης.

Ωστόσο, όπως συμβαίνει με τα περισσότερα συστήματα, είναι προσαρμοσμένο στις ειδικές ανάγκες της έκδοσης απολογισμών βιωσιμότητας, οι οποίες επιχειρείται να σκιαγραφηθούν σε αυτό το παράρτημα.

Σκοπός των δεικτών GRI

Η λειτουργία των δεικτών επίδοσης GRI είναι η παροχή πληροφοριών σχετικά με τις οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιδράσεις του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό, με τρόπο που να βελτιώνει τη συγκρισιμότητα μεταξύ των απολογισμών και των που εκδίδουν απολογισμούς. Στην περίπτωση του GRI, οι δείκτες είναι σχεδιασμένοι για να παρέχουν πληροφόρηση τόσο στον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό, όσο και στα ενδιαφερόμενα μέρη που επιδιώκουν να αξιολογήσουν την επίδοση του οργανισμού. Για την επίτευξη αυτών των στόχων, η επίδοση δεν πρέπει μόνο να ορίζεται με βάση τους εσωτερικούς σκοπούς διαχείρισης και τις εσωτερικές προθέσεις, αλλά πρέπει και να αντικατοπτρίζει το ευρύτερο εξωτερικό πλαίσιο λειτουργίας του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό. Το εξωτερικό αυτό πλαίσιο βρίσκεται στο επίκεντρο των απολογισμών για την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση. Τελικά, αναφέρεται στον τρόπο, με τον οποίο ένας οργανισμός συμβάλλει στη βιώσιμη ανάπτυξη μέσω των οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών αλληλεπιδράσεων με τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη.

Πλαίσιο δεικτών GRI

Οι δείκτες επίδοσης του Μέρους Γ οργανώνονται σύμφωνα με την ακόλουθη ιεραρχία:

Κατηγορία: Οι ευρύτεροι τομείς ή ομαδοποιήσεις, οικονομικών, περιβαλλοντικών ή κοινωνικών θεμάτων που αφορούν τα ενδιαφερόμενα μέρη (π.χ. ανθρώπινα δικαιώματα, άμεσες οικονομικές επιπτώσεις).

Θέμα: Τα διάφορα υποσύνολα δεικτών που σχετίζονται με μια συγκεκριμένη κατηγορία. Μια δεδομένη κατηγορία μπορεί να έχει πολλά θέματα, τα οποία μπορούν να οριστούν με βάση ζητήματα, επιδράσεις ή επηρεαζόμενες ομάδες ενδιαφερομένων μερών.

Δείκτες: Οι ειδικές μετρήσεις ενός μεμονωμένου θέματος που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση και την παρουσίαση της επίδοσης. Οι δείκτες

είναι συχνά, αλλά όχι πάντα, ποσοτικοί. Ένα δεδομένο θέμα (νερό) μπορεί να έχει πολλούς δείκτες (π.χ. συνολική χρήση νερού, ποσοστό ανακύκλωσης νερού, εκλύσεις σε υδάτινα σώματα). Η ισορροπία ανάμεσα στους ποσοτικούς και τους ποιοτικούς δείκτες διαφέρει ανάλογα με το θέμα, ευρισκόμενη σε εξάρτηση από μια σειρά παραγόντων. Οι δείκτες έχουν ευθυγραμμιστεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό με τις υπάρχουσες διεθνείς συμβάσεις και συμφωνίες.

Η ιεραρχία αυτή ενημερώνεται από το σύστημα που χρησιμοποιείται από το ISO 14000. Τα θέματα έχουν το κατάλληλο πλαίσιο για να αντικατοπτρίζουν τα ζητήματα, τις επιδράσεις και τις ομάδες των ενδιαφερομένων μερών που συνδέονται με τα οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά ενδιαφέροντα των χρηστών του απολογισμού. Μπορεί να αλλάξει με την πάροδο του χρόνου, καθώς ο τομέας της μέτρησης επίδοσης εξακολουθεί να εξελίσσεται.

Το επίπεδο ενδιαφέροντος των ενδιαφερομένων μερών για ένα δεδομένο θέμα ή δείκτη είναι το βασικό στοιχείο προσδιορισμού της σημασίας του μέσα σε έναν απολογισμό βιωσιμότητας ή της σχετικότητάς του με αυτήν.

Μια θεμελιώδης αρχή του πλαισίου GRI είναι ότι τα θέματα και οι δείκτες προκύπτουν από μια εκτεταμένη διαδικασία διαβούλευσης με πολλά ενδιαφερόμενα μέρη. Με βάση το επίπεδο ενδιαφέροντος που εκφράζεται από τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσω αυτών των διαδικασιών, τα συγκεκριμένα θέματα και οι δείκτες αντιπροσωπεύουν μια ευρεία συναίνεση για τα ζητήματα και τους δείκτες με ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική επίδοση.

Κατατάξεις Δεικτών

Το GRI δεν επιδιώκει τη διαίρεση των δεικτών επίδοσης σε τύπους με βάση το περιεχόμενο ή τη φύση του δείκτη (π.χ. πολιτική, εισαγόμενα/εξαγόμενα, επίδραση), αλλά προχωρεί σε μια γενική οργάνωση, σύμφωνα με τη σημασία που έχει το ζήτημα για τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι δείκτες επίδοσης GRI ταξινομούνται ως εξής:

- 🌐 Βασικοί δείκτες, γενικά, που είναι: 1) αυτοί που ενδιαφέρουν τους περισσότερους υπεύθυνους έκδοσης απολογισμών και 2) αυτοί που ενδιαφέρουν τα περισσότερα από τα ενδιαφερόμενα μέρη.
- 🌐 Οι πρόσθετοι δείκτες θεωρούνται ότι έχουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: 1) αντιπροσωπεύουν την κυρίαρχη πρακτική σε θέματα οικονομικών, περιβαλλοντικών ή κοινωνικών μετρήσεων, παρά το γεγονός ότι, προς το παρόν, οι υπεύθυνοι έκδοσης απολογισμών που τους χρησιμοποιούν είναι λίγοι, 2) παρέχουν πληροφορίες που ενδιαφέρουν τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία έχουν ιδιαίτερη σημασία για τον οργανισμό που εκδίδει τον απολογισμό και 3) θεωρείται σκόπιμο να υποβληθούν σε περαιτέρω δοκιμασίες για ενδεχόμενη μελλοντική συμπερίληψη στους βασικούς δείκτες.

Το περιεχόμενο ή η φύση των ειδικών δεικτών που σχετίζονται με ένα θέμα εξαρτάται από τις πληροφοριακές ανάγκες και τους σκοπούς των ενδιαφερομένων μερών. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτό οδηγεί σε μια έμφαση στην πολιτική ή στη διαχείριση, ενώ σε άλλες ενδέχεται να υπάρχει εστίαση στις συνθήκες των λειτουργιών του οργανισμού

(π.χ. εργασιακές συνθήκες), ή σε εξωτερικές συνθήκες (π.χ. αλλαγές στις εκπομπές άνθρακα).

Ποιοτικοί δείκτες έναντι ποσοτικών δεικτών

Το GRI αναγνωρίζει την αξία των πληροφοριών ποιοτικής και ποσοτικής φύσης και θεωρεί και τα δύο είδη συμπληρωματικά και αναγκαία για την παρουσίαση μιας ισορροπημένης και εύλογης εικόνας της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης ενός οργανισμού. Όπου αυτό είναι εφικτό, το GRI χρησιμοποιεί ποσοτικούς δείκτες. Ωστόσο, ορισμένα θέματα, ιδιαίτερα στον τομέα της μέτρησης της κοινωνικής επίδοσης, δεν προσφέρονται για ποσοτική μέτρηση.

Για παράδειγμα:

- Ένας αριθμός μπορεί να μην παρέχει σαφή ένδειξη μιας θετικής ή αρνητικής επίδρασης. Για παράδειγμα, οι δαπάνες που αφορούν το περιβάλλον έχουν σημασία ως μέτρο κόστους, αλλά μπορεί να υποδηλώνουν βελτίωση ή επιδείνωση της περιβαλλοντικής επίδοσης.
- Οι αριθμητικές τιμές ενδέχεται να χάνουν σημαντικό μέρος της πληροφοριακής τους αξίας με τη διαδικασία της ενοποίησης. Για παράδειγμα, οι μετρήσεις που αφορούν τις παραβάσεις κανονισμών ή την εκπροσώπηση ενώσεων ενδέχεται να χάσουν σε μεγάλο βαθμό τη σημασία τους αν παρουσιαστούν συγκεντρωτικά για χώρες με σημαντικά διαφορετικές νομικές δομές.
- Η φύση ορισμένων ζητημάτων ενδέχεται να καθιστά αδύνατη την πραγματοποίηση ποσοτικών μετρήσεων. Για παράδειγμα, μια ποσοτική μέτρηση του χρηματισμού δεν θα ήταν εφικτό να αποκαλύψει τις συστηματικές προσπάθειες για τον περιορισμό του χρηματισμού. Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς και δεν προβαίνουν σε χρηματισμό θα αναφέρουν μηδέν, ενώ οι οργανισμοί που προβαίνουν τακτικά σε χρηματισμό δεν είναι πιθανόν να αναφέρουν τη συστηματική τους συμμετοχή σε παράνομες δραστηριότητες.

Σε καταστάσεις όπου οι ποσοτικές μετρήσεις δεν είναι αποτελεσματικές, το GRI βασίζεται στις ποιοτικές μετρήσεις των δραστηριοτήτων του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό. Για παράδειγμα, η ενότητα 3 του Μέρους Γ "Δομή διακυβέρνησης και συστήματα διαχείρισης" περιλαμβάνει ερωτήματα πιο ανοικτού χαρακτήρα, όσον αφορά τις υπερκείμενες πολιτικές και τα υπερκείμενα προγράμματα. Ωστόσο, το GRI θέτει τους ποιοτικούς δείκτες σε πλαίσια για να ενθαρρύνει τις κλιμακούμενες απαντήσεις και όχι τις ανοικτές περιγραφικές δηλώσεις.

Δείκτες απολογισμών: Απόλυτοι αριθμοί και αναλογίες

Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς θα πρέπει να παρουσιάζουν τα ανεπεξέργαστα δεδομένα επίδοσης με απόλυτους αριθμούς και για ένα δεδομένο χρονικό διάστημα λειτουργίας (συνήθως ένα έτος). Οι απόλυτοι αυτοί αριθμοί μπορούν να εκφράζονται σε ένα νόμισμα ή σε φυσικές μονάδες (π.χ. τόνους, κυβικά μέτρα ή gigajoule). Οι απόλυτοι αριθμοί παρέχουν πληροφορίες σχετικά με το μέγεθος μιας επίδρασης, μιας αξίας ή ενός επιτεύγματος.

Οι σχετικοί αριθμοί είναι αναλογίες ανάμεσα σε δύο απόλυτους αριθμούς του ίδιου ή διαφορετικού είδους. Οι αναλογίες επιτρέπουν τις συγκρίσεις παρόμοιων προϊόντων ή διαδικασιών. Βοηθούν επίσης στο συσχετισμό της επίδοσης και των επιτευγμάτων μιας εταιρείας, μιας επιχειρηματικής μονάδας ή ενός οργανισμού με τα ίδια στοιχεία μιας άλλης μονάδας. Οι δείκτες αναλογίας παρέχουν πληροφορίες για την αποδοτικότητα μιας δραστηριότητας, την ένταση μιας επίδρασης ή την ποιότητα μιας αξίας ή ενός επιτεύγματος.

Ανάγκη για τη συμπερίληψη απόλυτων αριθμών στους απολογισμούς

Οι απόλυτοι αριθμοί παρέχουν πληροφορίες σχετικά με το μέγεθος της συμβολής του οργανισμού που εκδίδει τον απολογισμό σε ένα γενικό αποτέλεσμα. Είναι αναγκαίοι για οποιαδήποτε αξιολόγηση της δυνατότητας φορτίου, των τιμών οροφής ή των ορίων – μια βασική αρχή της βιωσιμότητας. Για παράδειγμα, η συνολική ποσότητα φωσφόρου (σε τόνους) που εκλύεται σε έναν ποταμό ως αποτέλεσμα μιας συγκεκριμένης λειτουργίας επιτρέπει στους χρήστες να συσχετίσουν την έκλυση αυτή με τη δυνατότητα φορτίου του ποταμού (τη συνολική ποσότητα φωσφόρου που μπορεί να δεχτεί ο ποταμός χωρίς να εμφανιστούν συγκεκριμένα φαινόμενα, όπως ο ευτροφισμός). Τα απόλυτα περιβαλλοντικά δεδομένα είναι χρήσιμα ως σύνδεσμος με τη δυνατότητα φορτίου ενός οικοσυστήματος ή οποιασδήποτε φυσικής ή υλικής μονάδας, όπως είναι μια γραμμή διαχωρισμού υδάτων ή ένα δάσος. Το ίδιο ισχύει και για τις οικονομικές και κοινωνικές πληροφορίες (π.χ. συσχετισμός των συνολικών εσόδων ενός οργανισμού ή του συνολικού κύκλου εργασιών του με το σύνολο ενός κράτους). Η αναφορά σε συνδέσεις με αυτά τα ευρύτερα συστήματα ενθαρρύνεται και βοηθά τους χρήστες στην ερμηνεία των απόλυτων δεδομένων. Ακόμη και χωρίς συγκεκριμένο τοπικό πλαίσιο, οι απόλυτοι αριθμοί μπορούν να χρησιμεύσουν και στα ενδιαφερόμενα μέρη που προσπαθούν να αντιληφθούν το σχετικό μέγεθος δύο οργανισμών με σκοπό τη θέση προτεραιοτήτων όσον αφορά τις προσπάθειες. Για παράδειγμα, ένα ενδιαφερόμενο μέρος που επιδιώκει να εντοπίσει τους 10 οργανισμούς που εκπέμπουν τις μεγαλύτερες ποσότητες ενός συγκεκριμένου ρύπου θα χρειαστεί απόλυτους αριθμούς και δεν θα του χρησιμεύσουν τα κανονικοποιημένα δεδομένα ή οι αναλογίες. Συνοπτικά, οι απόλυτοι αριθμοί σχετικά με οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά θέματα επιτρέπουν στους χρήστες των δεδομένων:

- τη συνεπή παρακολούθηση των δεδομένων
- την άθροιση διαφόρων εκπομπών για τον υπολογισμό της συνολικής επίδρασης και
- το σχηματισμό πρόσθετων αναλογιών, εκτός από αυτές που έχουν ήδη συμπεριληφθεί στον απολογισμό.

Ανάγκη για τη συμπερίληψη δεικτών στους απολογισμούς

Οι αναλογίες συσχετίζουν δύο απόλυτους αριθμούς μεταξύ τους και, με αυτόν τον τρόπο, παρέχουν ένα γενικό πλαίσιο και για τους δύο. Για παράδειγμα, η αποδοτικότητα καυσίμου ενός αυτοκινήτου μπορεί να εκφραστεί με τον αριθμό των χιλιομέτρων που

μπορεί να διανύσει ένας οδηγός ανά λίτρο βενζίνης που καταναλώνεται. Αυτό εκφράζει το λειτουργικό όφελος από το αυτοκίνητο σε σχέση με το καύσιμο που απαιτείται για την επίτευξη αυτού του οφέλους. Εναλλακτικά, για τη μετατόπιση του κέντρου στην επίδραση της κατανάλωσης πόρων από μια συγκεκριμένη δραστηριότητα, ο υπεύθυνος έκδοσης ενός απολογισμού μπορεί να επιλέξει μια αναλογία των λίτρων βενζίνης που καταναλώνει το αυτοκίνητο ανά 100 χιλιόμετρα. Οι δείκτες αυτοί αντιπροσωπεύουν έναν τύπο ενοποιημένου δείκτη, όπως αναφέρεται στην ενότητα 5 του Μέρους Γ.

Οι δείκτες αναλογίας εξυπηρετούν τους ακόλουθους σκοπούς:

- 🌐 το συσχετισμό δύο θεμάτων μεταξύ τους
- 🌐 το να καταστούν οι σχέσεις ορατές και ερμηνεύσιμες και
- 🌐 την παροχή της δυνατότητας σύγκρισης διαφορετικών κλιμάκων λειτουργίας σε σχέση με μια συγκεκριμένη δραστηριότητα (π.χ. κιλά προϊόντος ανά λίτρο χρησιμοποιούμενου νερού).

Οι αναλογίες βοηθούν στην παρουσίαση των συνδέσεων ανάμεσα στις οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές διαστάσεις της βιώσιμης ανάπτυξης. Για παράδειγμα, η οικολογική αποδοτικότητα εκφράζει τη σχέση ανάμεσα στην αξία ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας και την επίδρασή του/της στο περιβάλλον, όπου η τιμή μπορεί να εκφραστεί με χρηματικούς ή λειτουργικούς όρους. Η οικολογική αποδοτικότητα συσχετίζει τους οικονομικούς και τους περιβαλλοντικούς δείκτες, αλλά ενδέχεται να είναι χρήσιμη και για τη δημιουργία μιας παρόμοιας σύνδεσης ανάμεσα στα οικονομικά και κοινωνικά θέματα που σχετίζονται με την επίδοση του οργανισμού.

Οι αναλογίες μπορούν να φανούν ιδιαίτερα χρήσιμες και στη σύγκριση δύο οργανισμών διαφορετικής κλίμακας. Οι απόλυτοι αριθμοί δίνουν μια αίσθηση της σπουδαιότητας, αλλά δεν αποκαλύπτουν ολόκληρη την ιστορία. Η σπουδαιότητα της επίδρασης ενός οργανισμού δεν σχετίζεται πάντοτε με το μέγεθός του. Η δήλωση ότι ο οργανισμός Α χρησιμοποιεί δεκαπλάσια ενέργεια από τον οργανισμό Β μπορεί να είναι αντικειμενικά ορθή. Ωστόσο, ο οργανισμός Α μπορεί να έχει και δεκαπλάσια αποδοτικότητα σε σχέση με την ενέργεια που καταναλώνει. Σε ορισμένες καταστάσεις, οι απόλυτοι αριθμοί είναι οι καταλληλότερες πληροφορίες, ενώ σε άλλες, η αποδοτικότητα είναι ένα πιο ενδεδειγμένο μέτρο της οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης. Τα κανονικοποιημένα δεδομένα που συσχετίζουν έναν απόλυτο αριθμό (π.χ. ατυχήματα) με έναν κοινό συντελεστή (π.χ. ώρες εργασίας) επιτρέπουν στο χρήστη ενός απολογισμού να συγκρίνει τη σχετική αποδοτικότητα δύο οργανισμών ως προς τη διαχείριση ενός θέματος οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσης, ανεξάρτητα από τις διαφορές στο μέγεθος.

Οι οργανισμοί θα πρέπει να σχηματίζουν με τα δεδομένα απόδοσής τους αναλογίες που να έχουν νόημα για τις εργασίες τους και υποστηρικτικό ρόλο για τη λήψη αποφάσεων. Θα πρέπει επίσης να επιλέγουν για την εξωτερική χρήση του απολογισμού αναλογίες που να επιτρέπουν την καλύτερη παρουσίαση της απόδοσής τους στα ενδιαφερόμενα μέρη και να τους βοηθούν στη λήψη αποφάσεων. Οι υπεύθυνοι έκδοσης απολογισμών θα πρέπει να μελετούν προσεκτικά ποιοι δείκτες αναλογιών αποτυπώνουν καλύτερα τα οφέλη και τις επιδράσεις των εργασιών του οργανισμού τους.

Τύποι δεικτών αναλογίας και η εφαρμογή τους

Υπάρχουν τρεις γενικοί τύποι δεικτών αναλογίας: αναλογίες παραγωγικότητας/αποδοτικότητας, αναλογίες έντασης και ποσοστά. Κάθε τύπος δείκτη αναλογίας εξυπηρετεί διαφορετικούς σκοπούς και μεταδίδει διαφορετικές πληροφορίες.

Αναλογίες παραγωγικότητας/αποδοτικότητας

Οι αναλογίες παραγωγικότητας/αποδοτικότητας συσχετίζουν την αξία με τις επιπτώσεις. Οι αυξανόμενες αναλογίες αντικατοπτρίζουν βελτιώσεις στην ποσότητα της αξίας που λαμβάνεται ανά μονάδα επίπτωσης.

Κανονικά, οι επιχειρήσεις παρακολουθούν τη χρηματοοικονομική επίδοση με αναλογίες αποδοτικότητας. Οι αυξήσεις στους βασικούς χρηματοοικονομικούς δείκτες (π.χ. αυξήσεις πωλήσεων και κερδών) αντικατοπτρίζουν μια θετική χρηματοοικονομική επίδοση. Με τον ίδιο τρόπο, τα ζητήματα που σχετίζονται με τους πόρους και το περιβάλλον μπορούν να εκφραστούν με τη χρήση, για παράδειγμα, των δεικτών οικολογικής αποδοτικότητας του World Business Council for Sustainable Development (Παγκόσμιου Επιχειρηματικού Συμβουλίου για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη), οι οποίοι συνδέουν την αξία του προϊόντος/της υπηρεσίας και την περιβαλλοντική επίδραση. Στα παραδείγματα αναλογιών παραγωγικότητας/αποδοτικότητας περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

- 🌐 παραγωγικότητα των εργαζομένων (π.χ. κύκλος εργασιών ανά υπάλληλο)·
- 🌐 παραγωγικότητα πόρων (π.χ. πωλήσεις ανά μονάδα κατανάλωσης ενέργειας, ακαθάριστο εγχώριο προϊόν ανά μονάδα εισαγόμενου υλικού)·
- 🌐 οικολογική αποδοτικότητα της διαδικασίας (π.χ. όγκος παραγωγής ανά μονάδα αποβλήτων, καθαρές πωλήσεις ανά μονάδα εκπεμπομένων αερίων θερμοκηπίου σε τόνους ισοδύναμου CO₂)·
- 🌐 λειτουργική οικολογική αποδοτικότητα προϊόντων ή υπηρεσιών (π.χ. αποδοτικότητα νερού ενός πλυντηρίου, αποδοτικότητα καυσίμου ενός αυτοκινήτου) και
- 🌐 δείκτες οικονομικής αποδοτικότητας (π.χ. κέρδος ανά μετοχή).

Αναλογίες έντασης

Οι αναλογίες έντασης εκφράζουν μια επίδραση ανά μονάδα δραστηριότητας ή μονάδα αξίας. Όσο μειώνεται η αναλογία έντασης τόσο βελτιώνεται η επίδοση. Ιστορικά, πολλοί οργανισμοί παρακολουθούσαν την περιβαλλοντική επίδοση με βάση τις αναλογίες έντασης.

Παραδείγματα αναλογιών έντασης είναι τα ακόλουθα:

- 🌐 ένταση εκπομπών (π.χ. τόνοι εκπεμπομένου SO₂ ανά παραγόμενη μονάδα ηλεκτρισμού)·
- 🌐 ένταση αποβλήτων (π.χ. ποσότητα αποβλήτων ανά όγκο παραγωγής) και
- 🌐 ένταση πόρων (π.χ. κατανάλωση ενέργειας ανά λειτουργία, εισροή υλικών ανά υπηρεσία).

Ποσοστά

Οι οργανισμοί χρησιμοποιούν συχνά αναλογίες εκφρασμένες σε ποσοστά. Ένας ποσοστιαίος δείκτης είναι μια αναλογία μεταξύ δύο όμοιων στοιχείων, με την ίδια φυσική μονάδα στον αριθμητή και τον παρονομαστή.

Στα παραδείγματα ποσοστών που ενδέχεται να είναι σκόπιμη η συμπερίληψή τους σε απολογισμούς επίδοσης περιλαμβάνονται:

- αναλογίες εισροών/εκροών (π.χ. επίδοση διαδικασιών)·
- απώλειες (π.χ. απώλεια μετάδοσης ηλεκτρισμού, εξαγωγή μη προϊόντων ανά εισαγωγή προϊόντων)·
- ποσοστά ανακύκλωσης (π.χ. ανακυκλούμενα απόβλητα/συνολικά απόβλητα)·
- κλάσματα (π.χ. ποσοστό ανανεώσιμης ενέργειας, κλάσμα ανακυκλούμενων υλικών, ποσοστό επικίνδυνων αποβλήτων)·
- ποσοστιαίες αναλογίες (π.χ. ποσοστό γυναικών στις ανώτερες διευθυντικές θέσεις) και
- αναλογίες οικονομικής επίδοσης (π.χ. απόδοση μετοχών, απόδοση λειτουργικών στοιχείων ενεργητικού).

Οι οργανισμοί ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν αναλογίες ή άλλες ολοκληρωμένες μετρήσεις, όταν αυτό συμβάλλει στην καλύτερη παρουσίαση της γενικής οικονομικής, περιβαλλοντικής και κοινωνικής επίδοσής τους.

Παράρτημα 6:

Ευρετήριο περιεχομένων GRI

Οι στόχοι του ευρετηρίου περιεχομένων του GRI είναι δύο:

- να επιτραπεί στο χρήστη να εντοπίζει με ευκολία και άνεση μια συγκεκριμένη πληροφορία από αυτές που περιλαμβάνονται στον απολογισμό και περιέχονται στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* και
- να καταστεί εφικτό για το χρήστη να κατανοεί με σαφήνεια το βαθμό, στον οποίο ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό έχει καλύψει το περιεχόμενο των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* GRI.

Το GRI δεν προδιαγράφει μια συγκεκριμένη μορφή για το Ευρετήριο στις *Κατευθυντήριες Οδηγίες* του 2002. Ενθαρρύνει τους υπεύθυνους έκδοσης απολογισμών να δημιουργούν μια μορφή που να εξυπηρετεί αποτελεσματικά τους παραπάνω σκοπούς. Γενικά, το ευρετήριο θα πρέπει να εντοπίζεται εύκολα. Θα πρέπει:

- να είναι ευανάγνωστο·
- να είναι περιεκτικό·
- να προσδιορίζει με σαφήνεια τη θέση των πληροφοριών·
- να παραθέτει όλα τα στοιχεία που περιέχονται στον απολογισμό σύμφωνα με το GRI και
- να επιτρέπει στο χρήστη να εντοπίζει γρήγορα ποια στοιχεία έχουν συμπεριληφθεί στον απολογισμό και πού μπορεί να βρει τις πληροφορίες.

Οι οργανισμοί που εκδίδουν απολογισμούς ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν και οι ίδιοι το ευρετήριο, ή ένα χώρο κοντά στο ευρετήριο, για την παροχή εξηγήσεων και την αναφορά μελλοντικών σχεδίων για βασικούς δείκτες που έχουν παραλειφθεί.

Στη σελίδα που ακολουθεί, απεικονίζεται ένα παράδειγμα της μορφής που μπορεί να έχει ένα ευρετήριο. Στο παράδειγμα αυτό, το ευρετήριο περιλαμβάνει τον αντίστοιχο αριθμό για κάθε στοιχείο του απολογισμού που αναφέρεται στο Μέρος Γ των *Κατευθυντήριων οδηγιών*. Ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό θα πρέπει να εισαγάγει τον αριθμό της ή των σελίδων στις οποίες περιέχεται η πληροφορία, δίπλα στο κατάλληλο στοιχείο του απολογισμού. Για κάθε βασικό δείκτη που δεν περιλαμβάνεται στον απολογισμό, ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό θα πρέπει να γράψει τα γράμματα ΕΧ, ακολουθούμενα από τον αριθμό της σελίδας στην οποία φαίνεται, μαζί με τον αριθμό της σελίδας, στην οποία υπάρχει η εξήγηση για την απόφαση παράλειψης του δείκτη. Εναλλακτικά, ο οργανισμός που εκδίδει τον απολογισμό ενδέχεται να επιθυμεί τη συμπερίληψη μιας σύντομης εξήγησης για το λόγο της παράλειψης στο ίδιο το ευρετήριο.

CORE AND ADDITIONAL BY CATEGORY

Vision and Strategy	
1.1	pg
1.2	pg

Profile	
2.1	pg
2.2	pg
2.3	pg
2.4	pg
2.5	pg
2.6	pg
2.7	pg
2.8	pg
2.9	pg
2.10	pg
2.11	pg
2.12	pg
2.12	pg
2.14	pg
2.15	pg
2.16	pg
2.17	pg
2.18	pg
2.19	pg
2.20	pg
2.21	pg
2.22	pg

Management Systems	
3.1	pg
3.2	pg
3.3	pg
3.4	pg
3.5	pg
3.6	pg
3.7	pg
3.8	pg
3.9	pg
3.10	pg
3.11	pg
3.12	pg
3.13	pg
3.14	pg
3.15	pg
3.16	pg
3.17	pg
3.18	pg
3.19	pg
3.20	pg

Economic				
Core		Additional		Other
Customers				
EC1	pg			
EC2	pg			
Suppliers				
EC3	pg	EC11	pg	
EC4	pg			
Employees				
EC5	pg			
Providers of Capital				
EC6	pg			
EC7	pg			
Public Sector				
EC8	pg	EC12	pg	
EC9	pg			
EC10	pg			
Indirect Economic Impacts		EC13	pg	

Environmental				
Core		Additional		Other
Materials				
EN1	pg			
EN2	pg			
Energy				
EN3	pg	EN17	pg	
EN4	pg	EN18	pg	
		EN19	pg	
Water				
EN5	pg	EN20	pg	
		EN21	pg	
		EN22	pg	
Biodiversity				
EN6	pg	EN23	pg	
EN7	pg	EN24	pg	
		EN25	pg	
		EN26	pg	
		EN27	pg	
		EN28	pg	
		EN29	pg	
Emissions, Effluents and Waste				
EN8	pg	EN30	pg	
EN9	pg	EN31	pg	
EN10	pg	EN32	pg	
EN11	pg			
EN12	pg			
EN13	pg			
Suppliers		EN33	pg	
Products and Services				
EN14	pg			
EN15	pg			
Compliance				
EN16	pg			
Transport				
		EN34	pg	
Overall		EN35	pg	

Social				
Core		Additional		Other
Employment				
LA1	pg	LA12	pg	
LA2	pg			
Labour/Management Relations				
LA3	pg	LA13	pg	
LA4	pg			
Health and Safety				
LA5	pg	LA14	pg	
LA6	pg	LA15	pg	
LA7	pg			
LA8	pg			
Training and Education				
LA9	pg	LA16	pg	
		LA17	pg	
Diversity and Opportunity				
LA10	pg			
LA11	pg			
Strategy and Management				
HR1	pg	HR8	pg	
HR2	pg			
HR3	pg			
Non-discrimination				
HR4	pg			
Freedom of Assoc. & Collective Bargaining				
HR5	pg			
Child Labour				
HR6	pg			
Forced and Compulsory Labour				
HR7	pg			
Disciplinary Practices		HR9	pg	
		HR10	pg	
Security Practices		HR11	pg	
Indigenous Rights				
		HR12	pg	
		HR13	pg	
		HR14	pg	
Community				
SO1	pg	SO4	pg	
Bribery and Corruption				
SO2	pg			
Political Contributions				
SO3	pg	SO5	pg	
Competition and Pricing				
		SO6	pg	
		SO7	pg	
Customer Health and Safety				
PR1	pg	PR4	pg	
		PR5	pg	
		PR6	pg	
Products and Services				
PR2	pg	PR7	pg	
		PR8	pg	
Advertising				
		PR9	pg	
		PR10	pg	
Respect for Privacy				
PR3	pg	PR11	pg	

Δείγμα ευρετηρίου περιεχομένων GRI

Ευχαριστίες και αποποίηση ευθυνών

Το GRI ευχαριστεί όλα τα άτομα που αναφέρονται στις σελίδες που ακολουθούν, καθώς και τους εκατοντάδες άλλους που συνέβαλαν με το χρόνο τους και τις ιδέες τους στην ανάπτυξη των *Κατευθυντήριων οδηγιών*.

Η συνεισφορά των ατόμων και των ομάδων που ακολουθούν συνέβαλε στην ανάπτυξη αυτών των *Κατευθυντήριων οδηγιών*. Ωστόσο, δεν προσυπογράφουν απαραίτητα όλοι οι συνεισφέροντες το σύνολο του περιεχομένου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του GRI είναι αποκλειστικά υπεύθυνο για το εν λόγω περιεχόμενο. Αρχεία των διαδικασιών που οδήγησαν στη σύνταξη των *Κατευθυντήριων Οδηγιών* είναι διαθέσιμα στη δικτυακή τοποθεσία www.globalreporting.org.

Διοικούσα Επιτροπή

Roger Adams Association of Chartered Certified Accountants
Anil Agarwal Centre for Science and Environment
Jacqueline Aloisi de Lardere Πρόγραμμα Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών, Τομέας Τεχνολογίας, Βιομηχανίας και Οικονομικών
Mark Bateman Investor Responsibility Research Center
Nancy Bennet Πρόγραμμα Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών
Maria Emelia Correa CECODES (Columbian Business Council for Sustainable Development)
John Elkington SustainAbility Ltd.
Magnus Enell ITT Flygt AB
Toshihiko Goto Environmental Auditing Research Center
Adrian Henriques New Economics Foundation
Franz Knecht Connexis
Erin Kreis General Motors Corporation
Judy Kuszewski SustainAbility, Ltd.
Markus Lehni World Business Council for Sustainable Development
Robert Kinloch Massie Coalition for Environmentally Responsible Economies
Judith Mullins General Motors Corporation
Amy Muska O'Brien Council for Economic Priorities
Janet Ranganathan World Resources Institute
Tauni Sanchez World Business Council for Sustainable Development
Preben Sorensen Deloitte Touche Tohmatsu
Virginia Terry SustainAbility Ltd.
Kimie Tsunoda Green Reporting Forum
Alan Willis Canadian Institute of Chartered Accountants
Simon Zadek AccountAbility

Ομάδα εργασίας αναθεωρήσεων

Mark Bateman Investor Responsibility Research Center
Vanida Govender Eskom
Aditi Haldar Development Alternatives
Adrian Henriques Ανεξάρτητος Σύμβουλος
Erin Kreis General Motors Corporation
Mark Lee Business for Social Responsibility
Ron Oswald International Union of Food, Agricultural, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations
Amara Pongsapich Social Research Institute, Chulalongkorn University
Janet Ranganathan World Resources Institute
Daniel Taillant Centro de Derechos Humanos y Medio Ambiente
Ralph Thurm Siemens
Alan Willis Ανεξάρτητος ορκωτός λογιστής

Συνεργάτες MWG

Chandra Bhushan Centre for Science and Environment

Ivo Knoepfel SAM Group

Christopher Tuppen British Telecom

Μέλη MWG

*** Επισημαίνει την ιδιότητα του μέλους της βασικής ομάδας MWG*

Roger Adams ** ACCA

Noman Ahmed The Federation of
Pakistan Chambers of Commerce &
Industry

Mark Anielski Pembina Institute for
Appropriate Development

Dato' A.Aziz Mat SIRIM

Pascal Bader Υπουργείο Περιβάλλοντος
& Συγκοινωνιών Βάδης-Βυρτεμβέργης,
Εισήγηση 21 – Βασικά ζητήματα
περιβαλλοντικής πολιτικής

Judith Bakirya STRONGO

Janet Barber Πρώην μέλος WWF

Nancy Bennet ** Πρόγραμμα
Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών

Otti Bisang ** Credit Suisse

Andrew Brengle Kinder Lyderberg
Domini & Co.

Gail Brownell Agilent Technologies

Patrik Burri Credit Suisse

Editha Cabrera ** San Miguel Brewing

Catherine Cameron Ανεξάρτητη

Raheem M.Cash Logistics Management
Institute

Olivia Castill Asia Pacific Roundtable for
Cleaner Production

Christian Chavagneux l'Économie
Politique

Aleg Cherp Central European University

Ann Close Environment Australia

Susan Cote-Freeman Transparency
International

Arnoud Coulsen Lafarge

Martial Cozette Centre Français
d'Information sur les Entreprises

Aron Cramer Business For Social
Responsibility

Priscilla Crubézy Caisse des dépôts et
consignations

Claudia Velosa da Silva VfU – Verein
für Umweltmanagement in Banken,
Sparkassen und Versicherungen e.V.
Vic Desotelle InKNOWvate

Frauke Druckrey VCI

Oliver Dudok van Heel Amnesty
International UK Business Group

Stanislas Dupre Utopies

Robin Edme Terra Nova Conseil

Paul Farrow IFC Consulting of Canada

Francois Fatoux Observatoire sur la
Responsabilite Societale des
Entreprises

Ira Feldman Greentrack Strategies

Rob Fredericks Ford Motor Company

©2002 GRI Κατευθυντήριες Οδηγίες
για απολογισμούς βιωσιμότητας **89**

Patrice Gaudineau SNCF

Brian Glazebrook

Ecobalance/PricewaterhouseCoopers
Carl Gminder Institut für Wirtschaft
und Ökologie

Richard Gordon Manaaki Whenua –
Landcare Research

Noam Gressel M.A.A.L.A.- Business for Social Responsibility in Israel
Beat Grueninger B&SD Business and Social Development GmbH
Katherine Hagen Hagen Resources International
Aditi Haldar Development Alternatives, India
Abdul Hameed Universiti Teknologi MARA
Peter Hardi International Institute for Sustainable Development
Andy Harris Waste Recycling Group Plc
Adrian Henriques Ανεξάρτητος
Stephen Hine Ethical Investment Research Service
Jennifer Hodge Syracuse University
Martin Hollands Fauna & Flora International
Michael Hopkins Middlesex University Business School
Rob Hounsome CSIR
Rupert Howes Forum for the Future
Fabiana Ikeda de Oliveira B&SD Ltda.
Uwem E. Ite Department of Geography, Lancaster University
Vincent Jacob French Ministry of the Environment
Jee In Jang Chung-Ang University
Dwight Justice ** International Confederation of Free Trade Unions
Estelle Kistner O2 France
Kathrin Klaffke ** Imug
Erin Kreis General Motors Corporation
Jochen Krimphoff
PricewaterhouseCoopers LLP
Carmen Kühnl Siemens AG
Hidefumi Kurasaka ** Εκπρόσωπος ιαπωνικού Υπουργείου Περιβάλλοντος
Luc Lampriere John F. Kennedy School of Government, Harvard University
Carlos Larrinaga-González Universidad de Burgos

Michael K.Le Roy Wheaton College
Mark Lee ** Business For Social Responsibility
Markus Lehni ** Deloitte Touche
Karina Litvack Friends Ivory and Sime
Eric Loiselet Terra Nova Conseil
Keri Luly Amethyst Group, Inc.
Jose Madiera ** Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Mapula Makara Sasol
Tom McInerny SAI
Anne Melchiorson
PricewaterhouseCoopers
Caroline Mitchell BP
José Moneva Universidad de Zaragoza
Robert Montgomery Inter-American Development Bank
Kaspar Müller Ellipson AG
Sara Murphy Forum for the Future
Valdemar de Oliveira Neto Instituto Ethos
Ron Nielsen Alcan, Inc.
Mikael Niskala KPMG Sustainability Services
Scott Noesen Dow Chemical
Harry Pastuszek IFC Consulting
Mike Pierce Institute of Social and Ethical AccountAbility
Amara Pongsapich ** Social Research Institute
Birgit Poulsen FDB Co-op Denmark
Grace Jean Raar Deakin University
Walt Ralph General Motors Corporation
Jørgen Randers ** Εκπρόσωπος WWF
Janet Ranganathan World Resources Institute
Rainer Rauberger Henkel
Rick Reibstein US EPA
Jo Render First Peoples
Worldwide/First Nations Development Institute
Kristina Ringwood WMC
Leonardas Rinkevicius Kaunas University of Technology

Ruth Rosenbaum ** CREA
Sheila Ross University of Liverpool
Aurora Rossodivita Eurelectric
Darin Rovere Centre for Innovation in
Corporate Responsibility
David Russell ** Dow Chemical
Tauni Sanchez ** World Business
Council for Sustainable Development
Verie Sandborg Baxter
Lutz-Guenther Scheidt ** Sony
Philippe Schiesser ECOEFF/Eco-
Conception Conseils
Eberhard Seifert Wuppertal Institut für
Klima, Umwelt und Energie
Faiz Shah RBI–Responsible Business
Initiative
Gordon Sillence Instituto Português de
Ecologia
Brad Simmons Ford Motor Company.
Corey Snyder Procter & Gamble
Lieven Somers Vlerick Leuven Gent
Management School
Mark Spetter Resense Duurzaam
Ralf Klemens Stappen Francis of Assisi
Academy for the Protection of Earth
Amanda Steele Prime Minister's
Community Business Partnership
Bhanu Swaminathan Fertiliser
Association of India
Darren Swanson Harvard University
Daniel Taillant Centro de Derechos
Humanos y Medio Ambiente

Nicolas Théry CFDT
Allison Thomas
PricewaterhouseCoopers LLP
Vic Thorpe Just Solutions
Thierry Thouvenot WWF-France
Ralph Thurm ** Siemens
Michael Totten Conservation
International
George Tsogas Luton Business School,
Luton University
Kimie Tsunoda Green Reporting Forum
Stephan Versteegen BECO
Environmental Management &
Consultancy
Mathis Wackernagel ** Redefining
Progress
Mark Wade Shell International
Marcus Wagner Centre for
Sustainability Management, University
of Lüneburg
David Weissbrodt University of
Minnesota Law School
Christopher Wells ** Unibanco
Ulrika Wennberg Global Responsibility
Heather White Verite
Simon Zadek Institute of Social and
Ethical AccountAbility
Anne Zollner International Labor Affairs
Bureau, U.S. Department of Labor

**Συμμετέχοντες στη δομημένη διαδικασία
ανατροφοδότησης**

Εταιρεία	Κλάδος	Χώρα
Agilent	Τεχνολογία πληροφόρησης	ΗΠΑ
BASF	Χημικά	Γερμανία
Baxter	International Ιατρικά εφόδια	ΗΠΑ
Bayer	AG Επιστήμες της ζωής / χημικά	Γερμανία
British American Tobacco	Προϊόντα καπνού	Μεγ. Βρετανία
CWS Powder Coatings	Χημικά	Γερμανία
ESAB	Υλικά συγκόλλησης	Σουηδία
Ford Motor	Company Αυτοκίνητα	ΗΠΑ
Gaz de France	Παροχή ενέργειας	Γαλλία
General Motors Corporation	Αυτοκίνητα	ΗΠΑ
Halliburton	Υπηρεσίες ενέργειας	ΗΠΑ
Ito Yokado	Λιανικό εμπόριο	Ιαπωνία
Jebsen and Jessen	Βιομηχανικά προϊόντα/υπηρεσίες	Σιγκαπούρη
Kirin Brewery	Τρόφιμα-ποτά	Ιαπωνία
Natura	Ατομική περιποίηση	Βραζιλία
Nike	Ενδύματα	ΗΠΑ
Panasonic (Matsushita Electric)	Ηλεκτρονικά	Ιαπωνία
Procter & Gamble	Καταναλωτικά προϊόντα	ΗΠΑ
Renault	Αυτοκίνητα	Γαλλία
Rio Tinto	Εξορύξεις	Μεγ. Βρετανία
Royal Dutch/Shell	Πετρελαιοειδή-αέρια	Μεγ. Βρετανία
Siam Kraft	Προϊόντα χάρτου	Ταϊλάνδη
SKF Group	Μεταλλικά προϊόντα	Σουηδία
Suncor Energy	Πετρελαιοειδή και αέρια	Καναδάς
Sydkraft Group	Υπηρεσίες ενέργειας	Σουηδία
Texaco	Πετρελαιοειδή και αέρια	ΗΠΑ
TotalFinaElf	Πετρελαιοειδή και αέρια	Γαλλία
TransAlta	Παροχή ενέργειας	Καναδάς
TXU Europe	Παροχή ενέργειας	Μεγ. Βρετανία
Vivendi Environnement	Επικοινωνίες	Γαλλία
WSP Group	Κατασκευαστικοί Σύμβουλοι	Μεγ. Βρετανία

Γραμματεία GRI

Allen L. White Αναπλ. Εκτελεστικός Διευθυντής

Tim Brennan

Mark Brownlie

Julie Cramer

Emily Ford

Sean Gilbert

Rob Graff

Naoko Kubo

Teodorina Lessidrenska

Liz Siddle

Alyson Slater

Bridget Snell

Iain Watt

Σύμβουλοι

Nancy Bennet

Aditi Haldar

Paul Hohnen

Victor Thorpe

Εκτυπώθηκε στη Νότια Αφρική

Global Reporting Initiative

Κατευθυντήριες Οδηγίες για Απολογισμούς Βιωσιμότητας

©2002 GRI

www.globalreporting.org

Global Reporting Initiative

Keizersgracht 209

P.O. Box 10039

1001 EA Amsterdam

The Netherlands

Tel: +31 (0) 20 531 00 00

Fax: +31 (0) 20 531 00 31

Global Reporting Initiative
Sustainability Reporting Guidelines

©2002 GRI

www.globalreporting.org

Global Reporting Initiative
Interim Secretariat
11 Arlington Street
Boston, MA 02116 USA
Tel: +1-617-247-0700
Fax: +1-617-267-5400

As of September 2002,
the GRI Secretariat will be located
in Amsterdam, The Netherlands.
Please check the GRI website
for contact details.

Printed in South Africa.